

நல்லைக்

சுதாரியர்: ரடாமினிக் ஜீவா

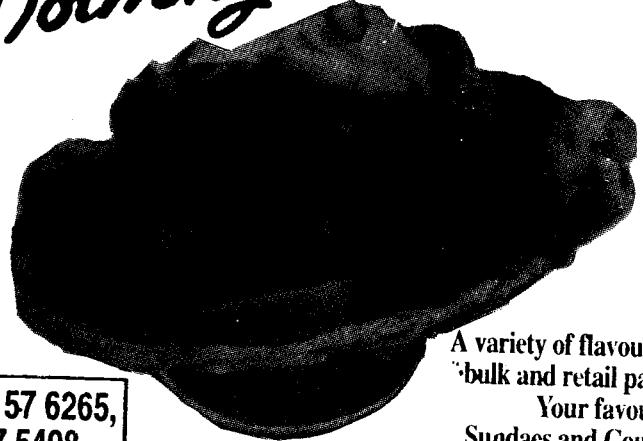
தாத்தனைச் சுறப்புத்

ஒக்டோபர் : 1999

விலை : 30/=

حل **Carnival®**
ICE CREAM

Nothing Compares!

Tel : 57 6265,
57 5498,
57 3865.
Fax : 57 6265

A choice of non-fat, Diet
no sugar Ice Cream.

Carnival Ice Cream Parlour open daily 9.00 am to 11.30 pm

ZAI TUN INDUSTRIAL PROJECTS LTD.

263, Galle Road, Colombo 3.

Ribbs & L

265 ஒக்டோபர் 1999

'ஒடுதல் பாடுதல் சித்தரம்
கவியாதியனைய கலைகளில்
உள்ள ஈடுப்பெண்ணும் நடப்பவர்
பிறர் சனநிலை கண்டு குள்ளுவர்'

Mallikai Progressive Monthly Magazine

மாத்தளைச் சிறப்பு மலர்

இலக்கியப் பதிவு

நீண்ட காலமாகவே நமக்கு ஒரு விருப்பம் இருந்தது. மாத்தளைச் சிறப்பு இதற் குன்றை வெளியிட்டால் என்ன? எனக் கன காலமாக யோசித்துக்கொண்டு வந்தோம். காரணம் பல ஆண்டுகள் பழகியதில் இருந்து பல மாத்தளை இலக்கிய நெஞ்சங்களின் மனதூர்வங்களை எம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அவர்களது இலக்கிய ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் நேரடியாகக் கண்டு நாம் பிரமித்துப் போய் விட்டோம்.

கடந்த ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இந்த மலர்த் திட்டத்திற்கு உருவும் கொடுக்க முனைந்தோம். எல்லா விவகாரங்களையும் கொழும்பிலி நூந்து எம்மால் செய்துவிட முடியாது என்பதை உணர்ந்துகொண்டோம். நண்பர் எம். எம் பீர் முகம்மது சகல பொறுப்புக்களையும் தானே ஏற்றுக்கொள்வதாக உறுதி தந்தார். உறுதிதந்த பிரகாரம் எம்முடன் சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைத்தார்.

இந்த மலர் மாத்தளை முழுவதையும் உள்ளடக்கிய மலர்ல்ல. ஏதோ எம்மால் இயன்றவரைக்கும் ஓர் இலக்கியப் பதிவுக்காக இந்த மலரை மக்கள் கரங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம். மல்லிகையின் இலக்கியப் பதிவு காலங்காலமாகப் பேசப்படும் என்பது உறுதியாகும்.

இம் மாத்தளைச் சிறப்பு மலர் வெளிவரச் சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எது இதயழூவமான நன்றிகள்.

- ஆசிரியர் -

(பெருந்தளக்கட்டு) என்றழைக்கப்பட்டதாம். பெரும் தொகையான மக்கள் கூடியுள்ள இடத்தை தளக்கட்டு என்று தமிழில் கூறுவதும் உறுதிப்படுகிறது.

கி.பி 12ம் நூற்றாண்டில் சோழ மன்னர் இராஜ இராஜனின் புதல்வன் இராஜேந்திரன் பொலன்றுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் மாத்தளைக்கு வடக்கே நாலந்தை கணவாய் வழியே வந்து தமிழ் மக்கள் மாத்தளையில் குடியேறி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கண்டிராச்சியத்தின் எல்லையாகவும் மாத்தளை இருந்ததால் கண்டியைத் தமிழ் அரசர்கள் ஆண்ட காலத்திலேயும் தமிழர்கள் மாத்தளையில் குடியேறி இருக்கலாம். எது எப்படியாயினும் தொழில் நியித்தம் வந்த தொழிலாளர்களில் பலர் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு மட்டுமன்றி மாத்தளையிலேயே தங்கி விட்டார்கள். இவர்களைத் தொடர்ந்து வியாபார நோக்கத்தில் நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார்களும், முஸ்லிம்களும் வந்து சேர்ந்து தொழில் நடத்தி னாளர்கள். நாலந்தை கணவாய் வழியாகவே மன்னர் முதலிய ஊர்களில் இருந்தும் பிற்காலத்தில் வடமத்திய மாகாணத்தில் இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் வர்த்தக நோக்கமாக மாட்டு வண்டிகளில் தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் வந்து ஆங்காங்கே நிலைத்து வாழ்ந்த பழங்குடிகளும் உண்டு.

மாத்தளையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் இந்திய தமிழர்கள் பெரும் பாலும் வாழ்ந்து வந்ததனால் தென்னிந்திய கலைக்காரரும் முதன்முதலில் இங்குதான் வேறுன்றியது.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயரின் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக் காக அழைத்து வரப்பட்ட தமிழ்

மக்கள், மன்னார் இறங்கு துறையிலிருந்து வனவழியாக நடந்தே மாத்தளையை அடைந்தனர். அவ்வாறு வந்த வர்கள் தங்கி இளைப்பாறுவதற்கு தொட்டக்கு என்னும் இடத்தில் ஒரு தங்கு மடம் அமைந்திருந்தது. அதன் அடித்தளம் இன்றும் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு இந்த மடத்தில் தங்கி களைப்பு நீங்கப் பெற்ற தமிழ் மக்கள் மலைநாட்டுத் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். சிலர் மாத்தளையிலேயே தங்கியுமில்லை. இவ்வாறு தங்கிய மக்கள் தமது கலைக்காரர் அறிவு சார்ந்த விடயங்களிலும் ஈடுபாடுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

மாத்தளையில் தமிழ்க் கல்லியின் தாபகர் எனப் போற்றப்படத்தக்கவர் அமரர் கந்தசாலி ஆவர். இவர் 1927ல் திருமதி பாக்கியம் பேரால் அமைக்கப் பட்ட மகளிர் வித் தியாலயமான பாக்கியம் வித்தியாலயம் மகாத்மா காந்தியால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு சேர்பொன் இராமநாதனால் திறந்துவைக்கப்பட்டுள்ளது.

இன ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழும் மாத்தளை மாவட்டத்தில் பெளத்தர்களுக்கு அலுவிகாரையும் இந்துக்களுக்கு முத்துமாரியம் மன்றேவஸ்தானமும், கிறிஸ்தவர்களுக்கு வஹக கோட்டை தேவாலயமும் முஸ்லிம்களுக்கு கோட்டகொடைப் பள்ளிவாசலும் அமைந்துள்ளன.

மாத்தளை மாவட்ட இலக்கிய முயற்சிகளை நோக்கமுபோது முருகேசபிள்ளை என்பவரால் மாத்தளை முத்துமாரியம் பெயரால் பாடப்பெற்ற பதிகம், அந்தாதி, ஊஞ்சல் என்ற நூலே முதல் நூலாகும். இதன் முதல் பதிப்பு 1922 இல் வெளிவந்துள்ளது

அடுத்து 1931 இல் மாத்தளை உடுப்பீலியைச் சேர்ந்த எஸ்.எஸ்.சிவனாண்டி என்பவரால் இந்து சமயச் சார்பானதாக பஞ்சமாபாதக விளக்க விளாவிடை எனும் பெயர் கொண்ட 112 பக்கங்களைக் கொண்டதாக அமைந்த நூலாகும். இவர் உடுப்பீலி ஸ்ரீ சக்திதானந்தபேரின்ப மாதவர் சங்கம், உடுப்பீலி

தமிழ் சங்கம் என்பவற்றின் சொற்பொழுதாளராகவும் திகழுந்தவர்.

வற்றாத ஜீவந்திகளையும் நீருற்றுக்களையும் பெறுமதி மிக்க இரத்தினக் கற்களையும் கொண்டு காணப்படுகின்ற மாத்தளையின் வரலாறு புகழ் பூத்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

வைரோயின் சமூகம்

- கெக்ராவை வைராணா -

தம்பி நீயார்?

உலகில் அழகிய தோற்றுத்திற்கு எங்குவோர் பலரிருக்க அழகான தோற்றுத்தில் அப்செட்டாய் வந்தவனே நீயார்?

அதிகம் படித்ததனால் பித்துப் பிடித்தவனா?

கற்றோர் நிறைந்த குடும்பத்தில் கல்லாததன் காரணமாய் சித்தம் இழந்தவனா?

மருத்துவக் கல்லூரி மாணவனா? உடலறுத்துக் குருதிக் குழாய் தேடும்

செய்முறைப் பரிட்சையில் கோட்டை விட்டவனா?

ஆசிரியர் கலாசாலையில் சகாவைக் காப்பாற்ற சகட்டு மேனிக்கு நடித்ததில் உன்மத்தம் பிடித்தவனா?

பெற்றோர் அலட்சியத்தால் பேதவித்துப் போனவனா? போதைவஸ்துப் பிரியனா?

இன்டர்நெட் ரசிகனா?

அன்புக் காதலியை விபத்தில் இழந்ததனால் பரிதவித்து பைத்தியம் ஆனவனா?

இலங்கை நகர் வீதிகளில் கொடுரை குண்டுத் தாக்குதலில் மனிதத் துண்டுகள் சிதறும் அவைந்தை நேரில் கண்டதனால் மன்னோய் கொண்டவனா?

ராஜகருணா இல்லத்தில் கருணை வேண்டி நின்ற தம்பி! மென்ட்டலாய் இருப்பதுவும் நல்ல முன்மாதிரிதான் உன்வழியைப் பின்பற்றி தொடர்ந்து வருவதற்கு இங்கே ஒரு தலைமுறை தயாராய் இருக்கிறது!

பி.கு.- 99.08.06 அன்றைய மன்னோய் மருத்துவ நிபணர் டாக்டர் ராஜகருணா அவர்களது கொடும் பு இல் லத் தீல் சந்தித் தெள்ளுக்காக எழுதப்பட்டது.

மல்லிகையின் ஆரம்ப காலம் தொட்டே நாம் அதன் சுவைகளுக்காக கிருந்து வருகின்றோம். மாத்தனைச் சிறப்பு மலர் மலர்வதையிட்டு மட்டற் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்

VEGETARIAN HOTEL

சுத்தமான, சுவையான, சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்ட சீற்றுண்டி வகைகளுக்கு கொழும்பு
மாநகரில் பிரசீத்தி பெற்ற ஹோட்டல்
எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்திருக்கத்தக்க பெயர்

கோல்டனி கபே

98, பாங்ஷால் வீதி,
கொழும்பு - 11
தொலைபேசி: 324712

சோக்கு சுந்தரம்

கே கோவிந்தராஜ்

கண்டியிலிருந்து அலவத்துகொடு வழியாக அங்கும்புற செல்லும் மூன்று மணி நேர பஸ்ஸில் ஏறி மூலையில் அமர்ந்து கொண்டேன்.

பஸ் புறப்பட்டுத் திரும்புகையில் தோளில் ரவலிங் பேக்கும். வாயில் சிகரட்டுமாக பஸ்ஸை நிறுத்தி ஏறிக் கொண்டான் சுந்தரம்.

சுந்தரமும் நானும் ஒரே தோட்டம் தான்! ஒரே லயம் தான்! அடுத்தடுத்த காம்பநாதான்!

அவன் கொழும்பில் ஆரிய பவானில் சர்வராக வேலை செய்வது என்னைத் தவிர தோட்டத்தில் வேறு யாருக்கும் தெரிய ஞாயமில்லை.

கந்தோர் ஒன்றில் பணியாற்றும் நான், அநேகமாக வாரத்தில் இரண்டு நாட்களாவது அந்த சைவக் கடையில் சுந்தர த்தைக் கண்டு குசலம் விசாரித்துக் கொள்வதுண்டு.

“அண்ணே... நா சைவக் கடையிலே வேலை செய்யிறேன்னு தோட்டத்தில் யாருக்கிட்டேயும் சொல்லிறாதீங்க...” என்பான்.

அப்படிச் சொல்வதனால் எனக்குப் பெரிய நன்மை எதுவும் ஏற்படுவ தில்லை. நான் எதைப்பற்றியும் வாயே

திறப்பதில்லை என்பது சுந்தரத்துக்குத் தெரியும்.

“பிழைக்கத் தெரியாதவன்” என்று என்னைப் பற்றிப் பலரிடம் அவன் சொல்லியிருந்ததும் எனக்குத் தெரியும்.

புக்காடு தோட்டத்திற்கு பஸ் போய் சேர இன்னும் ஒரு மணித்தியாலம் ஆகும். அதாவது மாலை நான்கு நான்கரையாகும்.

கண்டியிலிருந்து போகும் பஸ் புதுக் காட்டு கொழுந்து மடுவத்தை தாண்டி அடுத்து வரும் ‘மொடக்கில்’ தான் பஸ் நிறுத்த வேண்டும் - நாங்கள் இருவரும் இறங்க வேண்டும்.

கொழுந் து மடுவத் தி லேயே பஸ்ஸை நிறுத்தி இறங்க வேண்டும். அங்கே கொழுந்து நிறுக்க வரிசையாக நின் நிருக்கும் இளம் பெண் கள் தன்னைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற் காக, பஸ்ஸில் ஏறியது முதல் மாறி மாறி ரைவருக்கும், கண்டக்டருக்கும் சிகரட் கொடுத்துக் கொண்டும் - பஸ்ஸின் ‘புட்போர்ட்’ல் நின்று ஆட்கள் இறங்கியதும், ஏறியதும் ‘ரெட்’ சொல்வதும் பார்க்கச் சிரிப்பாக இருக்கும்.

அப்படி ஒரு ஆசை சுந்தரத்துக்கு கறுத்த முகத்தில் கறுப்புக் கண்ணாடி,

டாக்டர் போல் வெள்ளை ரவுசர், வெள்ளை சேர்ட், ஜேமஸ் பொண்ட் பெல்ட், தங்கச் செயின் போட்ட ரிஸ்ட் வோச், பாம்பு படம் எடுக்குமாப் போல இரண்டு விரல்களில் வெள்ளி இமிடே சன் மோதிரம், பூட்டஸ் சப்பாத்து இத்தி யாதிகளுடன் பஸ்ஸின் 'புட்போர்ட்'ல் பயணம் செய்கிறானே, அவன் தான் சோக்கு சுந்தரம்.

அவன் நினைத்தது போல பஸ்ஸாம் கொழுந்து மடுவத் தில் நின்றது... இறங்கினான். நான் பஸ்ஸின் மூலையில் இருந்து எழுந்து பெல் அடித்து அடுத்த மொடக்கில் உள்ள பஸ் ஸ்டாப்பில் தான் இறங்கினேன்.

விடிந்தால் தீபாவளி!

கொழுந்து நிறுக்கும் வரிசையில் நின்றிருந்த அம்மா, சுந்தரம் இறங்குவதைக் கண்டு நான் வரவில்லை என்ற ஏக்கத்துடன் வீடு வரும்போது 'அம்மா' என்றேன். அம்மாவுக்கு மகிழ்ச்சி தாங்க முடியவில்லை.

"என்னடா நீயுந்தான் கொழும்பில் வேலைசெய்ந. சுந்தரம் பஸ்ஸை விட்டு எறங்கையில் பார்த்தேன். கையில் தங்க உருளோசு என்னா. கறுப்புக் கண்ணாடி என்னா. வெள்ளையும் சொள்ளையுமா டாக்டர் மாதிரி வந்து இறங்கினான். நீ என்னடான்னா மொட்டையா வந்திருக்க. சாப்பிடுறியோ என்னமோ கழுத்தெல் ளாம் நீண்டு போயிருக்கு" என்று அம்மா

வெளிவந்து விற்பனையாகின்றது
வடாயினிக் ஜீவாவின் சிங்காச் சிறுகதைகள்
14 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு
பத்தர பிரசுத்திய
சுதாராஜ்
சிங்கள மொழியைர்ப்புச் சிறுகதைகள்

ஏங்கியது இன்றும் என்னால் மறுக்க முடியவில்லை.

"இந்த மாசம் 'சீட்டு' போட்டு எடுத்து வைச்சிருக்கேன். எடுத்துக்கிட்டுபோய் கைக்கு நல்ல உருளோசு ஒன்னு வாங்கிக்கட்டிக்க" என்று அம்மா சொன்னது நெஞ்சில் நெருப்பாய்ச் சுட்டது.

சுந்தரம் வந்ததிலிருந்து அவர்கள் வீட்டில் கோழிக் கறுதான். கையில் இருக்கும் காசு கரையும்போது, கோழி, டின்மீனாகி, மீன் கருவாடாகி, கருவாடு நெத்தலியாகி, நெத்தலி முட்டையாகி, முட்டை மரக்கறியாகி, மரக்கறி தேங்காய்ச் சம்பலாகி சாப்பிடும் போதுதான் - கொழும்புக்குப் போக பஸ் செலவுக்கு எங்கள் அம்மாவிடம் கடன் வாங்கும் சுந்தரத்தைப் பற்றி தோட்டத்தில் எல்லாருக்கும் தெரியும்.

'தீபாவளி' முடிந்த ஒருநாளில் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டேன்.

இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு, இரவு சாப்பிட ஆயியபவானில் சாப்பிட்டு அலுத்துப்போய், வாணி விலாஸாக்குப் போனேன்.

சுந்தரம் அங்கே என்னைக் கண்டு சிரித்தபாடி "அங்க சம்பளம் பத்தாது. அதுதான் இங்க வந்திட்டேன். இன்னைக் குத்தான் வேலைக்கு வந்தேன்" என்றான்.

நானும் சிரித்துக் கொண்டேன்.

இருஞம்

மாத்தளை S.M. ரியாஸ்

இருஞம் ஓளியும்
ஒரு நாள்
சண்டை போட்டுக்
கொண்டன...

இருஞாதிக்கம்
செய்து கொண்டிருந்த
காரிரவு
அது...

கருமை
ஏக்காளமிட்டு
சிரித்துக் கொண்டிருந்தது...

இருள் சொன்னது
பிரபஞ்சமே என்னுள்
கட்டுண்டு கிடக்கிறது
மனிதரில் அனேகங்கும்
நானே விருப்பம்.

வெளவால் என்
கோட்டையின் தலைவன்
ஆந்தை எனது
நாட்டின்

ஆரம்ப அதிதி
நான்

குநுட்ரின் உரிமை
திருநுட்ரின் உறவு

என் கருமை
தகீக்கும் குட்டில்தான்
குடும்ப வயலில்
விவசாயம் நடக்கிறது
மனிதரின்
வம்சம் செழிக்கிறது...

முற்றுப்புள்ளியின்றி
பேசிச் சென்றது
இருட்டு...
இருட்டே உன்
புரட்டை நிறுத்து
சத்தமிட்டது வெளிச்சம்
பின்னர் பேசத்தொடங்கியது

குருடர்க்கும் திருடர்க்கும்
உறவான இருட்டே...
உன்னால் பள்ளத்தில்
விழுந்தவர் என்னிக்கை
தெரியுமா உனக்கு...

அதர்மன் உன்னை
அதிகம் விரும்பலாம்
ஆனால்
நானிருக்கும் இடத்தில்
நியாயம் இருக்கிறது...

விவசாயத்தில் என்னவோ
விதைப்பதற்கு நீ தேவைதான்
அறுப்பதற்கு அவசியமானவன்
நான் என்பது
தெரியுமா...

படிப்பவர் உள்ளத்தில்
எல்லாம் நான்
இருக்கிறேன்...
எழுத்தில், பாட்டில்
அறிஞரின் பேச்சில்
அவரின் அவையில்
அனைத்திலும் நான்தான்...
பகல்வந்து விட்டால் - உன்
பட்டத்தில் நாலில்லை

ஓளியும்

அதோ பார் கிழக்கில்
குரியன் - இனி
உன் ஆட்டம் விழுந்தது
சிரித்தது ஒளி

விடந்து கொண்டிருந்தது
விட்காலையிலே

அந்த ஊரில் -
கிழக்கு வீதிக்கும்
வடக்கு வீதிக்கும்
இடையே முண்டது
ஒரு சாதிச் சண்டை
இருள் இப்போது

இறுமாப்புடன் சிரித்தது...
பார்த்தாயா வெளிச்சமே
அவர்கள் சண்டைக்குள்
நீ சமாதியானாய்
நான் உபிரித்தெழுந்து
வந்தேன்...
விடவு என்பது எனக்கு
ஒருபோதும்
முடிவு இல்லை...
விக்கித்துப் போய் நின்றது
வெளிச்சம்!

மறுமலர்ச்சி வரதருக்கு மல்லிகையின் டாராட்டு

மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் முத்த எழுத்தாளருமான தி. ச. வரதராசன் (வரதர்) அவர்களை: கொழும்பில் மல்லிகைப் பந்தல் சார்பில் டொமினிக் ஜீவா கூட்டுமொன்றை ஏற்பாடு செய்து கெளரவித்தார். இந்திகழவு 29.10.99ல் புதிய சோனகத் தெருவிலுள்ள அஸீஸ் மன்றத்தில் நடந்தது. திரு வெ. முருகபூபதி தலைமை தாங்கினார். தமிழ் மாமணி ம. மக்கீன் வரதருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தினார்.

காவலூர் இராசதுரை, அன்னலெட்சுமி இராசதுரை, மேமன்கவி ஆகியோர் இதில் கலந்துகொண்டு வரதரின் நீண்ட நாள் இலக்கியப்பணியை வாழ்த்தினர்.

வரதரின் பல்குறிப்பு என்ற நூல் இலங்கைத் தமிழருக்குப் பெருமை தேடித் தரத்தக்கதென வெ. முருகபூபதியும்:

ஊடகத்துறைகள் வரதருக்கு உரிய மரியாதையைக் கொடுக்கத் தவறிவிட்ட தெனவும், புதிய தலைமுறைக்கு வரதரை அறிமுகப் படுத்துவதே இக்கூட்டம் ஏற்பாடாகியதற்குக் காரணமென மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும், தனது படைப்புகளில் ஈழத்து உணர்வுகளை ஓடவிட்டு எழுதியவர் வரதரென அன்னலெட்சுமி இராசதுரையும் தமது உரைகளில் கூறினர்.

தற்பொழுது ஈழத்தில் மூன்று தமிழர்களின் சேவைகள் பாராட்டத்தக்கவை. அந்த முழுமணிகள் கம்பவாரிதி ஜெயராஜ், செங்கை ஆழியான், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோரென வரதர் தமது உரையில் சொன்னார்.

ஜெயமோகனில்

மெளனமாகும் யதார்த்தங்கள்

வெளின் மதிவானம்

ஜெயமோகனின் “திசைகளின் நடுவே” சிறுகதைத் தொகுப்புப் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரை ஒன் றி னை திரு.கே.எஸ்.நரேந்திரன் (இயற்பெயர் ந.இரவீந்திரன்) நந்தலாலா-2ல் எழுதியிருந்தார். இக் கட்டுரை ஜெயமோகனின் சிறுகதைகள் குறித்தும், இலங்கைப் படைப்புகள் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் தொடர்பாகவும் விமர்சித்திருந்தது. இதற்கான பதிலொன்றினை நந்தலாலா-3 இல் ஜெயமோகன் எழுதியிருந்தார். இவ்விடயங்கள் குறித்து பரந்துபட்ட விவாதம் ஒன்றினை எதிர்நோக்கிய கட்டுரையாளர் கலாச்சாரம் - எதிர்கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம் (1918) என்ற நூலில் சில விளக்கக் குறிப்புகளை மட்டுமே எழுதியிருந்தார். தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இவ்விவாதத்தின் முக்கியத்துவமே சுருக்கமானதோர் குறிப்பெழுத என்னை நிர்ப்பந்தித் துள்ளது. இக்குறிப்பு ஜெயமோகனுக்கான பதிலாக எழுதப்பட்ட போதிலும் நமது இலக்கிய உலகில் நிலவும் ஓர் இலக்கிய போக்கை திறனாய்வு செய்தலே இதன் அடிப்படையான நோக்காகும்.

ஜெயமோகன் பற்றி சிந்திக்கின்ற போதும், அவரது எழுத்துக்களைப் படிக்கின்ற போதும் இரு வகையான முகங்கள் - தோற்றங்கள் ஆளுமைகள் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். அவை ஒன்றை ஒன்று விளக்குவன அல்ல என்ற போதும், வெளித் தோற்றுத்திற்கு முரண்பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன.

அவரது ஒரு முகம் - தோற்றம் எப்பொழுதும் பரப்பிழூவது போல வும், அதிர்ச்சி வைத்தியம் செய்வதாக வும், வக்கிர மேதாவிலாசம் கொண்ட மைந்துள்ளது. “இலங்கைச் சிறுகதை படைப்புகள் யாவும் வெறும்

வெம்பல்கள்” எனக் கூறும்போது அவர் இலங்கைச் சிறுக்கைகளை முழுமையாக வாசித்துவிட்டு இம்முடிவுக்கு வந்தாரா? என்பது வினாவாகின்றது. இலங்கைச் சிறுக்கைகளை முழுமையாகப் படிக்காத ஜெயமோகன் அவர் நிலை படித்தவர் போல நடிக்கின்றார் என்ற போதினும், அவர் அப் படைப்புகள் யாவற்றையும் தேடிப் படித்திருப்பி நும் கருத்துகள் மாறியிருக்காது. காரணம் அவரது இலக்கியக் கோட்டாடு அத்தகைய தளத்தினைக் கொண்ட மைந்துள்ளது.

பிறிதொரு முகம் - தோற்றம் இலக்கிய சிருஷ்டிகள் அனைத்தையும், நிதானித்து வாசித்து தன் கோட்டாட்டு நிலை நின்று கருத்து தெரிவிக்கின்ற பண்டு. இவரது ‘நாவல்’ என்ற சிற்றாய்வு நூல் இதனை சிறப்பாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவரது தத்துவத்தை யும், வர்க்கச் சார்பினையும், ஏதோ ஒரு வகையிலும், அளவிலும் புலப்படுத்தி நிற்கின்ற சுந்தர ராமசாமியின் ‘ஒரு புளிய மரத்தின் கடை’, ‘ஜே ஜே சில குறிப்புகள்’ ஆகிய நாவல்களே தமிழ் நாவலுக்கான முயற்சிகள் எனக் கூறும் போதும், முற்போக்குணர்வு கொண்ட நாவல்கள் யாவும் நீள் கதைகள் என நிராகரிக்கின்ற போதும் “கலை கலைக் காகவே” என்ற கோட்டாட்டுத் தளம் சார்ந்த அவரது நிதானித்து பார்வையினை அடையாளம் காணலாம். ஜெயமோகனின் தத்துவத் தெளிவும், சிறுஷ்டிகர திறனும் ஒருங்கிணைந்து வெளிப் பட்ட சிறுக்கைத் தொகுதியே ‘திசைகளின் நடுவே’ ஆகும். சிறுக்கைகளில் அவரையும் மீறி இடையிடையே யதார்த்தம் தலைகாட்டிய போதும் அவரது இலக்கிய நோக்கினை சிறப்பாக நிலை நிறுத்த முயற்சிக்கும் தொகுதியாக இது அமைந்து காணப்படுகின்றது

எனலாம்.

ஜெயமோகனின் இலக்கிய நோக்கு.

‘திசைகளின் நடுவே’ குறித்த கட்டுரை ஜெயமோகனின் இலக்கியத் தளத்தினை விளக்கி, அதன் பின்னணி யில் அவரது சிறுக்கைகள் எந்தளவு அவரது உல நோக்கினை உள்வாங்கியுள்ளது என்பதனை சிறுக்கைக்கான ஆதாரமாகக் கொண்டு விமர்சனத்தை முன்வைத் திருந்தது. கட்டுரையின் பந்தியொன்றினை வாசகர்களின் நலன் கருதி இங்கொருமுறை குறித்துக்காட்டுவது அவசியமானதொன்றாகின்றது.

“முன்குறிப்பைக் கடந்து உள்ளே சிறுக்கைக்குள் பிரவேசிக்கும்போது மக்களுக்கான புற உலகொன்றினை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்பது தெரியவரும். மக்களைப் பிரிந்து மன பிறழ்வடைந்தோரின் புற - அக உலகு களை எந்த விகிதாசாரத்தில் இணைத்த போதினும், வாழ்க்கைப் போராட்டத் தில் சவால்கள் நிறைந்த புற உலகு காட்டப்படாமலே போய்விடும் என்பதனையே காண்போம்”

இக்கூற்று ‘திசைகளின் நடுவே’ சிறுக்கைத் தொகுப்புக்கு முழுமையாகப் பொருந்தும். சிற்சில இடங்களில் ஜெயமோகனையும் கடந்து யதார்த்தம் இடையிடையே படைப்புகளில் எவ்வாறு தலைகாட்டியுள்ளது என்பதனையும் கட்டுரையாளர் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியிருந்தார்.

இது தொடர்பில் ஜெயமோகனின் குழந்தெயே வடிவெடுத்திருந்தது.

“நான் இலக்கியத்தை ஓர் அசலான மெய்காண முறையாக மதிப்பெறன. தருக்கத்தையல்ல. உள்மன இயக்கத்தையே இது தனது வழிமுறையாகக்

கொண்டுள்ளது. எல்லா அறிவுத் துறையுடனும் இலக்கியத்திற்கு உறவு உண்டு. ஆனால் எந்த அறிவுத்துறையின் கட்டளைக்கும், பணிந்து இயங்கும் பொறுப்பு அதற்கு இல்லை. அரசியல், தத்துவம், உளவியல் எதுவாயினும் சரி, பிற துறையின் முடிவுகளுக்கு ஏற்ப இலக்கியம் அமைப்பவர்கள், படைப்பாளிகள் அல்ல. பிரச்சாரகர்கள்.”

இத்தளத்தின் பின்னணியில் நின்றுதான் இலக்கியப்படைப்புகளை மதிப்பிட முனைகின்றார். ஓர் ஒப்புவை வசதி கருதி ஓர் சந்தர்ப்பத்தில் பாரதி யற்றிய அவரது மதிப்பீட்டினை நோக்குவோம்.

“நான் பாரதியை மகாகவியாகவே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மகாகவி என்பவன் ஒரு காலத்தின் மக்கள் சமுதாயத் தின் கவித்துவ நுண்ணுணர்வை அவர்கள் வாசிக்கும் முறைமையிலே மாற்றி அமைக்கக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும்”

இக்கூற்று எதனை வெளிப்படுத்துகின்றது? யதார்த்தம் நேரடியாக இலக்கியமாகா. என்ன எழுதப்படுகின்றது என்பதனைவிட எப்படி எழுதப்படுகின்றது என்பதே இங்கு இலக்கிய கோட்பாடாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் ஜெயமோகனின் சொல்லிலும், செயலிலும் ஓர் அம்சத்தினையே முனைப்புப்படுத்தியுள்ளார். இலக்கிய சிறுஷ்டி என்பது சமுதாய விதிகளுக்கும், சட்ட திட்டங்களுக்கும் கட்டுப்படாத ஒன்று. மாற்றாக மானசீகமான தனி மனித விவகாரங்களும், மனப் பிறழி வுகளுமே இலக்கிய சிறுஷ்டியின் உயிர் எனகின்றார். இவ்வம்சத்தினை ஜெயமோகன் போன்ற தூய கலைத்துவ பிராமணியர்கள் ‘அழகியல்’ என்ற பெயரில் முன்வைக்கின்றனர்.

இந்நிலை நின்றுதான் பாரதி பற்றியிம் அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கக் காண்கின்றோம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கல்கி, ராஜாஜி முதலானோர் பாரதி ஓர் மகாகவி அல்ல என வாதிட்டபோது உருவ வாதத்தினையே தமது இலக்கிய கோட்பாடாகக் கொண்டிருந்தனர். இப்பார்வையின் சந்தே வளர்ச்சியடைந்த நிலையினை, நாம் ஜெயமோகனில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இவ்விடத்தில் இவ்விலக்கியக் கோட்பாட்டின் ஸாபம் யாருக்கு என்ற வினா எழுவது இயல்பான ஒன்றாகின்றது.

இலக்கியத்தில் தூய்மை, அழகியல் என்ற பிரமால்திரத்தை உபயோகித்து மக்கள் இலக்கிய படைப்புகளையும், மக்கள் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் தாக்க முயல்வது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல, மாற்றாக தனது தத்துவத்திற்கும், வர்க்கச் சார்பிற்கும் ஒவ்வாத தேசிய ஜனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளை தாக்குவதற்கும் மட்டந்தட்டுவதற்குமே இவ்வாறான கோட்பாட்டுத் தளத்தை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இவர்களது கட்டுப்பாடுகளையும் கண்ணங்களையும் மேலோட்டாக நோக்குகின்ற போது அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றும். சந்தே அழுமாக நோக்கி னால்தான் இவர்களின் பின்னணியில் பிறபோக்குத் தனமான அரசியல் மறைந்திருப்பதனை உணரலாம். சமூகத்தில் வாய்ப்பும், வசதியும் பெற்ற மாந்தர்கள் கூடியிருப்பதின் பிரதிபலிப்பாகும்.

மக்கள் சார்பு இலக்கியம் என்றுமே அழகியலை நிராகரிக்கவில்லை. உள்ளடக்கம், உருவகம் இரண்டும்

இசைவுபட்டே நல்ல இலக்கியம் தோன்ற முடியும் என்ற இலக்கியமரபினை அது கட்டிக் காத்தே வந்துள்ளது. “எல்லா இலக்கியங்களும் பிரச்சாரங்களே! ஆனால் எல்லா பிரச்சாரங்களும் இலக்கியமாகா” என்பதே மார்க்ஸ் முதல் கலைசபதி வரை வலியுறுத்திவந்த கோட்பாடாகும். ஓர் கலைவாதியின் அழகியல் பற்றிய பார்வையும், மக்கள் சார்பான் இலக்கிய கர்த்தாவின் அழகியல் பார்வையும் அடிப்படையில் முரண்பட்ட ஒன்றாகும். அவை இரு வேறுபட்ட நலன்களை பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

தூய அழகியல் கோட்பாடு குறித்து ஓர் காலகட்ட ஆர்ப்பிரபில் முற்போக்கு அணியினைச் சார்ந்து நின்ற விமர்சகர் ந.சண்முகரத்தினத்தின் கூற்று இவ்வாறு அமைந்திருந்தது.

“பிற்போக்கு அழகியல்வாதிகளின் அளவுக்கோல்களோ முற்றிலும் பொருந்தாதவை. ஆனால் வர்க்கத்தின் அழகியல் இரசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அளவுக் கோல்களினால் முற்போக்கு இலக்கியத்தை மதிப்பீடு செய்யும் அப்த்தம் முற்றாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும். சமுதாயத் தின் ‘அசிங்கங்களை’ அமுகுபடுத்துவதும், அநேதிகளை முடி மறைப்பதுமே முதலாளித்துவ வாதத்தின் அரசியல் கடமையாகும்”

(மேற்கோள் க.கை. - சமர் - 1977)

ஜெயமோகனின் அழகியல் பார்வை இத்தகைய பண்பினையே கொண்டுள்ளது. மாறாக மக்கள் சார்பு அழகியல் என்பது மனித நலநாட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூக மாற்றத்தில் பங்கெடுப்பது அதன் முனைப்பான பணியாகும்.

‘திசைகளின் நடுவே’ யில் பிராமண எதிர்ப்பு...?

‘திசைகளின் நடுவே’, ‘மாடன் மோட்சம்’ முதலிய கதைகள் பிராமண எதிர்ப்புத் தன்மை கொண்டவையாக காணப்பட்டமையால் பிராமணர்களின் கடுமையான கண்ணங்களுக்கு உட்பட்டது எனவும், அதனை கட்டுரையாளர் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை எனவும் மேலும் புலம்புகின்றார் ஜெயமோகன்.

‘திசைகளின் நடுவே’ கதையில் உலகை மாற்றும் தத்துவமாக தோற்றும் பெற்ற உலோகாயதம் கேவலம் மனப் பிறழ்வுக்கு ஆட்படும் உள்ளேநாயகிகளிக் குரிய தத்துவமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கதை வைத்தே பிராமணர்களால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் முதலாளித்துவ மாற்றத்துடன் தோற்றும் பெற்ற ஜனநாயக சமரச பிராமணர்கள் ஜெயமோகனின் கோட்பாட்டுத் தளத் தினை சரியாகவே இனங்கண்டு மகுடம் சூட்டுவும் தயங்கியிருக்க மாட்டார்கள். பிராமணியத்தின் கருத்து முதல்வாதம் இக்கதையினாடக நிலைநிறுத்தப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. ‘திசைகளின் நடுவே’ கதையினாடாக வளர்ந்த ஜெயமோகனின் தர்க்கர்த்தியான வளர்ச்சியினை நாம் ‘ஜகன்மித்தை’ கதையில் காணலாம். (ந.இரவீந்திரன் - 1993)

இக் கதை களை பிராமணர்கள் எதிர்க்கின்றார்கள் எனும் அம்சத்தினை மட்டும் கொண்டு அவற்றினை முற்போக கானது என அடையாளப்படுத்துவது கோமாளித்தனமான பார்வையாகும். கட்டுரையாளரின் பார்வை பெரியாளிஸ நிலைப்பட்டதொன்றல்ல. அவை மார்க்ஸியிய நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தமையால் தான் கருத்து முதல்வாதத் தினை எதிர்த்தாத்தில் அடையாளப்படு

ந்தி ஒனங்காணக்கூடியதாக இருந்தது. நிலையிழந்துபோன பிராமணிய கருத்து முதல்வாதத் திற்கு நிலை தேடும் கூங்கரியத்தையே ஜெகன்மோகன் இக்கதையினாடாக செய்திருக்கின்றார்.

‘மாடன் மோட்சம்’ அவரது தூய கலைவாத கோட்பாட்டினையும் கடந்து மத்தியோசிடகளை அம்பலப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது என்பதனைக் கட்டுரையாளர் மிகச் சிறப்பாகவே நானு கட்டுரையில் காட்டியிருந்தார். ஜெயமோகன் கட்டுரையை ஆழந்து வாசித்திருப்பாராயின் புரிந்திருக்கும்.

இப்புரிந்து கொள்ளவின் அடிப்படை யில் நின்று நோக்கும்போது தான் கட்டுரையாளர் ஜெ.எஸ்.நாரேந்திரன் இந்நோக்கு ஓர் தூய கலைவாதியிடம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒன்றே ஆகும்.

இலங்கைப் படைப்புகளின் உணர்த்தலம் குறித்து...?

இது தொடர்பில் ஜெயமோகனின் பார்வை!

“இலங்கையின் பெரும் பாலான உரைப்படைப்புகளுக்கு சமநிலையற்ற தும், ஒற்றைப் படைத்தன்மை கொண்ட துமான உணர்வுத்தனமே உள்ளது” என்பது என் கணிப்பு. இதற்குக் காரணம் தீவிரமான சுய அனுபவங்களை நேரடியாகக் கூற விளைவது தான் என்று குறிப்பிட்டேன். விஷூகம் ஜான் 94 இதழில் தன் பேட்டியில் “எம்.ஏ.ஏ.ஏ.மான் இதனைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார். “இலங்கைப் படைப்புகள் பலவற்றில் ஒருபக்கச் சார்பான பிரச்சார வாடை மேலோங்கியிருக்கும் அளவு இலக்கியதரம் பேணப்படவில்லை எனக் கருதுகின்றேன்”, என மதிப்பிடுகின்றார்.

மதிப்புரையாளரின் கூற்றில் தெரிவது, நு.மான் கூறலாம் ஜெயமோகன் கூறக்கூடாது என்ற குறுகிய தேசியப் பார்வை”

போர்ச்கவாலை மிகக் யதார்த்த தளத்தினை தூரவிலக்கிவிட்டு, அதனை அமெரிக்க மேலாதிக்கவாதிகளிடமும், இந்திய வில்தரிப்பு வாதிகளிடமும், உள்ளூர் பிற்போக்கு வாதிகளிடமும் தாரவார்த்துவிட்டு, ஓராயிரம் படிமங்கள், தொன்மங்கள் கொண்ட கலைப் படைப்பினை ஆக்கித்தருவதே ஓர் இலக்கியவாதியின் கடமை என்பது ஜெயமோகனின் வாதமாகும். (கே.எஸ்.நாரேந்திரன் - 95) இந்நோக்கு ஓர் தூய கலைவாதியிடம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒன்றே ஆகும்.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று ஜெயமோகன் இலங்கைப் படைப்புக் களை பூரணமாக வாசித்துவிட்டு (வாசித்திருப்பினும் கருத்து மாறியிருக்காது) இந்த முடிவிற்கு வந்தார் என்பதனைவிட நு.மான் போன்றோரின் மேற்குறித்த கூற்றுகளைக் கொண்டே இவ்வாறான முடிவுக்கு வந்திருக்கக் கூடும் என்ற எண்ணம் எழுவது இயல்பானதொன்றாகின்றது.

இங்கு விமர்சிக்கப்பட்டது தனிநபர் ல்ல, ஓர் இலக்கிய நோக்காகும். கட்டுரையாளர் நு.மான் அவர்களின் பெயரை குறிப்பிடாவிட்டும், அவரது மேற்குறித்த கருத்துக்களை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியிருந்தார்.

கட்டுரையாளரை குறுகிய தேசிய வாதியாகக் காட்டுவதற்கு கைலாசபதி முதல் நு.மான் வரை தமிழக படைப்பாளிகள் மீது வைத்த விமர்சனங்களைத் தமக்கு ஆதாரமாகக் காட்டியிருந்தார். கைலாசபதி, க.நா.ச பற்றிய விமர்சனத்

தில் அவர் தனிப்பட்டு எழுதிய கடிதத் தினைக்கூட விட்டுவைக்கவில்லையே என மேலும் வேதனையடைகின்றார்.

க.நா.சு பற்றிய கைலாசபதி யின் விமர்சனமானது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காணப்பட்ட தூய அழகியல் வாதத்துக்கு எதிரான தத்துவப் போராட்டமாகவே அமைந்து காணப்பட்டது. ஓர் எழுத்தாளன் பற்றிய ஆய்வுக்கும், மதிப்பீட்டிற்கும் அவனது எழுத்தில் பொருந்தியிருப்பவைகளே பெரும் துணைப்புரியும் என்ற போதினும், க.நா.சு வைப் பொறுத்தமட்டில் சிறுகதை, நாவல் விமர்சன முயற்சிகளின்போது தனது வாழ்க்கையையும் இணைத்தே கருத்து தெரிவித்து வந்திருப்பதனைக் காண்கிறோம்.

அவ் வடிப்படையில் தான் தமிழ் நாவல் உலகில் மு.வ. பற்றிய சர்க்கை நடைபெற்றபோது அது குறித்து கைலாசபதிக்கு க.நா.சு எழுதிய மடல் பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர் அல்லாதவர் என்ற நிலை நின்றுதான் ஆய்வினை மேற்கொள்ள முடியும் என்ற குறியிய நிலைப்பாட்டினையே வெளிப்படுத்தி யிருந்தது. கைலாசபதி இப்போக்கி ணைச் சிறப்பாகவே அடையாளப்படுத்தி விமர்சித்திருந்தார். இந்திய பிராமணித் துவ மேலாதிக்கத்தின் கைக்கலியான ஜெயமோகனுக்கு இவ்வம்சம் ஆத்திர முடியது தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல.

அவ்வாறே கைலாசபதி முதல் நூ.: மான் வரையில் தமிழக படைப்பாளிகள் மீது வைத்த விமர்சனங்கள் யாருக்கு எதிரானவைகளாக இருந்தன என்பதும் கவாரசியமான வினா.

அவை தூய கலைவாதிகளையும், நிலைமாநாத கருத்து முதல்வாதிகளையும் சாடியதுதான் ஜெயமோகனின்

கோபத்திற்கான பின்புலமாகும். தமிழக த்தில் தோன்றிய எத்தனையோ மக்கள், இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஈழத்து இலக்கியவாதிகளுக்கு ஆதர்சமாக இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதனை ஜெயமோகன் வேணுமென்றே அறியாதிருந்தாலும், ஓர் சமயம் தமிழகத்தில் உள்ள முற்போக்குனர்வு கொண்ட எழுத்தாளர்கள் தாக்குதல்களுக்கு உட்பட்டிருந்தால், உள்கையின்து மகுடம் குட்டவும் தயங்கியிருக்க மாட்டார். இவரது இலக்கிய பிரவேசம் என்பது வெறுமென இலங்கை எழுத்தாக்களுக்கு மட்டுமன்று சமூக மாற்றத்திற்காக பேண பிடித்த அனைத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்குமான எதிர்ப்புக்குரலாகவே அமைந்து காணப்படுகின்றது. இவருக்கு எதிரான விமர்சனங்கள் இலங்கை எழுத்தாளர்களால் மட்டுமன்று தமிழக எழுத்தாளர்களாலும் அவ்வப்போது முன்வைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஓர் உதாரணாத்திற்காக 'திசைகளின் நடுவே' விமர்சனம் குறித்த வல்லிக்கண்ணனின் கூற்றினை நோக்குவோம்.

"ஜெயமோகன் வார்த்தைகள் பற்றிய விமர்சனம் முக்கியமானது. ஆழ்ந்த பார்வை கொண்டது" இப் பார்வையினை ஜெயமோகன் குறுகிய தேசியவாதப் பார்வை என அடையாளப்படுத்தவாரா? இது தூய அழகியல்வாதிக்கான ஓர் எதிர்ப்புக் குரலாகும்.

'கலைநயம்', 'கலையழகு' என இவர்கள் கூப்பாடு எழுப்பி குதியாட்டம் போடுகையில், இவர்களின் வரவு நல்வரவாகவும், அர்த்தமுள்ளதாகவும் தோன்றும். ஆழ்ந்து நோக்கினால் அடிப்படையான சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பாது அதனை எதிர்க்கும் மனப்போக்கிற்குப் பின்னால் அரசியல் பிற்போக்குத்தனம் அமைந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

முடிவுரை

இன்று தமிழகத்தில் மட்டுமன்று உலகளாவிய ரீதியிலேயே மக்கள் சியக்காம் தளர்ச்சியடைந்துள்ள இச்சந்தரப் பத் தில் ஜெயமோகன் போன்றோர் தூக்கிப் பிடிக்கப்படுவதும், முகுடம் குட்டப்படுவதும் தாக்க ரீதியான ஒன்றே. அனைவர்க்கு முரண்பாட்டின் பிரதிபெரிப்பாகும். இக்கலைத்துவ நோய் கூற்றாளனுக்கு எதிரான தத்துவப் போராட்டத்தில் நன்பர்கள் எதிரிகளாக

மாற்றியுள்ளதால் அப்போராட்டத்தைத் தத்துவத் தெளிவுடனும், நிதானத்துடனும் முன்னெடுத்தல் அவசியம்.

"நமது கருத்துக்களைச் சரித்திரம் சித்தரிக்கின்றது. எதார்த்த நிலவரத்தில் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் நம்மை அது ஆதரித் திருக்கின்றது." - வி.ஐ.ஸெனின்

சரித்திரத்தின் இந்தத் தீர்ப்பை மதித்து நடப்போமாக!

பிரதமரம் ஒரு பாடம் புகட்டுது

காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை

பிட்ட மாற்று பாடம் புகட்டுது
பாரிசில் கூஷ்ட நிசமல்ல என்பதை
இட்ட மாஷட் கூத்துக்க ளாட
எவ்வாலே ஜெயமை என்னி யிருந்து
கெட்டத் தங்கள் பல்லப் காட்டி
கேவல மான செய்வஞ்சூரு செய்து
சுட்டங்கள் கூறித் தருங்கள் கொன்று
தாங்கிம் பேரித் தரணியு மான்னோம்.

ஆற்று மணவிற் கயிறு திரித்து
அந்தக் கயிற்றில் வலைலீல பின்னி
காற்றில் படுத்துவின் மீன்கள் பிடித்து
காளல் நீரில் குழ்மாக்கி யெடுத்து
ஙேற்றில் நழுவன வண்ணிகள் சுட்டு
செத்த பின்துத்தில் நழுநெய் வடித்து
காற்று மழுகவை யுண்டென்று ஹட்டத்
தலைப்பட்ட மேற்கூலம் தலைக்கூய் ஆனார்.

ஈரத்துவம்
சிறப்பு - 1

இலங்கையின் முதலாவது பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வி கற்றது மாத்தளை கிறிஸ்தவ தேவாலயக் கல்லூரியில் - 'கிரைஸ்ட்சர்ச்'

இந்த மண்ணில் திலக்கிய சுவைஞர்களினால் வியந்து
போற்றப்படும் மல்லிகை, மாத்தனை சிறப்பு மலரை
வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

திரைப்படங்களும் தமிழ்லக்கிய வளர்ச்சியும்

ச.ராத்கொ

திரைப்படங்கள் வர்த்தக ரீதி பானாவை. திரைப்படங்களைத் தயாரிப் பவர்கள் தாம் இடுகின்ற பாரிய முதலீட்டைப் பண்டங்கு இலாபமாக ஈட்டுவது வேலேயே பெரும்பாலும் நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். பிற்மொழிகளில் இந்நிலை வேறாக இருக்கலாம். தமிழைப் பொறுத்தவரை திரைப்படம் அறிமுகமான 1931ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை பெரும்பாலான தயாரிப் பாளர்களிடையே இத்தகைய மன்பாள் மையே நிலவிவருகின்றது. இவர்களின் நோக்கில் திரைப்படம் ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனமே. பாமர மக்களின் சுவைகளை அறிந்து அவர்களின் பசியைப் போக்குவரதே இவர்களின் முதலும் முடிவுமான குறிக்கோளாய் விளங்குவதை நாம் மறுத்தல் இயலாது. எனினும் அவ்வப்போது இந்நிலையினை மீறிக் கொண்டு கலைவளர்ச்சியை நோக்காகக் கொண்டு படம் தயாரித்த சிலரின் தொண்டுகளையும் நாம் மறந்துவிடல் இயலாது.

இத்தகையவர்களால் திரைப்படத் திற்கேற்ற ஏதார்த்தமான கதைகள் கதைகளுக்கேற்ற உரையாடல்கள் நல்ல பாடல்கள் என்பன கையாளப் பட்டன. இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்டவற்றின் மூலம் தமிழ்லக்கிய வளர்ச்சியும்

ஒரளவு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மறுத்தல் இயலாது. ஆரம்பகாலத் திரைப்படங்கள் மேடை நாடகங்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தன. அக்கால நாடகங்கள் இசைப் பாடல்களுக்கே முதல்மையளித்தன. வசனங்களின் இலக்கியச் சுவையைக் காண்பது அரிதாகவே இருந்தது. காலப்போக்கில் இந்நிலை சிறிது மாறியது. இசையின் ஆதிக்கம் குறைவுறாத போதிலும் முன்னரிலும் பாடல்களில் இலக்கிய மணம் கூடுதலாகக் கயமலாயிற்று. இந்நிலைக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களிற் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் பாபநாசம் சிவன், உடுமைலை நாராயணகவி, கம்பதாசன் முதலியோர். பெரும்பாலும் சமய புராண இதிகாசக் கருத்துக்களைப் பாடற் கருப்பொருளாகக் கொண்ட போதிலும் இவர்களின் பாடல்கள் சிறந்த சொல்லாட்சியும் நல்ல கருத்தமைதியும் நிறைந்து விளங்கின. இளங்கோவன், கம்பதாசன், பி.எஸ். இராமமொ முதலான வசன கர்த்தாக்கள் சினிமா உரையாடல்களில் இலக்கிய வளத்தையும் சேர்த்தனர்.

ஜம்பதுகளுக்குப் பிறகு திரையுலகில் சிலகாலம் திராவிட முன்னேற்றுக் கழகம் தொடங்கியபொழுது அறிஞர் அண் ணா துரை, கலைஞர்,

SURIYAN TEXTILES & MILLS (PVT) LTD
32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11
T.P: 336977, 438494, 449105
Fax: 438531.

முகருணாந்தி, ஏ.வி.பி.ஆசைத்தமிபி முதலானோர் சிறந்த வசனகர்த்தாக்க ஸாக வளங்கித் திரையிலே இலக்கியச் சுவைக்குக் கூடிய இடம் வழங்கினர். கட்டுலச் சாதனமாகவே பெரிதும் சுன்னகவேண்டிய வெள்ளித் திரையைப் பிரசார மேடையாகவும், எதுகை, மோனெ வசனங்களின் தாயகமாகவும் மாற்றிச் சொற் சிலம்பும் விளையாடிய குறை இவர்களுக்கு உண்டு. எனினும் இவர்களது அலை சொற்பொழிவு பேடைகளில் இலக்கிய வளத்தினைச் சேர்த்தது போலவே திரையிலும் இலக்கியச் சுவைக்கு ஊட்டமளித்தது. இவர்களின் வசனத்திற்கு உயிருட்டித் திரைப்படத்தைச் செவிபுலச் சாதனமாகவே மாற்றிவிட்ட பணியில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன், எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன், எம்.ஐ.இராமச்சந்திரன், பி.எஸ்.வீரபா முதலியோருக்கு நியாய மன பங்கு உண்டு இக்காலகட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்களான கண்ண தாசன், பட்டுக்கோட்டை கவியாண சுந்தரம் ஆழியோர் திரையுலகில் கால எடுத்து வைத்து இலக்கியச் சுவையும் கருத்தாழூம் மிகுந்த பாடல்களை இயற்றித் திரைப்படப் பாடல்களும் இலக்கியச் சுவைக்கு உரியனவே என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினர்.

“செந்தமிழ் தேன்மொழியாள் நிலாவென சிரிக்கும் மலர்க் கொடியாள்”

என்ற பாடலின் இலக்கியச் சுவை சுவைக்கக் கூடியதாகவே உள்ளது. பழைய நூற்கருத்துக்கள், தத்துவங்கள், காதல் அன்று உணர்வுகள், கிணுகிணுப்பான சொற்கோர்ப்புகள் ஆகியவற்றால் திரைப்பலகிற்கு அரிய பாடல்களை வழங்கிய வகையில் கவிஞர் கண்ணதாசனுக்கு நல்லதோர் இடமுண்டு. கண்ணதாசனின் பார்வை

யிலே இதயம் கவர்ந்த இலக்கிய வரிகள்:

“நந் ஊர் என்றவனே இருந்து ஊரைச் சொல்லவா அந்த ஊர் நீயும் நூம் ஒரு சில பாடல்களின் இலக்கியம் கூட அறிந்த ஊர் அல்லவா”

முற் போக் கான கருத் துக்கள் நாட்டாரியல்சார் யாப்புகள், எனிமை என்பன ஒருங்கமையப் பாடல்கள் யாத்துக் திரையுலகினை அணி செய்த வர் கண்ணதாசனும் பட்டுக்கோட்டை கலியானகந்தரமும். இவ்விருவரும் இன்று எம் மீடையே இல்லாயை பெருங்குறையே.

அன்மைக் காலத்தில் திரைப்படம் செவிப்புலச் சாதனத்தின் செல்லாக்கள் விருந்து விடுபட்டுக் கட்டுலச் சாதனமாக வளர்ச்சி பெறுகின்றது. ஜெயகாந்தவு முதலான காத்திரமான ஏழுத்தாள்களின் கதைகளும் வசனங்களும் திரைப்படத்தின் இலக்கிய அந்தஸ்திவை உயர்த்தி விடுகின்றன.

கே.பாலச் சந்தர், பாக்கியராஜா பாரதிராஜா போன்ற சிறந்த இயக்குனர்கள் திரைக்குகந்த கதைகளைத் தெரிந்து சிக்கனமான வசனங்களைக் கையாண்டு திரைப்படத்திற்குக் காவியத் தகுதியை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர் நுட்பமான கலை உத்திகளும் சமகாலச் சிந்தனைகளும் அவற்றின் கருத்து வடிவங்களும் திரைப்படத்தின் வளர்ச்சியில் மைல் கற்களாகிவிட்டன

இவற்றினிடையே இலக்கிய வளர்ச்சியும் காணப்படுகின்றது. வாலி இவரின் பாடல்களில் இலக்கியச் சுவையை நாம் காணமுடியும். “நூறு நிலாவை ஒரு நிலவாக்கிப் பாவை என்பேன்... ஆயிரம் மலரை ஒரு மலராக்கிப் பார்வை என்பேன்... கண் மீனாக மானாத நின்றாடவோ... என்னும் பல இலக்கிய

குவைப் பாடல்களை இயற்றியிருள்ளார். சுங்கை அமரன். வைரமுத்து முதலான இளம் கவிஞர்களின் திரைப்பால் களை எடுத்து நோக்கினால் அவற்றினும் ஒரு சில பாடல்களின் இலக்கியம் காணப்படுகின்றன.

“கண்ணில் வரும் காட்சி எல்லாம் கண்மணியை உறுத்தும் காணாத உன் உருவும் கண்ணுக்குள்ளே இனிக்கும்” இப்பாடல்களில் வரும் இலக்கியச் சுவையான ‘வராக நதிக்கரை ஓரம் ஒரே ஒரு பார்வை பார்த்தேன் புராவே நில்லுன்னு கொன்னேன் கனவா ஒடி

மறைஞ்சே” இன்னுமோர் தீவுக்கிழாச் சுவையுடைய பாடலை நோக்கினால் ”மார்க்ரி திங்கள் அல்லவா மதி கொஞ்சும் நாள் அல்லவா இது என்னை வரும் பொழுதல் வஹ ஒருமுறை உனது திருமுகம் பாத்தால் விணைப்பறும் உயர் அல்லவா” இவை அனைத்தும் வைரமுத்துவின் இலக்கியம் கலந்த பாடல்கள். இனி வரும் கவிஞர்களையும் இலக்கியம் கலந்த பாடல்களை இயற்றுவார்கள். இக்காலத் திற்கும் எதிர்வரும் காலத்திற்கும் ஒரளவு இலக்கி வளர்ச்சிக்கும் இடமிரித்தே வருகின்றன எனவாங்.

பணமும் பணமும்

செல்வி.மொனீக்கா கோமஸ்

வெய்யில் தகிக்கும் நண்பகல் பாதையில் சாரி சாரியாய் வாக்காய்கள் மனிதாகள் (?) அட இத்தனை சந்தடியில் அசையவே மாட்டாமல் என்ன இது?... மன்னிக்க யார் இவன்? ஒட்டி உலர்ந்து தோல் சுருங்கி... என்றோ மனிதனாய் வாழ்ந்த உருவில்... பாதைப் பயணிகளுக்கும் வினா தோய்ந்த முகங்கள்... சர்வ நிச்சயமாய் இறந்த உடல்தான்... ஆனால் யார் இவன்?

இவன் மொழி என்ன? எந்த சாதியாய் வாழ்ந்தான் எல்லார் முகத்திலும் பொதுவாய் ஒரு விளா! எனக்கு எதிரான இனத்தின் எண்ணிக்கைகளுள் அடங்கியவனோ?... எல்லாரும் கொண்டது ஒரு முடிவு... எவன் செத்தால் எனக்கைங்கள் பொழுது போகிறது என் வாழ்வுக்குப் பணம் தேட வேண்டும் இன்னும் கொஞ்சம் வேடக்கை பார்த்துவிட்டுப் போய்விடலாம்!

மாத்துறை

சிறப்பு - 2

இலங்கையின் முதலாவது ஜனாதிபதி வில்லியம் கோபல்லாவ மாத்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் மாத்துறை நகரசபையிலும் அங்கத்தவராக இருந்தவர்.

‘மல்லைக்கயின் மாத்தளைச் சிறப்பிதழ்
மலர்வதையிட்டு எமது மனமார்ந்த
வாழ்த்துக்களையும் மகிழ்ச்சீகளையும்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்’

AL. HAJ. A.R.M JOBAL
MATALE

வதைப் படலம்

மாத்தளை வடிவேலன்

காட்டுக்கோட்டை! தன் பெருமைக்கு ‘பேரிலே’ கட்டியம் சொல்லும் ஊர். பாரம்பரியம் மிக்க கிராமம்.

ஆனால் இன்று, இவ்வுரில் காடும் இல்லை. கோட்டையும் கிடையாது.

ஒரு காலத்தில் இவை இருந்திருக்கலாம். சாதகப் பட்சியைப்போல ஒரு நூளி மழைக்காக வானத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து ஏங்கி ஆண்டியாகிவிட்ட ஊர்வாசிகளுக்கு இந்த காட்டுக் கோட்டை வீரப்பிரதாபங்களைல்லாம் அர்த்தமற்ற, வேண்டாத கதையாகிப் போய்விட்ட காலம்.

பொய்த்த வானத்தை நம்பிக்கையோடு பார்த்து ஏமாந்து, நெஞ்சில் சரளைக்கற்களை வடுவாக்கிக்கொண்ட வானம்பார்த்த பூமியாகி... “வெளைஞ்சா காட்டுக்கோட்டை இல்லாடி வெறும் கோட்டை” இதுதான் இப்போது காட்டுக்கோட்டை கிராமத்தின் எழுத்தில் வரையாத சிலாசனமும் செப்பேடும்.

காட்டுக்கோட்டையை ஏழ்மையின் கோட்டையாக்கி விட்ட பஞ்சம், கோவணத்தையும் பிடிங்கிக்கொள்ள நோய்களையும் துணைக்கழைத்துக் கொண்டு உலா வருகின்றது.

எல்லா ஊர்களிலுமே காணப்படும்

சிறு மலையினைப் பற்றிய பொதுக் கதையான “ஆனுமார் சஞ்சீவி மலையைக் கொண்டுவரும் போது அதிலிருந்து உடைந்து விழுந்த துண்டுதான் இந்த மலையாகும்” என்று கூறப்படும் குரு மலையினை மேற்குத் திசையில் அரணாகக்கொண்டு காட்டுக்கோட்டைக் கிராமம் தெற்கு வடக்கில் கிடத்திய பின்மாகக் கிடக்கிறது.

வானம் பொழிந்தால் கூட, நஞ்சை பயிருக்குமே கிணற்றுப் பாய்ச்சல் மட்டும் போதாது. கம்மாங்கரையில் இருந்து பாசனம் கிடைத்தாலே ‘மக்குல் தேறும்’ இப்போது வானம் பொய்த்துப் போய் சாம்பல் தட்டி வருடக்கணக்கில் அலையும் போது, புஞ்சைசப் பயிரைப் பற்றியெல்லாம் பேசவும் வேண்டுமா?... மேட்டு நிலங்களிலெல்லாம் வெலிக் கருவேலச் செழிகள் வளர்ந்து எஞ்சியுள்ள காலநடைகளின் நாவிலும் ‘செடில் பூட்டி’ விடுகின்றன. நாக்கு அழகி தலை உதற்றலெடுத்து நிற்கும் எலும்புக்கூட்டு உருப்படிகளை யார் வாங்குவார்கள்?

உப்புக்கண்டத்தில் சாப்பிட்ட மாமிசம் வயிற்றில் பொருமி... ஊதிக்கிடக்கின்றது.

சேரத்தண்ணி காணாத மேனிகள்

'மல்லிகை' மாத்தளை சீறப்பிதழாக
மலர்ந்திட வாழ்த்துக்கள்

Alankar Jewellers

236, Trincomalee Street,
Matale
Phone: 066 - 2344

தொலைத்துவிட்ட சமாதானம் தேடி... மும்தாஜ் முபாரக்

உனக்கு நாலும் எனக்கு நீயும்
எதிரிகளாய் எஞ்சிப் போனோம்
இருண்ட காலத்தின் பாடல்
இருன் புற்றியே அமைந்தது
எனக்கும் என் சகோதரனுக்குமிடையே
யத்த காண்டம் அரங்கேறிற்று
யத்துங்களின் வாசத்தில் நாசிச்சவர் உரிய
கவசங்களுக்குள் வெந்து கிடந்தன
நம்முடல்கள்!!

விஷக்கொடி முடிச்சகளில்
எலும்புகள் தனசையை இடம் போய்க்க
உயிரனுக்கள் மடிந்து
விழுப்பன்களே எஞ்சி நின்றன
மழுஷர்களின் சுழற்சியில்
மழுஷனை மோதி முறிய
பயந்தபடிதான் பகலைக்கூடத்க
கடத்தினோம்

திசைவெளியெங்கிலும் இருண்டு
நீரண்டது புகை
பின்வாடையே தூரத்திற்று உலக வீதிகளில்
செம்மணிக்குள் சகோதரனைப்
புதைத் துவிட்டுத் திருப்பதியாய் த்
திரும்பினோம்
என்றாலும் என்னை
ரத்தத் தாகவிடாயில் தேடல்கள் தொடர

கருணைக்கு இடமின்றி
மனவறை சுருங்கிப் போயிற்று
தரித்திருத்தின் கரகோவேற்
வீட்டு வாசலடியே கேட்டது
குலை பதறு விழிகள் குத்திநின்றன
கேவலம்
குருவிகளின் கீச்சக் குரவில்கூட
சினேகமே தெரிந்தது
சொல்லத் தெரியா மூற்றங்கள்
நெஞ்சு கவ்விய
அறியாததான் எதிர்காலம் தேடி
உள்ளுள் எரிந்த தீவின் சவாலையில்
இருந்த கொஞ்ச நஞ்ச ஸரமும்
உலங்கே போயிற்று

உனக்கு நாலும்
எனக்கு நீயும்
எதிரிகளாய் எஞ்சிப் போனதன்
பேரிழப்பில்
தழுதமுத்த இதயம்
கண்ணராய் வெளியேறிற்று
தெய்வீகப் பேரிராளியாம்
நின் சமாதான வேதத்தின்
நித்திய விவசம் தேடி
நடைசிட்டன நம் கால்கள்

வாழ்த்துவை
சீறப்பு - 4

சாரணர் இயக்கத்தை முதன்முதல்
தோற்றுவித்ததும் மாத்தளையே. அதன் முதல்
உறுப்பினர் அமரர் திருந்தராஜா அவர்கள்.

'மல்லிகை' மாத்தனை சிறப்பிதழாக
மலர்ந்து மணங்கமழுந்தி வாழ்த்துக்கள்

கௌரி ஜூவலர்ஸ்

173, Main Street, Matale
Gowri Jewellers
Dealers in 22 Ct Genuine Gold
Jewellery

இன்றைய நவீன தொடர்பாடல் முறைகள் பாத்திமா ஷமீரா

இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தத்திலே வர்த்தகத்துறை பெருமளவு முன்னோற்றுப் பாதையை நோக்கிச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது. அந்த வகையிலே வர்த்தகத்தின் துணைச் சேவைகளில் ஒன்றான தொடர்பாடல் முறையும் இன்று பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

இன்றைய நவீன தொடர்பாடல் முறைகள் பற்றி ஆராயுமுன்னர் தொடர்பாடல் என்றால் என்ன என்பது பற்றி சற்று அறிந்து கொள்வோம். தொடர்பாடல் என்பது தனி நபர்களுக்கிடையோ அல்லது தமிழ்யாருக்கும் நிறுவனங்களுக்குமிடையேயோ செய்திகள், கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள் போன்றவற்றை பரிமாறிக் கொள்ளும் நடவடிக்கையாகும். அதாவது செய்திகளையும் தகவல்களையும் பரிமாறிக் கொள்வதே தொடர்பாடலாகும்.

பல்வேறுபட்ட தொடர்பாடல் முறைகள் இன்றைய நவீன தொடர்பாடல் முறைகளாக பெக்ஸ் (Fax), டெலெக்ஸ் (Telex), கூரியர் சேவை, செலுலர் (Cellular), இன்போடோக (Infotalk) போன்ற தொலைபேசிகள், இன்டர்நெட் (Internet), இ-மெயில் (E-Mail) போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை தொடர்பான சில தகவல்களை இங்கு நாம் காண்போம். பெக்ஸில் (Fax) தகவல்களை எழுத்துக்களாகவோ, வரைபடங்

களாகவோ விரும்பிய மொழிகளில் அனுப்பலாம். இதற்காக இரு முனைகளிலும் பெக்ஸ் (Fax) இயந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அனுப்பவேண்டிய தகவலைத் தயார்படுத்தி பெக்ஸிலிற்குக் கொடுக்கப்படும்போது அனுப்பவேண்டிய முனையிலுள்ள பெக்ஸ் இயந்திரத்திலிருந்து தகவல் அல்லது செய்தி போட்டோ பிரதி மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும். 1970 காலம்பகுதி யில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தீழ்முறை ஒரு வான்மை தொடர்பு சாதனமாகும்.

டெலெக்ஸ் (Telex) முறையானது இரு முனைகளிலும் டெலெக்ஸ் இயந்திரங்களைக் கொண்டிருக்கும். செய்தியை அனுப்பவேண்டிய முனையிலுள்ளவர் ஆங்கிலத்தினால் நன்றா செய்தியைத் தயாரித்து டெலெக்ஸ் இயந்திரத்தில் பொறித்ததும் அனுப்ப வேண்டிய டெலெக்ஸின் இலக்கத்திற்கு வான்மை மூலமாக செய்தி கொண்டு செல்லப் படும். இச் செய்தி கிடைக்கும் முனையிலுள்ள டெலெக்ஸ் இயந்திரத்தில் ஆங்கில மூலப் பிரதியாகக் கிடைக்கும்.

கூரியர் சேவையானது சர்வதேச தீவியாகப் பொதிகள் (Parcels), வியாபாரத் தகவல்கள், மாதிரிப் பொருட்கள், ஆவணங்கள் என்பவற்றைப் பரிமாற்றிக் கொள்வதற்குப் பயன்படும் முறையாகும். இருக்கியமாகவும், பாதுகாப்பாகவும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் வெளிநாட்டு

கொண்டு வருகின்றது. புள்ளிமான் நிறத்தில் புள்ளிகள் நிறைந்த கிடாய். குட்டிபோட்ட நாளிலிருந்து பெரியதம்பி ஆசையோடு தூக்கி வளர்த்து.

அம்மாவுக்கும் விசனம்தான். அழகன் இருந்திருந்தால் ஆடு காணாமல். போயிருக்காது. கணக்குப்பிள்ளை ஜயா வீட்டில் ஆடுகள் மேய்ப்பது, குழை வெட்டுவது எல்லாமே அழகன்தான். ‘அக்கா மகளுக்குச் சடங்கு’ என்று சொல்லி ரதவத்தை தோட்டத்திற்கு போனவன் முன்று நாட்களாகியும் திரும்பி வராததால் வந்த வினை. சின்னப்பயல் ஆட்டைத் தொலைத்துவிட்டு வந்து முழிக்கிறான்.

அழகன் ‘பால் வெட்டு ஆள்’. பால் வெட்டு வேலை பகல் ஒன்றரை மணியோடு முடிந்துவிடும். பால் அளந்து, சோடியம் அசிட் தண்ணீர் கலந்து நூற்றுப்பால் மஸ்களில் அடுக்கி வைப்பதோடு சரி.

பால் அளந்த கையோடு கணக்குப்பிள்ளை ஜயா வீட்டில்தான் வந்து நிற்பான் அழகன். பகல் சாப்பாடு ஜயா வீட்டில். கோப்பிக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஆடுகளுடன் புறப்படுவான் இறப்பு மலைக்கு. ஆடுகள் தங்கள் பாட்டுக்கு மேய கொக்கோ மலையில் பலாக்குழை ஒருகட்டு வெட்டிக்கொண்டு போய் ஆட்டுப்பட்டியில் போட்டுத் திரும்பிவிடுவான். நேரம் கிடைத்தால் பட்டுப்போன இறப்பு வாது இருக்கின்றதா? எனத்தேடி மரத்திலேறி, ஒரு கட்டு விறகும் வெட்டிக் கட்டி வைத்துக் கொள்வதுமின்டு, ஜயா வீட்டுக்கு. மாத்தளையில் புதுப்படம் போடும்போது டிக்கெட்டுக்கு விறகு கைகொடுக்கும். கைரேகை மறையும் நேரம் ஆடுகளை ஓட்டி வந்து பட்டியில்லடைத்துத் திரும்பும்போது குசினி

வராண்டாத் திட்டில் ஆவி பறக்கும் தேநீர் காத்திருக்கும்.

முன்று நாட்கள் அழகன் இல்லை. ஓர் ஆடு குறைந்து விட்டது. அம்மாவுக்கும் கவலைதான். ஜயா வந்து என்ன சொல்லப்போறாரோ.

ஜயா வேலை முடிந்து வீடு திரும்பும் போது நன்றாகவே இருட்டிவிடும். நூறு ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தையே பேராகக் கொண்ட நூறு ஏக்கர் தோட்டத்தின் சொந்தக்கார முதலானியும், அதே தோட்டத்தில் பங்களாவில் இருந்தாலும், வேலைக்கான முழுப் பொறுப்புகளும் ஜயாவினுடையதே. இருட்டும் வரை வேலை செய்யும்படி இருக்கின்றதே என அம்மா நொந்துகொண்டாலும், இதை விட்டுவிட்டால் பிள்ளை குட்டிகளுடன் தெருவில்தான் நிற்க வேண்டும் என்பதும் அம்மாவுக்குத் தெரியாததல்ல.

“புள்ளி ஆடு காணாமல் போயிருக்கி அப்பா!” ஸ்கல் ஹோம் வேர்க் செய்து கொண்டிருந்த பெரியதம்பி அழுதே விட்டான்.

வீட்டினுள் நுழைந்த கணக்கப்பிள்ளை சின்னராசவை ஏறிட்டுப் பார்க்கி ன்றார். ‘இவ்வெள்ளலாம் ஆடு மேச்சா உருப்பட்ட மாதிரித்தான்’ என்கிற மாதிரி. அடி விழுமோ என்கிற பயத்தில் கூனிக்குறுசி கவரோடு ஓட்டிக்கொள்கின்றான் சின்னராச்.

முத்தன் பூசாரிக்கு செய்தி போனது. தோட்டம் தோட்டமாக சுற்றி கோடாங்கி அடிப்பது: முத்துப்போட்டுப் பார்ப்பது ஊர்ச்செய்திகளைப் பரப்புவது என்பன முத்தன் பூசாரியின் பிரதான ஜோலிகள். வெள்ளித்தலை மயிரும் முழுக்கிய கிருதாவும் சந்தனப் பொட்டும், ஆளைப் பார்க்க பவுசாதான் இருக்கும். பூசாரி கொண்டு வரும் ஊர்ச்செய்திகளில்

கற்பனையே தூக்கலாக இருப்பது சிறப்பம் சம்.

விரித்துப் போட்ட படங்குத் தண்டில் சம்பலம் போட்டு உட்கார்ந்து, “முருகா” என்று இருகரம் கூப்பி வணங்கி, சிறிய சுருக்குப்பையை விரித்து முத்துக்களை கைக்கெடுக்கின்றார் பூசாரி, படங்கின் மூலையில் வெற்றிலையில் அம்மா வைத்த பத்து ரூபா காணிக்கையை ஒருக்கண்ணால் பார்த்தபடி.

குலுக்கிய முத்துக்களை லாவகமாகப் படங்கில் போடுகின்றார்.

“முருகா ஒன்னு... ரெண்டு... முனு... நாலு... அஞ்சி...” கணக்கெடுக்கின்றார்.

மீண்டும் குலுக்கல். இரண்டாம் முறையும் மூன்றாம் முறையும் ஜந்தே விழுகின்றன.

“முனு தரம் அஞ்சாம் வீடு வந்திருச்சா. எதுக்கும் அஞ்சாதேன்னு சொல்லுது. ஒங்க மனசில உள்ள ஒரு கவலையைப்பத்தி கேக்குறீங்க. சரியா நான் சொல்லறது. என்ன கவலைன்னு சொல்லுங்க...”

“என்ன பேசமாட்டேங்கிறீங்க. கவல வீட்டு அரசனை பத்தியா? எதிரிகாரன்க ஸோட் பில்லி சூனியம் சூழ்சியா? இல்லாட்டி யாருக்கும் நோய் நொடியா. இல்ல பொருள் ஏதும் காணாமல் போயிருக்கா”

“வளர்க்கிற பொருள் ஒன்னு காணாமல் போயிரிச்சிங்க...”

“நாலுகால் சீவனா இல்ல வேற ஏதுமா?”

“பெரியதம்பி ஆசையா வளத்த கெடா குட்டிங்க...”

பெரியதம்பி படங்குக்கு முன்னால் உட்கார்ந்துகொள்கிறான்.

முத்துக்கள் உருள்கின்றன.

“ஒன்னு ரெண்டு முனு... மூணாம் வீட்டுக் குக் காணாமல் போதனு தானாகவே வருது”

“ஒன்று ரெண்டு முனு நாலு அஞ்சி ஆயு... ஆயு உழுந்தா ஆயுதல் தான் கேடு ஒன்னுமில்லை...”

அடுத்தமுறை நான்கு.

“நாலு உழுந்திருக்கா. நாலாம் வீடு நடப்பயணம். நாலடி தூரம். நீங்கள் எதுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம். காணாமல் போன ஆடு உசிரோட வீட்டுக்கு வருது.”

அம்மா சலனமில்லாமல் பூசாரியின் முகத் தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“நான் சொல்லல். முத்து பேசுதுங்க. நீங்க ஒன்னுக் கும் கவலைப்பட வேணாம்...”

பாதி பாரம் குறைந்த மாதிரி அம்மாவுக்கு.

“அலகு மலையானுக்கு சேவல் பலி கொடுக் கிறேன்னு நேத் திக்கடன் போடுங்க. ஆடு கெடச் ச ஒடனே சொல்லியனுப்புங்க. நான் வந்து அலகு மலையான் பூசைய ஒரு கொறையும் இல்லாம் செஞ்சி தாரன்”

மேய்ந்துகொண்டிருந்த கொண்டை வளர்ந்த சிவப்புச் சேவல் ஒன்றைப் பிடித்து, மஞ்சள் நீரில் நனைந்த துணித் துண்டை காலில் கட்டி தலைக்கும் மஞ்சள் நீரைத் தெளிக்கின்றாள் அம்மா. தலையை உதநி சிறகடிக்கின்றது சேவல்.

மல்லிகைக்கு மனம் உவந்த வாழ்த்துக்கள்

O.L.S. Mohamed & Sons

Wholesale and Dealers in Made Tea
& All Kinds of Ceylon Products

474, Trincomalee St.
Matale
T.P: 066 - 22353

மாத்தளை மாவட்டத் தமிழ்க் கவிதா பாரம்பரியம்
ஏ.ஏ.எம்.புவாஜி

ஆயிரத்து எண்ணாற்று எண்பதுக
எல் மாத தளை மாவட்டத் தின்
மொத்தச் சனத்தொகை ஏறத்தாழ
எண்பத்தேழூயிரம் என்றும் அதில்
மூன்றில் ஒரு பகுதியினருக்கும் அதிக
மானோர் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் எனவும்
1881இலும் ஆண்டு சனத்தொகை மதிப்
பீடு சுட்டிக் காட்டுகிறது. இம்மாவட்டத்
திலே தமிழரும் முஸ்லிம்களும் இந்த
எவு பரவலாக வாழ்ந்துள்ள போதிலும்
இப்பிரதேசத்தின் ஆதாரபூர்வமான தமிழ்
இலக் கிய வரலாறு இருப்பதாம்
நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தின்
விடிவுக்குப் பின்னரே ஆரம்பமாகின்றது
எண்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய
உண்மையாகும். ஆனால் இக்கூற்று,
அதற்கு முன்னர் இப்பிரதேச இலக்கி
யம் வாய்மொழி இலக்கியமாக வளர்ந்
திருங்கலாம் என்ற ஊக்கத்தை நிராகரிக
கவில்லை என்பதை உணர்த் தவறி
விடக்கூடாது. உலகின் எந்த ஒரு
மொழியினதும் காலத்தால் முற்பட்ட
இலக்கியம் நாட்டார் பாடல் களே
எனவும் அவற்றிலிருந்தே ஏட்டிலக்கியம்
எனக் கொள்ளப்படும் ஏனைய வகை
இலக்கியங்கள் தோன்றின எனவும்
கலாநிதி க. அருணாசலம் கூறுவது
இதனையே உணர்த்துகிறது.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் அரிசி

விலை இருபத்தைந்து சதமாக உயர்,
அதன் காரணமாக மரம் ஏறும்
தொழிலாளிகள் ஏறு கூலியாக மரம்
ஒன்றுக்கு இரண்டு சதத்திற்குப்
புதிலாக நான்கு சதம் கேட்டபோது,
இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த யூனாஸ்
லெப்பை என்பவர் தன் நன்பர்களிடம்

“கொத்தரிசி நாலு பணமாச்சு

பிழைக்கிறது ரொம்ப

மோசமாப் போச்சு

மரமேறுவனும் நாலு

சதம் கேட்கலாச்சு

என்னடாப்பா இது பெரும்

கஷ்டமாய்ப் போச்சு”

என பாடி தன் மனச் சலிப்பைக் காட்டி
னார் எனக் கூறப்படுவது, வாய்மொழி
இலக் கியப் பாரம் பரியம் ஒன்று
மாத் தளைப் பிரதேச மக்களிடம்
இருந்திருக்கிறது என்பதை உறுதிப்
படுத்துகின்றது.

சில இலக்கியவாதிகள், மாத்தளை
தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பிதாமகன்
என திரு.எஸ்.எஸ்.சிவனாண்டி எனும்
சைவப் பெரியாரைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற
னர். மாத்தளை நகருக்கு அண்மையில்
அமைந்துள்ள உடுபியில்ல எனும்
கிராமத்தில் வாழ்ந்த இப்பெரியார்,
உடுப்பீலி சச் சிதானந்த பேரின் ப
மாதவர் சங்கம், உடுப்பீலி செந்தமிழ்ச்

பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் இடம் உறுதியானதுதான்.

பிறமொழிக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழின் வளத்தைப் பெருக்கிய மற்றுமோர் மாத்தனை இலக்கியவாதி, பத்திரிகைத் துறையின் ஜாம்பவானாய்த் திகழ்ந்த ஏழுத்தாளர் மர்ஹாம் அழுதாலிப் அப்துல் லதீப் ஆவார். மகாகவி இக்பால், நஸ்ருல் இஸ்லாம் போன்றவர்களின் கவிதை களை மொழிபெயர்த்துள்ள இவர் அண்மையில் மறைந்த முன்னாள் வெளிநாட்டு விவகார அமைச்சர் மர்ஹாம் அல்ஹாஜ் ஏ.சி.எஸ்.ஹமீத், அக்குறனை மண்வாசனை கமழு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நெடுங்கவிதை ஒன்றினையும் “கண்ணே ஜௌசீமா” என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இம் மொழிபெயர்ப்பு அறுபதுகளில் தார கையில் ஒரு தொடராக வெளிவந்தது.

இக்காலப்பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதா பாரம்பரியத்திற்கு வளத்தையும் வனப்பையும் ஊட்டிய ஏனைய மாத்தனைக் கவிஞர்களில் முக்கியமானவர்களாக கவிஞர் பூபாலன், சிறி காந்தன், தத்துவச்சாறு எனும் கவிதை நூலை வெளியிட்ட குவைலித், மலர்ச்செலவன், மலைவேள் என்ற புனைபெயர்களில் எழுதிய வேலாயுதம் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலகட்டத்திலே மாத்தனையின் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்பு வழங்கிய அமைப்பு வேலாயுதம், திருச்செந்தூரன் எனும் இரு இலக்கியவாதிகளை இணைச் செயலாளர்களாகக் கொண்டியங்கிய மாத்தனை இணைக்கியமாகும்.

மாத்தனைச் சோழ, மலரன்பன், சிவஞானம், மாத்தனை வடிவேலன், செல்வா, இராஜலிங்கம், பெரியசாமி,

மருதன் போன்ற இலக்கிய உணர்வு மிக்க இளைஞர்களைக் கொண்ட ஓர் இளைஞர் குழு எழுபதுகளில் மாத்தனையில் பெரும் துடிப்புடன் இயங்கியது. இன் உணர்வும் மொழியணர்வும் கொண்ட ஓர் அற்புதமான குழு அது. இக்குழுவைச் சேர்ந்த பெரும்பாலா னோர் சிறுக்கையினையே தம் இலக்கிய உணர்வுகளுக்கு வடிகாலாக ஏற்றனர். என்ன காரணமோ தெரியாது கவிதைத்துறையில் இக்குழு அக்கறை காட்டவில்லை. இவர்கள் கவிதைத் துறையில் ஈடுபட்டிருந்தால் உணர்ச்சி கொப்பளிக்கும் பல கவிதைகள் தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஏன்பது நிச்சயம். இவர்களில் மலரன்பன் மாத்திரமே கவிதைத் துறையில் சிறு ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார். அதில் கணிசமான வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

எழுபது, எண்பதுகளிலே கவிதைத் துறையிலே பெரும் அக்கறை காட்டிய வர் மாத்தனைப் பிரதேசத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து இன்று மேற்கு மாகாணத்திலே வாழும் அல் அஸைமத் இவரது கவிதை கள் சில ‘அல் அஸைமத் கவிதைகள் - மலைக்குயில் என்ற பெயரிலே 1987 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ‘ராத்ரி’ எனும் கவிதைத் தொகுதியும் இவருடையதே. மலைக்குயில் எனும் இவரது நெடுங்கவிதை மலையகத் தொழிலாளர்களின் வருகையை, அன்று அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை முகங்கொடுத்த அவலங்களை, அனுபவித்த சிறுமைகளை, இலங்கையின் அன்றைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழங்கிய பாரிய பங்களிப்புகளை அழகாக பதிவு செய்துள்ள ஒரு வரலாற்று ஆவணம் எனச் சில இலக்கிய விமர்சகர்களால் பாராட்டப் பட்டுள்ளது. இக்கவிதையினை ‘மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்’ எனும் தனது

நூலிலே, “பாரதியின் குயிற் பாட்டை ஒருமுறை படித்தவர், பின்னர் அதனை மற்றதல் அரிது: பாரதியின் குயிற் பாட்டை அடியொற்றி, அதே அமைப்பு முறையிலும் சாயலிலும் நடையிலும் உள்ளத்தைப் பினிக்கும் வகையில் படைக் கப்பட்டதே கவிஞர் அல் அஸைமத்தின் ‘மலைக்குயில்’, என்னும் அற்புதமான படைப்பு”

எனக்கூறி அஸைமத்தின் படைப்பைப் பாராட்டியுள்ள கலாநிதி அருணாசலம் தனது நூலின் மற்றோர் இடத்திலே, “மலையகத் தொழிலாளரின் ஆரம்ப காலகட்ட வரலாற்றை வேறு யாரும் இந்த அளவிற்கு நோக்கி, உருவக நெடுங்கதையாக வடித்ததில்லை. மலையகக் கவிதை வரலாற்றில் மலைக்குயிலுக்குத் தனியிடமுண்டு என்பதில் ஜயமில்லை” எனக் கூறி புகழாரம் சூடியுள்ளார். இத்தொகுப்பிலே வரும் கீழ்வரும் கவிதை

“வெண் ஸிலவிற் ரேனென்டுத்து வெங்கதிரிற் நீயெடுத்துத் தண்முகிலிற் பாலெடுத்துத் தயிர்கடைந் தென்னுயிர் புனையுங் கண்ணிகராங் கவிதைகளைக் கவினுட்டனே மதித்துயர்த்தும் மண்ணுலகின் பெரு வளத்தூர் மகிழ்ந்தினிதே வாழ்த்துவீரே”

கவிஞர் மகேந் திரராஜாவின் கவியாற்றலை வெளிப் படுத் தப்போதுமானதாகும்.

இக்காலகட்டத்திலே கவிதைத் துறைக்குப் பங்களிப்புகள் வழங்கிய ஏனைய மாத்தனைக் கவிஞர்களாக பல்கலைச் செல்வர் கோமஸ், மலைமதி சந்திரசேகரம், பாரிஸ் பாருக், கோட்ட கொடை அப்துல் ரஹ்மான், ரபீக்கா ரபாய்தீன், மாத்தனைக் கமல், இரா. சிவலிங் கம் போன்றவர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். கவிதையிலே நாட்டம் உள்ளவர்களைத் தேடிப் பிடித்து, அவர்களுக்குக் கவிதை இலக்கணங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்து, ஊக்குவித்து அவர்களைக் கவிதை உலகில் நுழைய வைத்த பெருமை

சர்வதேச தமிழ் கிலக்கிய உலகில் மிகவும் வியந்து பேசப்படும் 'மல்லிகை'க்கு வாழ்த்துக்கள்

சஜாதா பிரசரம்

278, பிரதான வீதி,
மாத்தளை.

சமைதாங்கி

பாலரஞ்சனி ஜயபால்

அந்தப் பாதையின் வளைவில் தூரத்தே தெரிந்தது அந்தத் தேயிலைத் தொழிற்சாலை. பகல் பண்ணிரண்டு மணி சாப்பாட்டுக்கென வந்துவிட்டு, மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் கூட்டத்துள் தாயம்மாவும் தெரிந்தாள். அந்த பட்டப்பகலின் கொழுத்தும் வெயிலின் கொடுரத்தில் 'ஸ்டோரஸ்' கண்ணுக்குத் தெரிந்ததும் 'அப்பாடா' என ஆயாசப்பட முடியாமல் அந்தத் தூரம் பயமறுத்தியது. "இன்னும் இரண்டு வளைவுகளைக் கடந்தாக வேண்டுமே" என்ற எண்ணமே தாயம்மா வுக்குக் களைப்பை ஏற்படுத்தியது. மற்றயவர்களோடு சௌந்து நடக்க முடியாமல் காலில் பாளம் பாளமாய் வெடித்திருந்த பித்தவெடிப்பு தார் ரோட்டின் வெக்கையில் வேதனையைத் தர, அதன் பிரதிபலிப்பு முகத்தில் அப்பட்டமாய்த் தெரிய, தலையை வெடிக்க வைக்கின்ற வெயிலுக்கு ஏதோ தன் னாலான அணையாய் கைகளையே குடையாக்கிக்கொண்டு.... பாவம் இவனும்தான் எத்தனை காலம் இப்படிக் கஷ்டப்படுவது....?!

பொதுவாக 'அவளின் விதி இப்படியிருக்கிறது' என சாதாரணமாக சொல் வது வழக்கம். ஆனால் இந்தியாவி விருந்து கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்டு,

தோட்டக்காட்டான் எனச் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்ற இவர்கள் எல்லோருடைய விதியையும் இறைவன் எப்படி ஒன்றே மாதிரியாக எழுதினான் என்பது ஆச்சரியமான விடயம்தான். இவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய வேதனைகளும் வெவ்வேறு வகையாக இருந்தாலும் கூட ஒட்டுமொத்தத்தில் எல்லோருமே வேதனைகளையும் சோகங்களையும் தம் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தான். இதில் தாயம்மாள் மாத்திரம் எப்படி வேறுபடுவாள்?

முகூல்ல தோட்டத்தில் தன் தாய் தந்தையோடு இருந்து கொழுந்தெடுத் துக் கொண்டு உல்லாசமாய்த் திரிந்து கொண்டிருந்தவளை, விரும்பி மணமுடித்தான் சொந்த மாமன்மகனான வேலு. புருஷனோடு அவனது ஊரான ஓபல் கல தோட்டத்திற்கு வந்து அந்த மலையிலும் தன் காலடிகளைப் பதித்தாள். தோட்டத்து ஸ்டோரில் வேலை செய்தான் வேலு. பழகுவதற்கு இனிமையான வேலு எல்லோர் மனசிலும் இடம் பிடித்துக்கொண்டவன். வேலையிலும் கெட்டிக்காரனான அவனது நேரமை சுப்பிரின்டன்ட் முதலான எல்லோர் மத்தியிலும் பிரசித்தம்.

முத்து முத்தாக இரண்டு பெண் குழந்தைகளுக்கும் கடைக்குடியாக

மாத்தளைக்கு லிக்கிய அந்தல்லை வழங்கி சீறப்பிதழ் வெளியிடும் 'மல்லிகை'க்கு நன்றியுடன் வாழ்த்துக்கள்

M.P. JAINUL ABDEEN & SON COCONUT COPRA & RICE DEALER

362, Main Street
Matale - Sri Lanka.

Phone: 066 - 22237

066 - 23304

066 - 23468 (R)

Residence: 19, Clinic Road. Matale - Sri Lanka.

(மாத்தளைவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஏ.எம்.நஜிமுதீன் அவர்கள் தற்போது கண்டியாவட்ட நீதிமன்றத்தில் சேவையாற்றி வருகிறார். இவர், 'கண்டி இராச்சிய முஸ்லிம்களின் வம்சாவழிப் பெயர்கள்' என்ற வரலாற்றாய்வு நூலை கடந்த ஆண்டில் எழுதி வெளியிட்டார்.)

பண்ணாமத்துப் பதிவுகள்

ஏ.எம்.நஜிமுதீன்

பழங்குடியான காலம் முதல் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் வழக்கில் இருந்த பல இடப் பெயர்கள் இடம் தெரியாது போய்விட்ட தூதிரிச்சுடமான சிறித்திரங்களை நாம் காணலாம். சில ஊர்ப் பெயர்கள் சிங்கள மொழி வடிவு பெற்று தமிழ் மணம் மாறி திரிபு அடைந்துவிட்டன. இவ்வாறு வழக் கொழிந்த ஊர்ப்பெயர்களின் கைநழை விய வரலாறுகளை ஒரு பெரும் கிரந்த மாகவே வடித்திடலாம். எழுதப்படாத அந்த ஏட்டிற்கு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஓர் ஊர் பண்ணாமம் ஆகும்.

மலையகத்தில் உயர்ந்த மலை வளங்களுக்கு மத்தியில் விரிந்து பரந்த சமவெளி என்பதால் 'மஹாதலா' என்று அழைக்கப்பட்டு, பின் அது மாத்தளை ஆகியது என்பதாக ஒரு வரலாறு உள்ளது. அதே போன்று, 'மஹாதலய' (பெருங்கூட்டத்தவர்), 'மஹாதிலை பதேச' 'மாழுல ஜூபத' என்ற பதங்கள் மாத்தளை என்னும் பெயர் தோன்றிய தாகவும் வரலாறுகள் பல உள்ளன. ஆனால், இவ்வுரை தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் பொதுவாக அழைத்து வந்த 'பண்ணாமம்' என்ற நாமம் வரலாற்றில் நின்றும் எடுப்பட்டுவிட்டது கவலைக் கிடமானதாகும். இப்பெயர் பேச்கவுழக்கில் மாத்திரமே பெரும்பாலும் காண்டு காலத்திலே வெளியிட்டது.

மாத்தளை நகரப் பகுதியே பண்ணாமம் என அழைக்கப்பட்டது. புராதன மாத்தளை நகரமானது கொன்காவலை, அகல கொட்டுவை என்னும் ஊர்களைக் கொண்டதாகும். அதில் கொன்காவலை ஊரே நகரின் பிரதான பகுதியாக விளங்கியது. இந்த கொன்காவலை ஊரில் தாரலந்தை, கொங்காவலை என்னும் இரு பிரிவுகள் அடங்கின. மிக நீண்ட காலமாக இவ்வூர் முஸ்லிம், தமிழ் மக்களின் கேந்திர நிலையமாக இலங்கி வருகின்றது.

இது கொன்காவலை அல்லது அரசனின் மாடுகள் இருந்த ஸ்தானம் என மிக பழங்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டது. கண்டிய மன்னர்களின் காலத்திலும், 1628 இல் மாத்தளை உப இராச்சியமாக்கப்பட்டபோது கொட்டபொல என்னும் இடத்தில் தனது இராசதானியை அமைத்துக் கொண்ட விஜய பால இளவரசனின் காலத்திலும் இங்கு மாடுகளைக் கொண்ட பண்ணைகள்

இப்புகையிரத நிலையத்தை அண்மித்த தாயுள்ள பகுதியிலேயே அதிகமான மாட்டுப் பண்ணைகள் காணப்பட்டன. பண்ணைகளைக் கொண்டிருந்ததால் 'பண்ணாமல்' என்ற பெயர் கூறப்பட்டதாகவும் கூறலாம். ஏனெனில் கொன்கா வலையும் பண்ணையைக் குறிக்கும் பெயர் என்பதால். ஆனால் சிங்கள மொழி பதிவுகள் இவ்வுரை கொன்கா வலை என்றே அழைத்துள்ளதை ஆய்வுகளில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வரலாற்றுப் பதிவுகள் பற்றிய ஆய்விற்கு மொழி பிரதானமான தொற்றல்ல. பண்ணாமல் பற்றிய பதிவு கரும் அரபி மொழியில் மூத்தப்பட்ட சில கையெழுத்து ஆவணங்களில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்ணாமத் து மு ஸ் லி ம் கள் மத்தியில் அரபு மொழிப் பாவனை ஒரு காலப்பகுதியில் கணிசமான செல்வாக்கைப் பெற்று விளங்கியது. அரபியில் கவிதை புனையும் அளவு அவர்களது பாண்டத்தியம் மினிரந்துள்ளது. திருமணப் பதிவுகள் அரபியிலும், அரபுத் தமிழிலுமே மூத்தப்பட்டன. மரண, பிறப்பு செய்திகள் பற்றிய குடும்ப குறிப்புகள் போன்றவையும், கையொப்பங்களும் அரபி மொழியிலேயே இடப்பட்டுள்ளன. இந்த குறிப்புகளை ஆராய்கையில் அவற்றில் பல பற்றிய பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

இவை தவிர, புகழ் பெற்ற இல்லா மிய மார்க்க ஞானிகளுள் ஒருவரான கசாவத்தை ஆலிம் அப்பா என அழைக்கப்படும் அஸ்செய்யூற் மஹம் மத் அவர்கள் 1864ம் ஆண்டில் 1352 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் அரபி கையெழுத்து நாலை இவ்வூரின்

கதீப் ஒருவருக்கு அன்பளிப்புச் செய்து அதில் பின்வரும் குறிப்பையும் எழுதியுள்ளார்.

'அதிகமான அறிவுகள் அடங்கிய இப்பெரும் கிதாபை... பிரபல்யமான பண்ணகாமத்தைச் சேர்ந்த கதீபு அகமது லெப்பை அவர்களுக்கு ரூபா 100/- பெறுமதிக்கு உறுதியாக செய்கி ரேன். ஹிஜ்ரி 1281 ஜமாதுல் ஆகிரி பிறை 15 சாட்சியாக இருந்தவர்கள்

பக்கீர் லெப்பை இட்டு கண்டு விதானை, பண்ணகாமம். அடுத்த சாட்சியாளரும் பண்ணகாமத்தைச் சேர்ந்தவராவார். இவ்வூர்ப் பள்ளியில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் இறைநேசச் செல்வரான செய்யித் செய்லாலாப்தீன் வலியுல்லாஷ்-ற் அவர்கள் பற்றிய 41 பாடல்கள் அடங்கிய ஒரு அரபிக் கவிதையில் 'பிரபல்யம்' பெற்ற மாத்தளை பண்ணகாமம்' என்னும் வரிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த ஒரு மகான் ஆவர்.

மாத்தளை ஹூரஸ்கமை என்னும் பிரிவிலும் 'பண்ணகம்' என்றழைக்கப்படும் ஒரு பகுதியுள்ளது. இது பண்ணாமத்திற்கு மேற்கே அழையப்பெற்ற சிங்கள சமூகத்தவரைப் பிரதானமாகக் கொண்ட ஒரு பகுதியாகும். 'பன்னயா', 'பன்னயோ' என்னும் 'பன்னா' குலத்தவர்களில் ஒரு சாரார் இங்கு வாழ்ந்ததனால் இப் பெயர் தோன்றியிருக்க வாய்ப்புண்டு. புல்லு அறுப்பவர்களே இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர். வன்னி திசாவணியிலும் இக்குலத்தார் வசித்ததனால் அங்கும் 'பனங்காமம்' அல்லது 'பனங்கமுவ' என அழைக்கப்பட்ட ஓர் ஊர் இருந்தது. மாத் தளையில் இப்பிரிவிற்கு 1829ஆம் ஆண்டில் ஹூலங் கொடை லேக்கம் என்பவர் பிரித்தானிய

ரால் 'பன்னகம் விதானை' என்னும் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

1818இல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு எதிராகக் கண்டி இராச்சியமெங்கும் முண்ட பெருங் கலவரத்தின்போது, மாத்தளையில் நிலை கொண்டிருந்த கலகக் காரர்களை அடக்குமுகமாக லெப்பின்ட் கேரனல் கெலியின் தலைமையில் மாத்தளைக்கும் ஒரு படைப்பிரிவு அனுப்பப்பட்டது. எத்தாலைக்குப் புறப்பட்ட இப்படை பிரிவு மலை

முகடுகளில் இருந்து 'பனாகம்'விற்கு வந்ததாக ஒரு செய்திக் குறிப்பு கூறுகிறது. இக்குறிப்பானது பன்னகாமத் தையா அல்லது பன்னகமையையா குறிப்பிடுகிறது தெளிவின்மை காணப்படுகிறது.

என்றாலும், பேணி பாதுகாக்கப்பட்ட வரும் எழுத்தினாலான பதிவுகள் பலவற்றால் 'பண்ணாமம்' என்ற நாமம் மாத்திரமேனும் கைநழைவி விடாது இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

விடை மறுத்த வினாக்கள்

-திக்குவல்லை ரத்மா -

சமயங்களும் சரித்தாங்களும் பள்ளியில் படித்தது

புள்ளிக்கு மட்டுந்தான்!

வாழ்க்கையில்

தலை கீழாக மாற்றிவிட்டோம்

சட்டங்களும், நியதிகளும்

தட்டிக் கேட்க வேண்டியவர்கள்

தட்டியே கொடுக்கின்றார்கள்

மாப்பிள்ளை சிங்கங்களின்

வரதட்சணைப் பற்களை

கூப்படுத்துவதும் நாங்கள்தான்!

பற்களால் -

கிழிக்கப்படுவதும் நாங்கள்தான்!

குழியாக அமர்ந்திருந்து

ஆபாசப் படக்காட்சிகளை

விழிகளால் புசிக்கும் போது

சகோதரனின் 'பசு' பற்றி

எங்களும் சிந்திப்பது?

ஆண்களது அந்தஸ்தின்

தத்துவ நிரோடை

களங்கப்படுகிறது;

தூஷ்பிரயோக ஆழக்குகளால்! 'ஆண்' என்ற அகம்பாவத்தால்!

போதைச் சிறைகளின் ஆயட் கைத்தினாள்

எங்கள் வாலிப்பகள் சுவர்க்கத்தைத் தேடுகிறார்கள் நரகில் வீழ்ந்து கொண்டு!

'பண் விடுதலையின் அந்தங்கள் புரியாமல் தடுமாறும் தாய்க்குவல்கள் விலங்கையே மாட்டிக் கொள்கிறார்கள்

வளர்க்க வேண்டியது ஒற்றுமைச் செடிகளைத்தான்! வளர்த்துவதென்னோவா வேற்றுமை 'களை'!

பாவம் நங்கள்

'விழியல் விழியல்'

என்றால் -

'ஒடியல்' என்று நினைத்துவிட்டோமா? விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு! கண்களை கெடுத்துக் கொண்டு வெளிச்சம் தேடுகிறோம்!

அடுத்த நூற்றாண்டிலும் அதிகமாக அலசீ ஆராயப்படும் 'மல்லைகை'க்கு வாழ்த்துக்கள்

சொர்க்க மலர்கள் நரகப் பிரவேசங்கள்

அல் அஸாமத்

பொய் எங்களை விழுங்கித்தான் இருக்கிறது. அதனால்தான் நிஜங்களை விட்டும் நாங்கள் விலகி வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிறோம். அதுவும் எங்கள் வீடுகளில் வேயே. சதா கற்பனா வாதத்தில் உருகிக் கழியும் 'வீ' பிலேயே வீட்டின் முக்காற் பொழுதையும் வீணாக்கிக்கொண் டிருக் கிறோமே அதைத் தான் சொல்கிறேன்.

அப்போதும் அப்படித்தான் 'வீ' மந்திரவாதியின் கட்டுப்பாட்டில் சோபாக்களில் கிடந்தோம். சத்தியம் என்றோரு சினிமாக் கற்பனா வாதம்.

என் முழுங்கால்கள் மீது விரிந்த கைகளில் தன் தலையைப் படர்த்தி மகிழ்ந்து நெனியும் பிறந்தமேனிப் பேரன். ஐந்தே மாதங்களும் ஐந்நாறு வகை மழுலை மைகளும்! சின்னத்திறையில் கால்வாசிக் கண்ணும் மடிகிடந்த பொன்னுத்துரையில் முக்கால்வாசிக் கண்ணுமாக நானும்.

குழந்தைகள் எமது பல்கலைக்கழக ங்கள் அல்லவோ? அதனால் என் மனதிற்குள் ஒரு பகுத்தறிவுப் பாடம் அப்போதும் படிந்துகொண்டிருந்தது.

"...முன்னய இத்தகு சொர்க்க மலர்கள் தானே இன்று நரகக் காப்களீகளாகி இம்ரித்தும், அடிமைப்படுத்தி

யும், கொன்றும் ஆதிக்கம் நடத்துகின்றன. அல்லது இம்சைப்பட்டும், அடிமைப் பட்டும் கொலையும் படுகின்றன. நாடு பிறகேன் நரகமாகாது...?"

எதிர்வீடு மனதில் ஏழுந்தது. தாய் தகபயன் மகன் மகள் மட்டுமேயான குடும்பக்கட்டுப்பாட்டின் வீடு. மகன் கில்லாழித்தனத்தில் மகான். திருத்தப்படவே முடியாத கேஸ் என்று ஆண்டவராலேயே கைவிடப்பட்டவன். சகல எதிர் காலங்களையும் யோசித்துப் பார்த்தவர்களாக அவனை எப்படியோ இராணுவத்தில் - அதாவது இன்றைய உடனடிப் 'பென்ஷன்' தொழிலில் சேர்த்து விட்டார்கள் குடும்பத்தார்கள் - ஊரே கையெழுப்பிக் கும்பிட.

திட்டிக்கொண்டிருந்த ஊர் திடுதிப் பெண்று அவனை மன்னின் மைந்த சென்று புகழுத் தொடர்க்கிவிட்டது. பெற்றவர்களும் ஆகாய மைந்தர்கள் மாதிரி மதிக்கத் தொடர்களைர்கள்.

அவர்களுக்குப் பலவகை மகிழ்ச்சி கள். இந்த நரகக்காய், வவுனியாவி விருந்து திரும்பவே திரும்பாது என்பது தான் முதல் மகிழ்ச்சி. மன்காக்கும் வீரன் எனச் சொல் மாலைகள் வீதி தோறும் வீசப்படுவதைப் பொறுக்கிக் கொள் வது நாளாந் த மகிழ்ச்சி.

CAMBRIDGE INTERNATIONAL SCHOOL

52, Hulangamuwa Road,
Matale 21000
Sri Lanka

Phone:0094 66 30286
Fax: 0094 66 30409
E-MailCambridge @eureka

காலத்தில் எங்கள் மகள் ஓர் ஊசியை க்கூட்டி துக்கக்கூடாது என்று விஞ்ஞா னம் பயமுறுத்தியது. எனவே முழுக் குடும்பமும் தவமிருக்கத் தானே வேண்டும்.

அரசைச் சுற்றினால் தாய்க்கும் கரு வுக்கு நல்லதென்று பெரிக்கள் தொண் தொணத்தன. அதற்குக் கீழிருந்து தானே சீத் தார்த் தன் வாரிசுக் குடலையே அனுத்தெறிந்தான் என்பது நினைவுக்கு வராமல்.

மகளோ ‘கிளிநிக்’கைச் சுற்றி வந்து தான் இந்தப் பசிய கிளி நிற்கப் பெற்றாள்.

ஆறு நாட்களில் அலறுல்கள் கசிதம் ஆஸ்பத்திரியில் பெற்று நாலாம்நாள் வீடு கொண்டுவந்து சேர்த்தாள்.

ஆறு - ஒருவகையில் ஏழு - பேருப் பிள்ளைகளை நெருங்க முடியாமலிருந்த எங்களை இவன் அன்றிலிருந்து தனக்குள் பூட்டி வைக்கவே தொடங்கியமை தான் எங்கள் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரும் திருப்பமாக இருக்க வேண்டும்.

இவனை நாங்கள் நெருங்கும் ஒவ்வொரு சமயமும், எங்கள் ஒவ்வொருவரி னதும் உருவும் அப்படியே இருக்க, மனம், வாக்கு, காயங்களால் இவனை விடக் குழந்தைகளாகச் சுருங்கிப் போகிறோமே, குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்திலே என்பதாலா?

நம் காலத்தில் நாம் இரண்டு மூன்று வயதுகளில் செய்தவற்றை இன்றைய குழந்தைகள் இரண்டு மூன்று மாதங்களிலேயே செய்கிறார்களே? என்றெல்லாம் வியந்து -

கண்ணாறு-வாய்மூருகள் என்றெல்லாம் திருவிடுகள் கழித்து

உலகம் பிறந்தது இவனுக்காக என்றெல்லாம் புளகாங்கித்து

அவனது விழிப்பு, உறுக்கம், சிரிப்பு, அழகை யாவற்றிலுமே புதிய புதிய அர்த்தங்கள் கண்டு...

நாலாம் மாதம் மகஞம் மருமகனும் மீண்டும் தனிக்குடித்தனம் போனார்கள். பக்கத்தில் தான் என்றாலும் மனம் எங்களுக்குப் பக்குவப்படாமல் இருக்கும்போதே.

மறுநாள் விடியு முன்பாகவே குழந்தையை மூடி எடுத்துக்கொண்டு ஒடிவந்தார்கள். மருந்தெடுக்க யார் நல்ல குழந்தை மருத்துவர் என்று அழுதபடுத்துயே.

அவன் இரவெல்லாம் அழுதமுது மனவிலேயே படுத்திருந்ததாகப் பெற்றார் அழுததோடு நாங்களும் கலங்கு முன்பாகவே -

அவர்களின் அலறை முறியிடத்த பாச அலறைலோடு என்னிடம் பாய்ந்து வந்தானே குழந்தை, அதன் கவட்டோடு அனலையும் காணோம் அடுப்பையும் காணோம்.

பாசத்தால் நான் மாசறுத்த முதற் பொழுது அது.

இப்போதெல்லாம் தினமொடு தரமா வது இவனைக்காண நாங்கள் அங்கே போயாக வேண்டும். அல்லது அவன் இங்கே வந்தாக வேண்டும்.

மார்பில் அணிவதற்கு இவனைப் போல் வைர மணி எங்குமில்லை என்பதை மட்டுமல்ல ஒருதலைப்பட்ச மாக எங்கும் எந்தப் பாசமும் நிறைவு பெறுவதில்லை என்பதையும் கற்றுக் கொண்டேன் - கசடற்.

இப்படிப் பாசத்தால் பிணைக்கப்பட்ட

சொர்க்க மலர்கள் தாவே இன்று நுகக் காய்களினாக மாறிச் சுகோதாரக் காதகம் புரியின்றன.

மனிதர்களுக்காகவே படைக்கப்பட்ட உலகத்தில், நியாயமான தனியொருவனுக்குரிய வாழுரிமை மறுக்கப்பட்டால், அந்த உலகத் தையே அழிக்க முயல்வதில் தவறேன்ன இருக்கிறது?

மனது கணத்தது.

மடியில் கிடக்க விருப்பமில்லை என்பதைப்போல் அடம் பிடிப்பதாக அசைந்து கொண்டிருந்த குழந்தை திடீரென்று அழு ஆரம்பித்தான். எனகால்களைத் தொட்டிலாக அசைத்தும் பலமாக அழு ஆரம்பித்தான்.

“நாம்பு கடிச்சிருக்கும்” என்று மருகன் சொல்ல, மகன் குழந்தையை யும் ‘லீவையையும் மாறி மாறிப் பார்க்க, மனைவி எழும்பி அருகில் வர, “ஊசி போட்ட எட்டல் எண்ட கை பட்றிச்சோ?” என்று நான் சந்தேகப்பட்டேன் என்மீதே.

அன்று காலையில் அவன் தொடையின் ஊசி பாய்ச்சிய ‘கிளிநிக் நாஸ்’ காய்ச்சல் வரலாம் என்றிருந்தாளாம்.

அந்த இடம் அப்போது சிவந்து சிறிது உட்பலாகவும் இருந்தது. வாயில் ஊதி ஊதி... அழகை அதிகரித்ததால் தேறுதல் குளறங்களோடு அவனைத் தோலில் சாய்த்துத் தட்டித் தடவி... எழுந்து திரிந்து...

அழகையின் சுருதி கூடியதோடு கீழே இறங்கவேண்டும் என்பது போல் அடமும் பிடித்தான் குழந்தை. மனைவி யும் அன்புக் குழைச்சலகளோடு என்பின்னாலேயே திரியத் தொடங்கினாள். கைகளை நீட்டி அழைத்தும் பார்த்தாள். தோடம் பழும் உரித்து வருவதாக

உள்ளே ஓடினாள்.

மகளும் எழுந்து வந்து பிள்ளையைப் பறிக்கப் பார்த்துத் தோற்றுப் போனாள்.

எல் ஸாருக் குமே குழப் பமாக இருந்தது.

நூம்போ எழும்போ கடித்திருக்கலாம். அவனது தொடையில் எனகை பட்டிருக்கலாம். வேறும் ஏதாவது...

அதற்காக இப்படி அழுமாட்டானே...?

எனக்குள் வியர்ப்பது போல் ஓர் உணர்வு. குழந்தையின் வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத ஓர் வியர்ப்பு.

இவன் கண்களில் நீர் வடிந்தால் என் நெஞ்சில் உதிர்மதான் கொட்டும். வடியாது: கொட்டும். நாடு போகிற போக்கைப் பார்த்தால் கொட்டாது. குழநிப் பிழியும் போலும் படுகிறது.

இந்தச் சொர்க்கக் குழந்தைகூடநிச்சயமாக நாளை ஒரு சரக்க காயோ கனியோதான் என்பதில் இருக்குத்துக்கு இடமில்லை. இந்த ஆயாசம் ஆதிக்கத்துவ அழுக்காலா அடிமைத்துவ அழுக் காலா என்பதுவும் தெரியவில்லை.

இவனை இன்று சீராட்டுகிறோமே, நாளை கொலைகாரனாக்கவா, கொலை படுபவனாக்கவா?....

ஜயோ பிள்ளை பெற்றுக்கொள்ளவே கூடாதா? பெற்றாலும் வளர்க்காமல் வள்ளுவரைப் புறம் தள்ளிப்போனது போல போய்விட வேண்டுமா?

தப்பித்தவறி வளர்த்தாலும் பாசமே வைக்கக்கூடாதா?

மகாத்மா காந்தி, மதப்பெரியார்கள் வேண்டியது இதனையே. நாம் எழுதும் பொழுது இவைகளை நம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எல்லா சமய புத்தகங்களும் இதனையே போதிக்கின்றன. எனவே, நமக்குள்ளேதான் நாம் சாதி, மத வேற்றுமைகளை உருவாக்கிக் கொண் டோம் என்பதை மறந் து விடக்கூடாது.

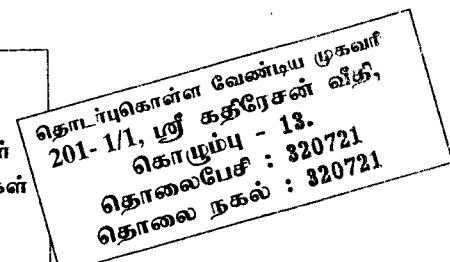
மோழியும் மதமும் எதற் காக உள்ளன என்பதை உண்மையில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, பொதுவாகச் சொல்வதாகில்

மல்லிகை

கவுன்றுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

ஒண்டுச் சந்தா	180/-
தனிப்பிரதி	15/-

எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சுத்தரம்

பொரும்பாக விருப்புவாய்களிடது

கவுன்றுக்கு என்ற புத்தகத்தை களிடம் பெற்றுக்கொள்ளுவது
- தூது ஒரு மூலமினாகப் பந்துவி வெளியிடு -

நீங்கள் எதை எழுதினாலும், கதையாய் இருந்தாலும், நாவலானாலும், கவிதை, கட்டுரை எதை எழுதினாலும் மனித நேயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதுங்கள். ஆம் -

எந்த இடத்திலும் எதிர்மறையில் எழுதாமல் உடன்பாட்டில் எழுதுங்கள்.

எனவே நாம் எழுதும் இலக்கியங்கள் இந்த இலட்சியங்களைக் கொண்டதாக அமையவேண்டும். முடியாது என்ற எதிர்மறையல்ல, முடியும் என்ற உடன் பாட்டு நம்பிக்கையுடன் எழுதுங்கள்.

மாத்தளை மண் தந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் ஸ்யத் முஹம்மத் பாருக்

பெயருக்கு முன்னால் ஊர்ப்பெயரை அடையாகப் போட்டு மாத்தளை இலக்கியாதிகள் பலரும் பேனா பிடிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே எழுத்து லக்கில் பிரவேசித்தவர் அருணேசர். முப்பதுகளில் எழுத்த தொடங்கிய இவர் 1947 இல் கலைமகளில் பிரசரமான ‘தந்தையின் உபதேசம்’ என்ற சிறுகதை மூலம் மாத்தளை அருணேசர் என அறிமுகமானார்.

மாத்தளை மண் தந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் முன் னோடியான அருணேசரைத் தொடர்ந்து விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சிறுகதைகள் மூலம் தம் படைப்பாளுமையை நிறுவிச் சென்றவர் சோவியத் விருது பெற்ற பத்திரிகையானாரும், கவிஞரும், முற் போக்குச் சிந்தனையாளருமாக ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதிய மற்றும் அடுதாலிப் பட்டுல் லத்தீப்.

இளங்கீர்ணின் மரகதத்தில் லத்தீப் எழுதிய ‘மய்யத்து’ என்ற சிறுகதை பின்னர் எம்.எச்.எம்.ஷும்ஸின் அடிராவில் மறுபிரசரமாகி துரைவி வெளியீடான் ‘ஒழைக்கப் பறந்தவர்கள்’-மலையகச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அறுபதுகளின் தொடக்கத்தில் மரகதத்தில் வெளிவந்த போது பெரிதும் பேசப்பட்ட லத்தீபின் சர்ச்சைக்

குரிய சிறுகதையை முற் போக்கு எழுத்தாளர் சந்த வெளியீடான் ‘புதுமை இலக்கிய’-த்தில் விமர்சித்தார் ஏ.ஜே. கனகரத்னா. ‘மய்யத்து’, ‘நன்றிக் கடன்’, ‘உரிமை எங்கே’ முதலிய சிறுகதைகளும் அவை போன்று லத்தீப் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறுகதைகளும் அவரது சமூக அரசியல் கரிசனைகளின் வெளிப்பாடுகளாகும். மாத்தளை அருணேசரையும், அடுதாலிப் பட்டுல் லத்தீபையும் தொடர்ந்து பல படைப்பாளிகள் மாத்தளை மண் னில் சிறுகதை ஆசிரியர்களாய் மலர்ந்திருக்கிறார்கள்.

மலையக இலக்கியம் எழுச்சி பெற்ற அறுபதுகளின், பிற்பாதியில் எழுத்த தொடங்கியவர்களில் முக்கியமானவர் நோர்த் மாத்தளையையும் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மலரன்பன். இவரது முதல் சிறுகதை ‘பார்வதி’. உருவம், உத்தி, உள்ளடக்கம் முதலிய சிறப்புக்களுடன் மலரன்பனின் சிருஷ்டி மேதைமையை வெளிப்படுத்திய இம் முதல் சிறுகதையே தமிழ்ச் சிறுகதையுலகில் இவருக்கு நிலையான ஓரிடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்து விடுகிறது. புதுமைப்பித்தனின் ‘பொன்னகர்’-த்தில் வரும் அம்மாளுவைப் போன்று மனதை விட்டகலாத பாத்திரம் பார்வதி.

மாத்தளை கார்த்திகேசு தயாரித்து அரங்கேறிய 'காலங்கள் அழுவதில்லை' மேடை நாடகமும், 'காலங்கள் டெலி நாடகமும் மலரன்பனின் 'உறவுகள்' சிறுகதையைத் தழுவியதுதான். மகள், தாய் என்ற உறவுவெல்லாம் பொருளா தாரம் என்ற நூலில்தான் இழுக்கப் படுகிறதா எனக் கதையினாடு கேள்வி ஏறுப்பும் மலரன்பன் கலை நுட்பம் கெடாமல் இப்பிரிச்சனையை இக்கதை யில் கையாணுகிறார். பொருளாதார அழுக்கத்தில் உறவுகள் நசிவதனைச் சித்தரிக்கின்றது இச் சிறுகதை. சிங்கள த்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 'விவரண்' பத்திரிகையில் வெளிவந்த மலரன்பனின் 'தார்மிகம்' தோட்டக் காட்டினிலே மிரிகும் இனபேதம் கடந்த மனிதாபிமானத்தைக் காட்டுகின்றது. 'கறிவேப் பிலைகள்', 'கோடிச்சேலை', 'குயம்வரம்' முதலியன மலரன்பனின் சிருஞ்சியாற்று வையும், அவதான சக்தியையும் வெளிப்படுத்தும் சிறந்த சிறுகதைகள். தனது 'கோடிச்சேலை' சிறுகதைத் தொகுதிக் காக சாகித்திய விருது பெற்றவர் மலரன்பன்.

"கப்பலேறி மன்னார் வந்திறங்கி, கண்டிக்குக் காட்டு மார்க்கமாய் நடக்கத் தலைப்படுகின்ற கங்காணி ஆடம்பர மாய் முன்செல்ல, கண்டிக்கு வரும் கூட்டத்துடன் அங்குதபாம், தும்பறை, பண்ணாம் முதலயவிடங்கள் வழியாக நடந்து 15வது நாள் கண்டி நகரம் வந்து சேர்ந்தான் நமது ராமசாமி" என்று செல்கிறது கோதண்டராம நடேச்யர் எழுதிய மலையகத்தின் முதல் சிறுகதையாகக் கருதப்படும் 'ராமசாமிச் சேர்வையின் சரிதம்'. பெருந்தோட்டங்களில் ஓப்பந்தக் கூலிகளாய் உழைத்துச் சாவதற்காக மேற்கொண்ட இந்நடைப் பயணத்தை விவரண சித்திரம் போன்று காட்சி சொருபமாகக் கித் தருகிறது

மஸரன்பனின் அண்மைக்காலச் சீறு கதைகளில் ஒன்றான 'பிள்ளையார் சுழி'. மாத்தளை வடிவேலனின் 'வதைப்படல்'மும், 'பிள்ளையார் சுழி போன்று பல்வேறு உணர்வுவைகளை எழுப்பவல்ல சிறுகதை.

அண்ணானுக்குத் தமிழி சளைத்தவனல்ல என்பது போல் நல்ல பல சீறுகதைகளைப் படைத்துள்ள நோர்த் மாத்தளையைச் சேர்ந்த வடிவேலன், மலையக எழுத்தாளர் மன்றம் வீரகேசரி யுடன் இணைந்து நடத்திய நான்காவது சிறுகதைப் போட்டியில் 'பிஞ் சு உலகம்' மூலம் முதல் பரிசு பெற்று 1970ல் அறிமுகமான ஆற்றல்மிகு படைப்பாளியாவார். கட்டுவதற்கு மாற்றுத்துணி இல்லாத நிலையிலும் வாழுத்துடிக்கும் மனிதத்தைச் சித்திரிக்கி ன்றது வடிவேலனின் 'புத் தாண் டு புதிதல்'. இச்சிறுகதை பண்ணாமத்துக் கவிராயரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு Voice of the Voiceless சஞ்சிகையிலும், The Island பத்திரிகையிலும் பிரசரமாயிற்று. கறிக் குப்பயன்படுத்தியின் எடுத்தெறியப்படும் கறிவேப் பிலைகளாக, தோட்டக் காட்டினிலே வேலை செய்ய முடியாத வர்கள் தெருவிலே நடைப்பினாங்களாகக் கிடந்து மடியும் சோகத்தை கூறுகிறது வடிவேலனின் 'கறிவேப்பிலைகள்'. முதியோர்கள் பயனந்தார்களாய் ஒதுக்கப்படுவதைக் குறியிட்டுப் பாணியில் உணர்த்துகிறது இவரது 'வெட்டு முமிழி', 'அவன் ஒருவனல்ல', 'அவர்களின் தேசம்' முதலியன இவரது சிறுகதைத் தரங்கள். நாட்டாரியாவிலும், தொன்ம வியலிலும் சமீகாலங்களில் அதிக தொகுதிகள். "சமுதாயத்தில் வேஷம் ஈடுபாடு காட்டிவரும் வடிவேலனின் போட்டு வாழ்கின்ற மனிதர்களின் 'ஊமையன்கோவில்' அவரது சிறந்த முகத்தைக் கிழிப்பதே என் லட்சியம். சிறுகதைகளில் ஓன்று.

கட்டிடம் எதுவுமின்றி ஒரு கல்லுத் தேவன்டும் என்பதுதான்" என தனது எழுத்தின் நோக்கம் பற்றிக் கூறும்

பட்டகல் - இதுதான் ஊமையன்கோவில். வெள்ளைக் காரத் துரை மரத்தில் கட்டிவைத்து "உண்மையைச் சொல்லுன்னு" அடித்தும் "வாயே தொரக்காத" மலையப்பன் பிறகு அவமானம் தாங்காமல் மூணாம் நம்பர் முடக்குப் பள்ளத்தில் குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறான். அவனை அடித்த துரை தந்தி வந்து சீமைக்குப் போய் மறுமாசத்தில் யுத்தத்தில் சாகின்றான். பெரிய கங்காணிக்கு மூன்று மாதத்தில் உடம்பெல்லாம் கட்டி கட்டியாய் நோய்வந்து அழுகிப் போகத் தொடங்கி, வாயும் கொண்டு பேசமுடியாத நிலை. உடுக்கடித்துப் பார்த்த போது சாமி வந்து உண்மைக்கதையைச் சொல்ல, செய்த பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாய் பெரிய கங்காணி அமைத்த இக்கோவிலின் வரலாற்றோடு, காலம் காலமாகத் தொடர்ந்தும், சுயநலக்காரர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டும், கொடுமைப்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ள இன்பழும் துன்பழும் மலிந்தமக்களின் சரித்திரமும் பின்னிக்கிடப்பதை அழகாகச் சொல்கிறது மாத்தளை வடிவேலனின் இச்சிறுகதை.

சீல நாவல்களையும் ஏராளமான சிறுகதைகளையும் எழுதியள்ள மாத்தளைச் சோமு என்ற சோமசேகரம் அகரவேகத்தில் எழுதும் ஓர் படைப்பாளி. அந்தவகையில் செங்கை ஆழியானோடு ஒப்பிடத்தக்கவர். "நமக்கொள்றோரு முதியோர்கள் பயனந்தார்களாய் ஒதுக்கப்படுவதைக் குறியிட்டுப் பாணியில் உணர்த்துகிறது இவரது 'வெட்டு முமிழி', 'அவன் ஒருவனல்ல', 'அவர்களின் தேசம்' முதலியன இவரது சிறுகதைத் தரங்கள். "சமுதாயத்தில் வேஷம் ஈடுபாடு காட்டிவரும் வடிவேலனின் போட்டு வாழ்கின்ற மனிதர்களின் 'ஊமையன்கோவில்' அவரது சிறந்த முகத்தைக் கிழிப்பதே என் லட்சியம். சிறுகதைகள் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதுதான்" என தனது எழுத்தின் நோக்கம் பற்றிக் கூறும்

சோழ அதிகமான சிறுகதைகளில் இதனைச் சாதித்திருக்கிறார் எனலாம். மலையக மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், ஆசாபாசங்கள், கனவுகள், ஏக்கங்கள், வெற்றி தோல்லிகளை பெல்லாம் எழுத்தில் கொண்டுவரும் முனைப்புடன் எழுதிவந்த இவரின் கதைக்களம் '83க்குப் பின் தமிழகம் அவுஸ்திரேலியா என விரிவடைந்து அவர் சமூகப் பார்வையும் அகலித்து அவரது படைப்புகள் புதுப் பரிமாணங்களைப் பெறுவதனைக் காண்கிறோம் இப் போது அவஸ்திரேலியாவில் தொழில் புரியும் மாத்தளைச் சோழ சமூத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பிரிவாகக் கண்டுள்ள புலம் பெயர் இலக்கியத்துக்கும் தம் பங்கினை வழங்கி வருபவர்.

மாத்தளை எழுத்தளர் ஒன்றியம் 1980ல் வெளியிட்ட 'தோட்டக்காட்டி னிலே' சிறுகதைத் தொகுதியின் தொகுப்பாசிரியரும் மாத்தளை சோழவே. மலரன்பன், மாத்தளை சோழ, மாத்தளை வடிவேலன் ஆகிய மூவரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய இத்தொகுப்புக்கு முன்னால் வழங்கிய காலஞ்சிசென்ற கலாநிதி க.க.கைலாசபதி "பிரதேச வாழ்க்கையைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டு வந்துள்ள படைப்புகளில், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்குக் களமாக உள்ள மலை நாட்டை மையமாகக் கொண்டு எழுதப் பட்டிருப்பனவற்றுக்குத் தனியான இடமுன்டு. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கவிதை என்ற இலக்கியப் பிரிவுகளில் சிறுகதையே மலைப்பிரதேசம் பற்றிய படைப்புகளில் முதலிடம் பெற்றுள்ளது" என்கிறார்.

மாத்தளை சுதாகங்கை எஸ்டேட் டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கவிஞர்

அல் - அஸாமத் இலங்கையின் சிறந்த சிறுகதையாசிரியர்களில் ஒருவர். தேசிய வாராந்தரிகளிலும், சிற்றீருக்களிலும் இவரது சிறுகதை அவ்வப்போது பிரசரமாகின்றன. மொழிக்கூர்மையுடனும், கலை நுட்பத்துடனும் தனக்கே யிரிய தனித்துவ பாணியில் கலைத் தன்மை குன்றாத சிறுகதைகளைப் படைத் துத் தருபவர். கேளியும் கிண்டலுமாய் கனதியான, காரசாரமான, கோபம் வரச்செய்யும் விஷயத்தைக்கூட குரு ஹாஸ்யத்துடன் அநாயாசமாகக் கையாளும் தமிழ்நடை அல் - அஸாமத் துடையது. கலைஞரி முத்தையா பிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற இவரது 'விரக்தி' அண்மையில் தமிழகத்து வில்லி தேவசிகாமணி நினைவு இலக்கியப் பரிசினையும், விருதையும் பெற்றது. 'வெள்ளை மரம்', 'பஞ்சத்து ஆண்டி', வம்சத்துவம், வாங்கோழி முதலியன அல் - அஸாமத்தின் சிறந்த சிறுகதைகள். மூஸ்லிம் சமூகத்தைப் பகுப்புலனாகக் கொண்ட சிறுகதைகளையும் படைத் துள்ளார் அல் - அஸாமத்.

கொழும்பில் பிறந்து மலையகப் பகுதிகளில் ஆசிரியர்களும், மாத்தளை ஹரிந்து மகா வித்தியாலய அதிபராக வும் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்து இளைப்பாறியின் மாத்தளையையே நிரந்தர வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ள ஏ.பி.வி.கோமஸ் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடல் அவசியம். கல்வியிலும் கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் மலையகத்தின் எழுச்சிக்காக அரும் பணியாற்றியுள்ள கோமஸ் சிறந்த பேச்சாளர், கவிஞர், நாடக நடிகர், சிறுகதை எழுத்தாளர் எனப் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். 'வாழ்க்கையே ஒரு புதிர்' தொண்ணூறுகளின் தொடக்

கத்தில் வெளியான இவரது சிறுகதைத் தொகுதி, கோமஸின் சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்றான 'அவலம்' அவரது மொழி பெயர்ப்பாகவே ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளது.

அறுபதுகளின் பிற்பாதியில் எழுதக் தொடங்கிய மற்றொரு படைப்பாளியான கே.கோவிந் தராஜ் மாத்தளைக்கு அருகாமையில் உள்ள அங்கும்புற தோட்டத்தில் பிறந்தவர். இவரது 'பசியாவரம்' சிறுகதைத் தொகுதி 1996ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. தன்னுடைய கருத்துக்கள் தனக்கு வெகு அன்னியோன்யமான மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த கரிசனை கொண்டவர் கோவிந் தராஜ். மலையக மக்களின் வாழ்க்கையைப் போன்று இவரது சிறுகதைகளும் எளிமையானவை - படாடோபமற்றவை. இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளைக் கடந்துவிட்ட போதும் - மிக அண்மைக் காலம் வரை தனிமைப்படுத்தப்பட்ட - அந்திய மனப்பான்மை கொண்ட சமூகமாகவே இருந்துவிட்ட இம்மலையக மக்கள் நாடற்றவராக நடுக்கடலில் தத்தளித்த வேதனையைக் கோவிந்தராஜின் 'கப்பல் எப்பங்க', 'குத்தகை', 'கந்தசாமி ஊருக்குப் போகிறான்' போன்ற கதைகள் சித்தரிக்கின்றன.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்துடன் நம்பிக்கையோடு தமிழ்ச் சிறுகதையுலகில் அடியெடுத்து வைத்திருப்பவர் பெண் எழுத்தாளரான பாலரஞ்சனி சர்மா. செ.யோகநாதனும் சுந்தரலட்சுமி யும் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள 'இந்த நூற்றாண்டின் ஈழுத்துச் சிறுகதைகள்' இரண்டாவது தொகுதியான 'ஒரு கூடைக் கொழுந் து'வில் இடம் பெற்றுள்ள கடைசிச் சிறுகதை பாலரஞ்சனியின் 'மாற்றம்'. தினகரன்,

வீரகேசரி ஞாயிறு வெளியீடுகளில் இவரது சிறுகதைகள் அவ்வப்போது வெளிவருகின்றன. சென்ற ஆண்டு சித்திரையில் வண்டன் நலன்புரிச் சங்கம் வெளியிட்ட சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்துக்களின் தொகுப்பான 'இன்னு மொரு காலடி'யில் பாலரஞ்சனியின் 'நெத்திக்காக்' என்ற சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது. மலையகத்தைக் கதைக் களனாகக் கொண்டு சிறுகதைகளைப் படைத்துவரும் பாலரஞ்சனி பாத்திரங்களின் மனஷ்ட்டத்தை நுட்பமாகவும், அழகாகவும், யதார்த்தமாகவும் பதிவு செய்வதில் வல்லவர். எனிமையுடன் கதை சொல்லும் பாங்கும், நனுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற சொல்லீசுக்கும், கூர்மையான உளவியல் பார்வையும் இவரது படைப் பாளுமையின் சிறப்பம் சங்களாகும்.

தொகுத்துரைப்பதாயின் மாத்தளை மன் பெருமையுறும் வகையில் தமிழ்ச் சிறுகதைக்குச் செழுமை சேர்க்கும்

நான் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகள் சமூகமான் கொண்டவர்கள். சமூக அக்கறையுடன் எழுதுகோல் ஏந்தியுள்ளவர்கள். மனிதனைக் கனவுலகில் ஆட்தாமல் கனவுக்களையும், பிரமைகளையும் உடைத்தெறிந்து அவனை விழிப்புறச் செய் வதற் காய் இலக்கியம் படைப்பவர்கள்.

காலமாற்றத்திற்கேற்ப சமூகப் பிரச்சனைகளும், வாழ்க்கைக் கீக்கல்களும் புதிய வடிவங்களில் தோற்றம் கொள்ளுகின்போது அதற்கேற்ப கலை இலக்கிய வடிவங்களும் மாறுகின்றன. புதுப் பரிமாணங்களை ஏற்கின்றன. நவீன இலக்கிய வடிவங்களுள் ஒன்றான சிறுகதையும் இப்படைப்பாளிகளின் கைவண்ணத்தால், வரப்போகும் நூற்றாண்டின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் புதிய வீச்சும் வீறும் பெறும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுவன வாகவே இவர்களின் படைப்புகள் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

HAPPY PHOTO

**Excellent Photographers
for
Wedding, Portraits
&
Child Sitting**

**300, Modera Street,
Colombo - 15. T.Phone : 526345**

Renoun Trade Centre
 For Quality Textiles, Threads, Trimmings
 6 - B Harrison Jones Road,
 Matale
Tel: 066 - 30789
Fax: 22041
Home: 22586

சிந்திப்பீர்

இனிதாய் இனி மலரப் போகிறதாம்
 இருபத் தோராம் நூற்றாண்டும்
 கனிந்த எண்ணப் பிரளவங்கள்
 கனவாகா! நீச்சயம் நனவாகும்!
 சனி சச்சரவு அகன்றே யங்கும்
 சாந்தி சமாதானம் நிலவிடவே
 நனிசேர் நாட்டுப் பற்றுடனே
 நல்லதைச் செய்யவே முயன்றிடுவீர்!
 எத்தனை ஆண்டுகள் பிறந்தாலும்
 என்ன பயன்? பூகோளக் கிராமமாய்
 இத்தரணியே விஞ்ஞான வளர்ச்சியால்
 இன்றுக்கு கியேபெரும் சௌகரியங்கள்
 அத்தனையும் காலத்தில் தானாகாம்
 அமைந்தாலும் நிம்மதியும் இல்லையே!
 மெத்தனத்தின் மொத்தாரு வேயான
 'மேதைகள்' பலருமினதைச் சிந்திப்பீர்
 மாண்புமிகு மனிதனையே இன்றந்தோ!
 மனிதனே மதிக்காமல் வெகுவிரைவில்
 காண்போமே - 'யிலேனியம்' நாழுமெனக்
 களிக்கின்றார்! என்றாலும் வெட்கம்தான்;
 சண்டின்று கிளப்பும் சவால்களையே
 எவ்வாறு சமாளிப் போமென்றே
 பூனுமச்சத் தால் தடுமாறுகின்ற
 புத்தி ஜீவிகளே! சற்று சிந்திப்பீர்
 ஆற்றந்திவப் பெருங்கடலில் கழியோடு
 'அறும் வளர்க்க' முயல்கின்ற
 அனேகரின்றும்
 கீழ்சாதி - மேல்சாதி எனப் பிரித்தும்
 கேவலமே! சிறுபான்மை
 பெரும்பான்மையென்றும்
 தாஞ்சோர் உயாந்தோர் என வகுத்தும்
 தனவந்தர் வரியோர் எனக் குறித்தும்
 பாற்பட்ட வேற்றுமை உணர்வோடு
 பாகுபாடு காட்டுகிறார் மனிதஜாதிக்கே!

அருட்கவி அல்ஹாஜ் கல்வரின்னை
எம்.எச்.எம்.ஹல்ம்தீஸ்

அறிவீரே! அனைவருமே ஒருண்மை
 இறையோனின் படைப்புக்கள்
 அனைத்திலுமே
 சிறப்பான படைப்பாமே மனிதர்கள்!
 சிந்திப்பீர் இக்கூற்றறைத் தெவிலவுவர்!
 சிறுபிள்ளை போன்றே பலருமின்றும்
 சிலந்தி வலைக்குள்ளே இருந்து கொண்டு
 சிறகடித்து சாவில் பறந்து சென்று
 சிகரத்தில் நீஞ்பவராய்ப் பீக்துகிறார்!

வெராக இருந்தால் தானென்ன
 எல்லா மனிதர்களும் பிறப்பாலே
 அவனிக்கு வந்ததுமே கௌரவமான
 அரும்பிர ஜைகள்தான் - எனினும்
 அவமே! போலிகளாவப் போராட்டமுடன்
 அசிங்கமாம் சாதிமதப் பேதமுடன்
 குவலயத் தையேயின்று பலபேரும்
 கொடும் போக்கள் மாக்குகின்றார்!

மலட்டுக் கொள்கையில் நித்தறுறி
 மக்துவம் பேசுகின்ற மகான்கள்
 பலருமேனோ பழையபல வரலாறுகளைப்
 படித்தும் உண்மைகள் புரியாமல்
 சலசலப்பை ஏற்படுத்தி இன்ததுவேசச்
 சாக்கலடையைக் கிளர முயன்றினால்
 பலத்தடிடி பட்டையோ முக்குடைப்பட்ட
 பலநிகழ்வு களைநாமும் அறிவோமே!

மனிதனை மனிதனே மிதிக்காமல்
 மணியான மனிதாபி மானக்கைத்த
 தனிமனிதன் மட்டும் தானின்றித்
 தரணி முழுவதிலும் அனைவருமே
 புளிதவணா் வோடுசெயற் படுத்திட்டால்
 பூக்கும் சமாதானம் ஜக்கியமும்
 மனிதனேயமும் அருங்கந்தன மரமாகி
 மாநிலத்தில் மண்கமழும் இறையருளால்

*WITH BEST COMPLIMENTS
FROM*

STATION VIEW HOTEL

Distributor For Coca Cola Beverages Sri Lanka Ltd.
45, Gongawela Road,
Matale
066 - 22113

சீவசக்தி
கோர்ப்ரேஷன்

258, பிரதான வீதி,
மாத்தளை
தொலைபேசி: 066 - 2599

லக்ஷ்மி
போரேஜ்

249, பிரதான வீதி,
மாத்தளை
தொலைபேசி: 066 - 2518

இலக்கியப் புரவலர் ‘துரைவி’

என். அருளானந்தம்

உலகில் உதாரணப் புருஷர்கள் தோன்றுவது பல நாறாண்டுகளுக்கொரு முறை என்பர். கருவறை தொடக்கம் கல்லறைவரை சில்லறையையே மனித மனங்கள் நாடி நிற்கின்றன. ஆனால், இவற்றையெல்லாம் கடந்து மனிதம் நிறைந்த மாமனிதர்களும் இடைக்கிடை இவ்வுலகில் தோன்றுகிறார்கள் தானே.

ஆம்! அவர்களில் ஒருவராகத்தான் ‘துரைவி’ என்ற மலையகம் தந்த மலையைக் குறிப்பிடவேண்டும். மனத்தால் உயர்ந்த மலை, மாசங்கமனம் படத்தத் தீரு மலையருவி. மலையருவிக்கு இல்லாத குளிர்ச்சி இந்தத் துரைவியின் மனத்துக்கு இருக்கிறது. இவருடன் பழகிய எவராவது இதை மறுக்க முடியுமா?

வாசிப்பு என்றால் என்னவென்று யோசிக்கும் காலகட்டத்தில் கிடைக்கும் நேரம் அனைத்தையும் வாசித் து வாசித்து ஒரு வாசிக்காலையாகவே வளர்ந்தவர். பட்டம் பெற்றவர்களுக்கே தெரியாத இலக்கிய அறிவு, இலக்கிய கர்த்தாக்களைப் பற்றிய அறிவு, இலக்கிய கர்த்தாக்களை மதிப்பிட்டு வைத்திருக்கும் திறன் இவருக்கே உரிய தனித்திறன்.

இவரிடம் கானும் இலக்கியத்திறன் அபாரமானது. பல கலைக் கழகம் காணாத ஒருவர் ஆணால் பல்கலைக் கழகமாகத் திகழும் இலக்கிய அறிவு, பொது அறிவு, சிறுக்கதையா?, நாவலா?, குறுநாவலா? அனைத்து விடயங்களையும் அச்சொட்டாக அடுக்கி வைக்கும் திறன், விமர்சிக்கும் திறன் இவரிடம் நிறைந்தே காணப்பட்டன. ஒன்றை வாசிப்பவர் அதனைக் கருத்தான்றி வாசித்து, அதில் கறுப்பட்ட விடயங்களைக் கிரகிக்கும் திறன் எல்லோரிடமும் காணப்படுவதில்லை. அத் திறன் இவரிடம் நிறைவாகவே காணப்பட்டன. ஒன்றைப் பற்றிக் கதைக்கும் பொழுது அதைப்பற்றிய தெளிவு, நேர்மை, ஓமம் இவரிடம் உண்டு. தன்மீதும் தான் படித்த இலக்கியங்கள் மீதும் தெளிந்த ஒரு உறுதி கொண்டிருந்தார்.

மனிதன் பிறக்கிறான். இறக்கிறான். இது இயற்கையின் நியதி. பிறப்பவன் என்னபடி வாழ வேண்டும், என்னபடி சமூகத்துடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டும், யாருக்கு எவ்வாறு எப்பொழுது என்ன விதத்தில் உதவ வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து, தெளிந்து அதன் படி வாழ்நேரி கொண்டு வாழ்ந்த ஓர் உத்தமர் இந்த துரைவி.

“தோன்றுவிற் புகழூடு தோன்றுக - அஃதிலார்

தோன்றுவிற் தோன்றாமை நன்று” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறி யள்ளார். இந்த இலக்கணத்துக்கு உதாரணமாக வாழ்ந்தவர்தான் துரை விஸ்வநாதன்

ஒருவன் தான் பிறந்த நாட்டுக்கு, இன்ததுக்கு, மொழிக்கு ஏதாவது ஒரு வகையிலாவது உதவும் வகையில் வாழ வேண்டும். எந்த வகையில் அந்த உதவியைச் செய்யலாம் என்பதைக் காலச்சூழல், தேவைக்கு ஏற்பாச் செய்ய வேண்டும். அதனை அறிந்து உணர்ந்து செய்த பெருமை இப் பெருந்தகைக்கு உண்டு. இவர் தான் பிறந்த இடத்துக்கு தனது இன்ததுக்கு தனது மொழிக்கும் செய்த தொண்டுகள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மலையகப் பகுதியில் முத்துக்களால் பதிக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

இலக்கியத் தொண்டு செய்பவர்கள் இப்பதே இல்லை. கால வெளாத்தால் அள்ளிச் செல்லப்படுபவர்கள் இல்லை. தன்னாலியன்று இலக்கியத் தொண்டை அடக்கமாக, அமைதியாக, விளம்பரம் கேடாமல் செய்த பெருமை துரைவி க்கே உரியதான்தாகும். ஒரு முட்டை போட்டுவிட்டே கொக்கரிக்கும் கோழி போல்லாமல் எவ்வளவோ முட்டையிட்டும் அமைதியாக இருக்கும் ஆமை போல் அமைதியாக இருந்து மலையக இலக்கியத்துக்குச் செய்த தொண்டை எளிதாக நினைக்க முடியுமா? மலையக இலக்கியத் துக்கே முழுவடிவம் கொடுத்தவர் துரைவி.

இலக்கியங்கள் பல்லாயிரம் தோன்றலாம். பல வாசகர்கள் வாசிக்கலாம். கதைக்கலாம். மறையலாம். ஆனால் அவை ஒரு ஆவணமாகப்

பேணப்படும் பொழுதுதான் காலத்தைக் கடந்து நிற்கும். அந்தக் கைங்கரியத்தை மலையகத்திற் செய்த மாபனிதுர் துரைவிதான். மலையகம் முழுவதும் சிதறிக் கிடந்த சிறுகதைகளைத் தேடுத் தொகுத்தார். வெளியிட்டார். இலக்கிய உலகமே மலைத்தது. எழுத்தையே விற்று வாழும் சிலரின் எழுத்தையே பேணும் இவர்க்க கண்டு பலர் அதிசியித்தனர். இலாபத்தை நோக்காகக் கொள்ளும் மக்களிடையே இலக்கியத்தை வளர்க்கும் தாபத்தையே கொண்ட ஒரு மகானாகத் திகழ்ந்தார்.

“காலத்திற்ட கேற்ற வகைகள் அவ்வக் காலத்திற் கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும் நூல் முழுமைக்கும் ஒன்றாய் - எந்த நாளும் நிலைத்திடும் நூலென்று மில்லை”

என்று மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடினார். காலத்திற்கேற்ற நூலைத் தன்னால் படைக்க முடியாவிட்டாலும் காலத்திற்கேற்ற ஒரு செயலாக மலையகத்திற் சிதறிக்கிடந்த பல சிறுகதைகளை, குறுநாவல்களை, ஆய்வுக்கட்டுரைகளை, கவிதைகளைத் தொகுத்து ‘துரைவி’ வெளியிட்டகம் மூலம் வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்தார்

“எழுத்தாளர் ரூபராணி ஜோசப் ‘தான் கண்ட துரைவி’ என்ற சிறுக்கேட்டில் துரைவி அவர்களைச் சந்தித்தபோது அவர் தனது இலட்சியத்தைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். “மலையகத்தில் 50 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வளம் பெற்றவன் என்ற முறையில் அம் மக்கங்கு ஒரளவென்கிலும் முக்கியத்துவம் அளித்து உதவவேண்டுமென்று எண்ணத் தில் செயல் படவிரும்புகின்றேன்”.

இலட்சியம் உயர்ந்ததாக இருப்பது நல்லது. ஆனால் அதையடையும் வழியும் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவன்.

“வறியார்க்கு ஒன்று சுவதே சகை மற்றெல்லாம்

குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து” என்ற திருக்குறளை நினைவுடன் பலனை எதிர்பாராது உண்மையான எண்ணத்துடன் பல ஆண்டுகளாகச் செயற்படுகின்றேன்”

இவ் வாறான உயர்ந்த ஒரு இலட்சியத்தை மனதில் வைத்து அந்த இலட்சியத்தை நேர்மையான முறையில் குறுகிய காலத்திற்குள்ளே நிறைவேற்றிய பெருமைக்குரியவர். இவர் மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள் பல நூல்களை வெளிக்கொண்ட அயராது உழைத்தவர். 1997ம் ஆண்டு மாசி மாதம் “மலையகச் சிறுகதைகள்” துரைவி வெளியிட்டகத் தால் முதலில் வெளி வந்தது. 33 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இது. 1930ம் ஆண்டுகளிலிருந்து எழுதியவர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து ஆவணமாகக் கொண்டு வந்தார். மேலும் ‘உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்’ என்ற மற்றுமொரு சிறுகதைத் தொகுதியை நான்கு மாத கால இடைவெளிக்குள் வெளிக் கொண்டு வந்தார். அது மட்டுமல்லி குட்டோடு குடாக முன்றாவதாகப் ‘பாலாயி’ என்ற குறுநாவலை வெளியிட்டார். இது தெளிவத்தை ஜோசப்பின் குறுநாவலாகும். ஸம்த்து எழுத்தாளர்களையே வியப்பில் ஆழ்த்தும் ஒரு நிகழ்வாக மட்டுமல்லாமல் வெளியிட்டாளர்களையும் முக்கில் விரல் வைக்கும் நிகழ்வாக்கியது இவைகள்.

தொடர்ந்து ‘மலையகம் வளர்த்த தமிழ்’ என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை

தொகுதியையும் சக்தி பாலையாவின் கவிதைத் தொகுதியையும் ‘ஒரு வித்தி மாசமன் விளம்பரம்’ என்னும் ரூபராணி ஜோசப்பின் 40 சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பையும் வெளியிட்டார். உண்மையில் இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு நாலை வெளியிடுவதில் உள்ள சிக்கல்களைப் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை இலக்கிய நெஞ்சங்கள் அனைத்தும் அறியும். அதையெல்லாம் உதாரனிம் பண்ணி நெஞ்சுரத்துடன் இச் சாதனை செய்த துரைவி அவர்களைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் மறக்கக் கூடுமா.

“காலத்தாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

தேவையான காலத் தில் ஒருவன் செய்த உதவி சிறிதளவாக இருந்தாலும் அது செய்யப்பட்ட காலத்தை நோக்க இந்த உலகத்தைவிடப் பெரிய தாகும் என்பது வள்ளுவர் கூற்று. துரைவி அவர்கள் செய்த செயலுக்கும் இக்குறள் முற்றிலும் பொருந்தும்.

மேலும் இலங்கையில் இதுவரை காலமும் நடக்காத நிகழ்வான்றையும் துரைவி அவர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டிய ஸள்ளார். அவர் தினகரநுடன் இணைந்து நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டிதான் அது. இலங்கையில் எந்த ஒரு இலக்கியத் தொகுதியைப் பொருந்தும் போர்த்துமா? அமைப்போ அல்லது தனிநபரோ கொடுக்காத பரிசுத் தொகையை அள்ளி வழங்கினார். அந்தத் தொகை ரூபா 100,000. இந்தச் சாதனை முறியடிக்கப்பட இன்னும் எவ்வளவு காலம் எடுக்குமோ?

இறைவன் நல்லவர்களை, வல்லவர்களை, வள்ளல்களை வெகு நாட்கள் நம்மோடு வைத்திருக்க மாட்டான் போலும். பாரதியார், பட்டுக் கோட்டை

கலியாணசுந்தரம் போன்ற நல்ல கவி ஞர்களின் வாழ்க்கை அதற்கு உதாரண ங்களாகும். அதேபோல் எமக்குள் உயர்ந்த உள்ளம் கொண்டு நிமிர்ந்து நின்ற துரைவி அவர்களையும் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டான். அந்நாளில் இலங்கை பொதுசனத் தொடர்பு ஊடகங்கள் அனைத்தும் துரைவி அவர்களுக்குக் கொடுத்த குடும்பம்.

வாழ்க அவர் நெறி. வளர்க அவர் முக்கியத்துவம் அதனால் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் வடித்த கண்ணீர் அவர் விதைத்த மலையக இலக்கியச் செடியை வளர்க்கும். அவரின் அன்பு மகன் அவரின் காலடியைப் பின்பற்றுகிறாரென அறிகின்றோம்.

வாழ்க அவர் நெறி. வளர்க அவர் குடும்பம்.

மல்லிகை ஏற்பாட்டில் முருகபூதிக்கு வரவேற்பு

அழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து இன்று அவஸ்திரேவியாவில் வாழ்ந்துவரும் சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் முருகபூதி ஒரு விடுமுறைக் காலத்தைக் கழிப்பதற்காகக் கொழும்பு வந்திருந்தார்.

அன்னாருக்கு மல்லிகைப் பந்தலின் சார்பாக மல்லிகை ஆசிரியர் திரு டொமினிக் ஜீவா தலைமையில் மல்லிகை நிறுவன மேல்மாடியில் ஓர் வரவேற்பு விழா இடம் பெற்றது.

வளர்ந்துவரும் பல்துறைக் கலைஞர் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா பூதிக்கு மலர்மாலை கூட்டி வரவேற்றார்.

தலைமையுரையில் மல்லிகை ஆசிரியர் பூதியின் சிறப்புப் பண்புகளை எடுத்துச் சொன்னார். பாராட்டனார்.

பூதி பேசும்போது எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் வசித்தாலும் தமிழ் இலக்கியத்திற்காக அயராது பாடுபடுவேன். நமது எழுத்தாளர்களின் புலமைகளை, திறமைகளை, ஆற்றல்களை உலகறியச் செய்யக் கடைசிவரையும் உதவுவேன் எனக் குறிப்பிட்டார்.

பல பத்திரிகையாளர் எழுத்தாளர் இவ்வரவேற்பில் கலந்து கொண்டனர். இறுதியில் தேநீர் விருந்தும் இடம் பெற்றது.

முக்கியத்துவம் அதனால் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் வடித்த கண்ணீர் அவர் விதைத்த மலையக இலக்கியச் செடியை வளர்க்கும். அவரின் அன்பு மகன் அவரின் காலடியைப் பின்பற்றுகிறாரென அறிகின்றோம்.

மேமன் கவியின்

‘மீண்டும் வசிப்பதற்காக’

நால் வெளியீட்டு விழா

- அவதானி -

மேமன் கவியின் ஜந்தாவது புதுக்கவிதைத் தொகுதியான “மீண்டும் வசிப்பதற்காக” மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக 3.10.99 அன்று கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் அமைந்துள்ள இலங்கை மேமன் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்த விழாவின் முதற் சிறப்பு அம்சமாகக் கூறுவதானால், இலங்கையில் வாழும் மேமன் சமூகத்தினரின் மண்டபமான இலங்கை மேமன் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெறும் முதலாவது தமிழ் இலக்கிய விழாவாக மேமன் கவியின் அந்த நால் வெளியீட்டுவிழா அமைந்தது. சமூகஜோதி ராபிக் அவர்களின் வரவேற்புடன் விழா ஆரம்பமானது.

இந்த விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த கொழும்பு பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தனது தலைமை உரையில்,

“தமிழ்க் கவிதைகள் எழுதியதன் மூலம் தனது சமூகத்திற்கு பெருமையையும் புகழையும் சேர்த்தவர் மேமன் கவி. நவீன கோட்பாடுகளான அமைப்பியல் வாதம், சந்தியலிசம், இருப்புவாதம், பின் நவீனத்துவம் போன்ற ஆழமான கோட்பாடுகளை மேமன் கவியினால் புரிந்துகொள்ள முடிந்து இருப்பதைக்

கண்டு நான் வியந்து இருக்கிறேன். எங்களைப் போன்ற ஆய்வாளர்களை விட படைப்பாளிகளின் அனுபவம் உயர்வானது. ஏனெனில் அவர்களின் படைப்புக்களில் வாழ்க்கையின் பல வேறு அம்சங்கள் மேலோங்கி நிற்கின்றன. மேமன் கவியின் கவிதைகளிலும் அத்தகைய அமசங்களை நான் காண்கிறேன்” என்றார்.

சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனப் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினரான சட்டத்தராணி ஜெயந்தி வினோதன் அவர்கள் தனது வாழ்ந்துரையில்

“மேமன் கவியின் அற்புதமான படைப்புக்கள் சமுதாயத்தை மேம்படுத் தக்கூடியவை. அவரது படைப்புக்களும் அவரது கவிதைப் பணியும் அவரது சமூகமும் நீரீழிகாலம் வாழவேண்டும்” என வாழ்ந்துக் கூறினார்.

எழுத்தாளர் மு. பதீர் அவர்கள் தனது நேச உரையில்

“மேமன் கவியின் கவிதை ஆற்றலை விமர்சிப்பதற்கு முன்னதாக அவர் அடிப்படையில் மனித நேயம் மிக்க மனிதராகத் திகழ்கின்றார் என்பது தான் முக்கிய விடயம். மேமன்கவி புதுக்கவிதையில் தனக்கான இடத்தைப்

பதித்து வைத்துள்ளார். அத்தோடு சமீப கால கவியரங்க மேடைகளில் தனது ஆக்கழூர்வமான பங்களிப்பை செய்து வருகிறார்” என்றார்.

மேமன்கவி நேசத்திற்கு முதன்மை கொடுப்பவர் என்ற முறையில் மேமன் கவியின் நேசங்களுடனான உறவு களையும் அவரது நேச அழகை ஆழகிய கவிதை நடையில் எடுத்து இயிய்பினார் தனது நேச உரையில் கெக்கிராவ ஸஹானா.

கவிஞர் A.R.A யூஸீர் கவிதையில் தனது வாழ்த்தினை மேமன்கவிக்கு தெரிவித்தார்:

நூல்வெளியிட்டு உரையை நிகழ்த்திய மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள்

“மேமன் கவியை ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் அவதானித்து வருபவன் நான். அவரது வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்கு எனக்குண்டு. அவரது தொகுதி யினை மல்லிகைப் பந்தல் வெளியிடாக வெளியிட்டு வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மேமன் சமூகம் ஒரு வர்த்தக சமூகம். இன்று அந்த சமூகத்தை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது மேமன்கவியின் வருகை. நானை இந்தச் செல்வங்கள் அழிந்துபோகலாம். ஆனால் மேமன் சமூகத்தின் பெயரை மேமன்கவியின் பணிகள் சொல்ல வைக்கும். இத்தகைய ஆழகான பிரமாண்டமான மண்பத்தை மேமன்கவியின் இந்த விழாவுக்கு வழங்கியமைக்கு மேமன்சங்க நிர்வாகத்திற்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.” என்றார்.

சிறப்புப் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்ட கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்கள் சிறப்பான ஓர் உரையை

நிகழ்த்தி, கூட்டத்திற்கு வருகை தந்திருந்த அனைவரது மனதையும் கவர்ந்தார். அவர் தனது உரையில்,

“இந்த விழாவில் மேமன்கவி ஒரு புதுதகம் வெளியிடுவது எனக்குப் புதினமாகப் படவில்லை. இந்த அளவு மக்களை வரச்செய்திருக்கிறார் என்பதே அவரது சிறப்புக்கும் பண்புக்கும் எடுத்து க்காட்டாகும். மேமன்கவி மனிதர்களை மிகுந்த பண்புடன் மதிக்கத் தெரிந்தவர் என்பதுதான் நான் அவரில் காணும் சிறப்பு அம்சமாகும். அவரது கவிதை ஆற்றலில் எனக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அவரது கவிதைஆற்றலை பல மேடைகளில் அனுபவித்தவன் நான். அதைவிட அவரது மனித நேயத்திற்காக அவரை நூறு தடவை பாராட்டலாம்.” எனக்கூறி மிகுந்த நலகைச்செய்துவரும், ஆழமான கருத்துக்களை தனக்கேயுரிய பாணியில் கூறிச்சென்ற ஜெயராஜ் அவர்கள் மேலும் தனது உரையில்,

“யாழ்ப்பாணத்தில் நான் இருந்த பொழுது, முஸ்லீம்களும் நம்மைப் போன்றுதான் தமிழின் வளர்ச்சிக்கு பங்கு ஆற்றி வருகிறார்கள் என்றுதான் எண்ணி இருந்தேன். ஆனால் கொழும்புக்கு வந்தபின்தான் தெரிந்தது. தமிழில் எல்லையற்ற அவர்களின் எழுச்சி கண்டு வியந்து நிற்கிறேன்.” என்றார்.

இவ்வாழாவின் சிறப்பு அம்சமாக கெளரவ அமைச்சர் M.H.M அஷ்ரப் அவர்கள் மேமன்கவியை வாழ்த்தி ஒரு கவிதையை பாரானுமன்றக் குழுத் தலைவர் ஜனாப் ரவுப் ஹக்கீம் அவர்கள் மூலம் அனுப்பி வைத்திருந்தார். மேமன்கவியின் வெண்டுகோருக்கிணங்க ரவுப் ஹக்கீம் அவர்களே அந்தக் கவிதையை வாசித்தார்.

சக தமிழ் கலை இலக்கியப் படைப்

பாளிகளின் 117 நூற்களின் முதற்பிரதி களை வாங்கிய அல்லுாஜ் ஹாலிம் உமர் அவர்களை கெளரவிக்கும் முகமாக மேமன்கவி தனது நூலின் முதற் பிரதியை அவர்களுக்கே வழங்க விரும் பியதன் காரணமாக சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட திருமதி ஜெயந்தி வினோதன் வாமதேவன் மேமன்கவி “மீண்டும் வசிப்பதற்காக” நூலின் முதற் பிரதியை அல்லுாஸ் ஹாசி ம் உமர் அவர்களுக்கு வழங்கினார்.

அதேவேளை, தமிழ் கலை இலக்கியத்திற்கு மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் ஆற்றும் பணியினை கெளரவிக்கும் முகமாக அல்லுாஸ் ஹாசி ம் உமர் அவர்கள் பெக்கல் இயந்திரமொன்றை டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்கு பரிசு அளித்தமை இவ்விழாவின் சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

மேமன்கவி அவர்களுக்கு கெளரவும் அளிக்கும் முகமாக கம்பன் கழக சார்பில் பாலசுந்தரம் அவர்களும் பூபாலசிங்கம் குடும்பத்தின் சார்பாக ஶ்ரீதரசிங் அவர்களும் பொன்னாடையும் மாலையும் அணிவித்தார்கள்.

மேமன்கவியின் “மீண்டும் வசிப்பதற்காக” என்ற இந்த நூல் வெளியிட்டு விழாவின் மிகச் சிறப்பு அம்சமாக சொல்லுவதானால் இதுவரைகாலம் நூல் வெளியிட்டு விழாவிற்கு வந்திராத புதிய முகங்கள் மேமன்கவியின் இந்த

விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்தமை, அங்கு வருகை தந்திருந்த இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு மகிழ்ச்சியடைய வைத்த விடயம் எனவாம்.

மேமன்கவி தனது நன்றியுரையில் என்னை மதித்து இத்துணை நன்பார்கள் இங்கு வருகை தந்திருப்பதுதான் எனது வெற்றி என்பேன். நான் சாகித்திய மண்டல பரிசு பெற்ற பொழுது பெற்ற மகிழ்ச்சியைவிட பன்மடங்கு மகிழ்ச்சிசி இன்று நான் அடைந்து இருக்கிறேன்.

நான் மனிதர்களை மதிக்கிறேன். எனக்கு மனிதர்கள்தான் முக்கியம். மனிதர்கள் முன் எனக்கு இலக்கியம் இரண்டாம் பட்சமானது. இங்கு என்னை பப்றிப்புப் பாராட்டிப் பேசினார்கள் அந்த நேரம் எனக்குச் சங்கடமும் வெட்கமும் தான் ஏற்பட்டது. எனது முன்னேற்றத்திற் காகவும் வெற்றிக்காகவும் உழைத்த அனைவருக்கும் நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவன்” என உணர்ச்சிவசப் பட்ட தனது நன்றியுரையை நிறைவு செய்தார் மேமன்கவி.

குறிப்பாக கணிசமான மேமன் சமூகத்தினர் இவ்வழாவில் வருகை தந்திருந்தமை ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சமாகும். மல்லிகைப் பந்தவின் உழைப்பில் மிக அழகான முறையில் அச்சு அமைப்பு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட மேமன்கவி “மீண்டும் வசிப்பதற்காக” நூல்வெளியிட்டு விழாவும் பல சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்ட விழாவாக அமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

உலக உத்தமர் காந்தி அடிகளின் நூபகார்த்த மண்டபம் ஒன்று முதன்முதல் இங்குதான் கட்டப்பட்டது. அம்மண்டபம் 1983ல் ஏற்பட்ட கலவரத்தில் தீயிடப்பட்டது. அது இன்று பாழடைந்த நிலையில் உள்ளது.

ஈராந்திரமை
சிறப்பு - 7

செய்திக் கடிதம்

- பா ரகுபரன்

ஜூலை மாத மல்லிகை கிடைத்தது. தங்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுப் புத்தகம் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டதில் மகிழ்ச்சி.தினமணிக்திரில் வந்த தங்களின் போட்டி பல பயணுள்ள காத்தி ரமான் விடயங்களைக் கொண்டிருந்தது.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களால் 36 தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் ஜூரோப்பிய அவஸ்திரேலிய நாடுகளிலிருந்து வெளியிடப்படுவது பற்றியும், இதன் மூலம் புதிய வீச்சுள்ள சிந்தனைகள் தமிழுக்கு வருவது பற்றியும் குறிப்பிட்டு இது அந்த நூற்றாண்டின் கடைசிக் கட்டத் தில் ஏற்பட்டுள்ள சர்வதேசத் திருப்பம் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பருத்தித் துறையில் நண்பர் து. குலசிங்கம் மூலம் பல சர்வதேச தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளைப் பெற்று வாசித்துள்ளேன். புதிய அனுபவங்கள் பல பண்பாட்டுக் கலப்புடன் வெளிவந்து தமிழுக்குப் புதிய வீச்சினைக் கொடுப்பதை உனர் முடிகிறது.

இங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்ற இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்த் தேசியத்தால் பெரிதும் ஸ்ரக்கப்பட்டவர்கள். வலிமையான சமூகத் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தவர்கள். புலம் பெயர்வினால் இதயத்தில் ஏற்பட்ட வெறுமை, தனிமை, ஏக்கம் தாயகத்தின் இனியக்களுடன் என்பனவெல்லாம் இவர்களின் ஆக்கங்கள் மூலம் நிரப்ப முயன்று வெற்றியும் கண்டுள்ளனர்.

அண்மையில் பருத்தித்துறையில் புலோலியூர்க் கந்தசாமியின் “மெல்லத் தமிழ் இனி...” என்ற சிறுகதைத்

தொகுதி அறிமுக விழாவில் பேசிய செங்கை ஆழியான் தனது ஜூரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றின் சுற்றுப்பாண அடிப்படையில் கருத்துக்களைக் கூறும் போது, புலம்பெயர்ந்து வாழும் பெரும்பாலான இலங்கைத் தமிழர் களின் பிள்ளைகள் பாடசாலையிலும், வீட்டிலும் ஆங்கிலத்தையே பேச்சு மொழியாக கொண்டுள்ளார்கள் எனவும், தமிழ் இலக்கியம் என்றெல்லாம் கவலைப் பட்டு செயற்படுவெர்கள் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க தொகையினரே என்பதால் அடுத்த சந்ததியில் அங்கு சர்வதேச ரீதியிலான தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய பங்களிப்பை எதிர் பார்க்க முடியாது என்றார். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வாழும் தமிழர்களே தமிழின் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண் டியவர்கள். மெல்லத்தமிழ் இனி சாகும் என அஞ்ச வேண்டியதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மேற்படி சிறுகதைத் தொகுதியின் அறிமுகவிழா பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களின் தலைமையில் 18.09.99ல் பருத்தித்துறை பர்வதவர்தனி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. தெனியான், கலாந்தி சிவலிங்கராஜா போன்றோரும் கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

“அறிவோர் கூடல்” தொடர்ந்தும் நடைபெறுகிறது. 96ம் ஆண்டுக்கு முன் மாதம் இருத்தவை நண்பர்கள் சந்தித்து கலந் துரையாடல் நடைபெற்றது. தற்போது மாதத்தின் கடைசி ஞாயிறு மாலையில் நடைபெறுகின்றது. எமது நண்பர்களில் பலர் இடம்பெயர்ந்து சென்றுவிட்டனர். இவர்களில் டாக்டர் எம். கே முருகானந்தனின் பிரிவு பெரிய தாக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளது.

ஆகஸ்ட் மாத அறிவோர் கூடலில்

நண்பர் பொ. அரவிந்தன் மரபு அனு இரேகைப் பதிவு பற்றி பல சுவையான சம்பவங்களை உதாரணமாகக் கூறி இலக்குவாக விளங்க வைத்தார். தற்கால ஒதில் குற்றவாளிகளை அடையாளம் காணல், காணா மற் போனோரை அடையாளம் காணல் போன்றுவற்றிற் கெல்லாம் இதை எவ்வாறு பயன்படுத்த வாம் என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார்.

செப்ரெம்பர் மாதம் நண்பர் ப. தவப்பிரகாசம் தற்காலத்தில் உணவுப் பொருள்கள் நஞ்சாதல் பற்றி சிறப்பாக கருத்துரை வழங்கி இயன்றளவில் நவரித் துக்க கொள்ள கூடிய முறைகளையும் கூறினார்.

ஜூலை மல்லிகை திதழில் ஈழத்து சிறுகதை முன் னோட்கள் பற்றி செங்கை ஆழியான் எழுதியிருந்தார். ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோட்களாக சம்பந்தன், வைத்திலிங்கம், இலங்கை பர்கோன் ஆகியோர்களையே அனைவரும் ஒருவாய்பாடாக கூறிவருவதையும், அதற்கு முன்னரே எழுதிய ஆயா, ஆனந்தன், பாணன் ஆகிய மூவரும் கவனத்திலெடுக்கப்படாது விடப்பட்டுள்ளதையும் கட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

இவர்களுள் ஆனந்தன் என்கின்ற பண்டிதர் க. சச் சிதானந் தனின் தண்ணீர்த் தாகம் என்கின்ற சிறுகதை ஈழத்தின் உண்ணதமான சிறுகதைகளில் ஒன்று மட்டுமென்றி யாழ்ப்பாண சாதிக் கொடுமையை முதல்முதலாக வெளிப் படுத்திய சிறுகதையாகவும் உள்ள தென்று குறிப்பிட்ட போது உண்மையில் இந்த வரலாறு தெரியாத எனக்கு ஆக்சரியமாகத்தான் இருந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் இவர் பருத்தித் துறையில் தும்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். எனது உறவினர்

அடிக்கடி பல விடயங்களைப் பற்றிக் கடைத்து பொழுது போக்குவதுண்டு. மல்லிகையில் வந்தபின்னரே இதுபற்றி அறிந்துகொண்டேன்.

பண்டிதர் க. சச் சிதானந் தனின் யாழ்ப்பாண காவியம் நூலுக்கு சாகித் திய அக்கடமி பரிசு கிடைத்ததாக அறிந்தேன். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், வானியல், சோதிடம், உளவியல், கல்வியியல், கணிதம் போன்ற பலதுறை விற்பனைரான இவரின் சேவைகள் சரியான கணிப் புக்கு உள்ளாகாமல் போன்து வருத்த மானதே. எதிர்வரும் அறிவோர் கூடலில் இவர் கருத்துரை வழங்க உள்ளார்.

அண்மைக் காலத்தில் யாழ் குடா நாட்டில் செ. மெற்றாஸ்மயில் பாரம்பரிய கலைகளின் மேம்பாட்டுக்குக் குறிப்பிடத் தக்க செய்பாடுகளை ஒழுந்தி வருகிறார். சென்ற வருடம் பாரம்பரிய நாடகப் போட்டியை நடத்தி வெற்றி பெற்ற குழுக்களுக்கு பண்பரிசு, கெளரவும் என்பனவற்றை வழங்கினார். பங்குபற்றும் ஒவ்வொரு குழுக்களுக்கும் இரண்டாயிரம் ரூபா வழங்குகிறார். இவை பற்றிய பதிலை ஒரு மலராக வெளியிட்டும் வைத்துள்ளார். இந்த ஆண்டும் பாரம்பரிய நாடகப் போட்டிகளுடன் ஏனைய பாரம்பரிய கலை வடிவங்களும் போட்டிக்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரம்பரிய நாடகப் போட்டி, நாட்டுக் கூத்து, இசைநாடகம் காத்தவராயன் என மூன்று பிரிவாக திறந்த போட்டி யாகுவும், பாடசாலை மட்டத்திலும் என இரு சாராநுக்கும் நடத்தப்படுகிறது. பல குழுக்களும் பாடசாலைகளும் ஆர்வத் துடன் பங்கெடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மையில் செ. மெற்றாஸ்மயில்

யாழ் குடாநாட்டில் உள்ள வாழும் பார்ம்பரிய நாடகக் கலைஞர் 35 பேரின் வாழ்க்கைத் தகவல்களைப் புத்தகமாக வெளியிட்டு கைலாசபதி மண்டபத்தில் கலைஞர்களை கெளரவித்து விழாவும் நடத்தினார். புத்தகத்தில் அரங்கவியல் ரீதியான பார்வை இல்லை என்பது பெருங்குறைபாடுதான். ஆயினும் நாடக ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இது அமைந்து மேலும் தொடர வழி அமைக்கிறது.

இவரின் நெறியாள்கையில் உருவான வேழம் படுத்த வீராங்கனை என்ற நாட்டுக்கூத்து குடாநாடெங்கும் அரங்கம் நிறைந்த காட்சிகளாக ஆடப்பட்டு வருகிறது. ஆட்டக்கவர்ச்சி, கட்டுலக் கவர்ச்சி, புதிய கதைக்கரு என்பவற்று க்கு மேலாக விளம்பரக் கவர்ச்சியும் மக்களை நன்கு சர்த் துள்ளது. படையப்பாவுக்குப் போட்டியாக மக்கள் நாட்டுக் கூத்துக்கும் திரண்டனர். யாழ்

அரங்க செயற்பாட்டுக் குழுவினர் சர்வதேச சிறுவர் தினத்தையொட்டி சிறுவர் நாடகப் போட்டிகளை 2ம், 3ம் திகதிகளில் ஒக்டோபர் மாதம் நிகழ்த்தி யதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மின்னுவ தெல்லாம் பொன்னல்லவே, உம்மாணாடி விளையாட்டு, பாறையும் கசிவும் ஆகிய சிறுவர் நாடகங்கள் முறையே முதல் முன் நு இடங்களையும் பெற்றுக் கொண்டன. இவற்றை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, அருணோதயாக் கல்லூரி, திருக்குடும்ப கன்னியார்மட ஆரம்பப் பிரிவினர் ஆற்றுகை செய்தனர்.

நன்பர் சுந்தரேசனின் இந்தியாவில் பிரசரமாகி அவருக்கும் குறிப்பிட்ட பிரதிகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. பல சிறிய கல்லைத்தகள் ஆங்கிலமுடாக நல்ல மொழிபெயர்ப்பு. பக்கத்துக்குப் பக்கம் சோ. கைலாசநாதனின் ஓவியங்கள் மெருகூட்டி நிற்கின்றன. விரைவில் அறிமுகவிழா நடைபெற உள்ளது.

மாத்தினை

சிறப்பு - 8

பாளி மொழியிலிருந்த பேளத்த நூலான 'பிட்கதர்' என்னும் நூலையும் அதன் விரிவுரையாக சிங்கள மொழியில் 'கட்டுக்கா என்னும் நூலையும் கிபி.412 இல் மகர நாட்டிலிருந்து வந்தவரான புத்தகோசர் என்பவர் பாளி மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.

இவருடைய விரிவுரையே இலங்கையில் பேளத்த சமய நூல்களில் மிகவும் முக்கியமானதாகும். இந்த நூல் வகைம்பாகு மன்னின் ஆட்சி காலத்தில் மாத்தனை அனுவிகாரையில் வைத்து பனை ஒலையில் பற்றி செய்யப்பட்டது.

1803 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையர்கள் மாத்தனையில் 'மக்டோவல்' (மக்கல்வை) என்னும் கோட்டையை கட்டினார். இக்கோட்டை மூர் சாதியாரின் உதவியால் கட்டப்பட்டது. இக்கோட்டை இன்றும் கம்பீரமாக காட்சியளிக்கிறது.

சுதந்திர வீரன் என்று போற்றப்படும் வீர புரான் அப்புவை வெள்ளையர்கள் பிடித்து மாத்தனையிலேயே மரத்தில் தூக்கிவிட்டனர். அந்த இடத்தில் முன்ன் நகரிதா அமர் தம்பிராஜா அவர்களால் ஞாபகார்த்த ஸ்தூபி கட்டப்பட்டுள்ளது.

தகவல்: மாத்தனை கார்த்திகேசு

மாத்தனை மலரை வாழ்த்துகின்றார்கள்

இந்நாட்டு இலக்கியத் துறைக்கு மாத்தனை அளித்துள்ள பங்களிப்பு அளப்பாரியது. இலக்கியம், கலை, கலாசாரம், சமயம் ஆகிய துறைகளில் மாத்தனைக்கெளத் தனியான பார்ம்பரியம் உண்டு. இது இன்னும் நிலைகொண்டுள்ளது என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்கு மல்லிகை வெளியிடவிருக்கும். மாத்தனை மலர் வழிவகுக்குமென நம்புகிறேன்.

இம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவரவும் அதன் மூலம் இப்பகுதி எழுத்துக்குறை ஆர்வலர்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய உத்தேவகம் தலைதாக்கவும் எனது உளமாந்து வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாத்தனை இந்துக் கல்லூரி
(தேசிய பாடசாலை)

வி. பாலகிருஷ்ணன்
(அதிபர்)

தமிழ் இலக்கிய உள்ளங்களில் நிரந்தரமானதொரு இடத்தைப் பிடித்துள்ள மல்லிகை, மாத்தனை மலராக வெளிவரவிருப்பது குறித்துப் பெரும் புளகாங்கிதம் கொள்கிறோம். மல்லிகை என்றும் வாடா மலராக இலக்கிய மணம் வீச இக்கல்லூரியின் சார்பாக நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன்.

சாகிரா கல்லூரி
மாத்தனை

கே. எம். புஹார்தீன்
(அதிபர்)

முப்பத்து முன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து மனம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் மல்லிகை இதுவரை மலர்ந்தது அயலவிட்டுப் பந்தலில் இன்று மலர்வது நம்முறைத்தில்

ஒங்குக் டொமினிக் ஜீவாவின் பணி.

பாக்கியா மகா வித்தியாலயம்
(தேசியக் கல்லூரி)
மாத்தனை

திருமதி. யே. நாகேந்திரன்
(அதிபர்)
சமாதான நீத்வான்

மாத்தனை மாவட்ட மலராக வெளிவரும் மல்லிகை இதழுக்கு வாழ்த்துரை வாடா வழில் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். பல எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய ஏடுகளை உள்ளடக்கி மலர்ப்போகும் இந்த விசேட இதழ் தமிழ் பேசும் நூல்களுக்கு முழுவதும் நறுமணம் பரப்பும். மாத்தனைச் சூழலையும், மொழிவளர்த்தையும் இலக்கியத்தில் நிரந்தரப் பதவாக்க இந்த இதழ் உருவாக்கிவது குறித்துப் பெருமிதம் கொள்கிறோம்.

மல்லிகை இதழின் பிரதம ஆசிரியருக்கு எமது நன்றியும் பாராட்டுதல்களும்.

அமீனா வெண்கள் தேசியக் கல்லூரி
மாத்தனை

திருமதி பறூஜா ஆப்தீன்
(அதிபர்)

ஒரு பிரதியின் முறைமுனைப்புக்கள்

மேமன்கவி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்

இது - பாரதி கண்ட 'பா' கனவு இது இல்லையா?

அது - நிறைவேறிவிட்டது. இன்று 'வெப்' தளம் தோறும் தமிழ் ஒலிக்கிறது. பார்க்கப்படுகிறது. பேசப்படுகிறது.

சந் தோஷமாக இருக்கிறது இல்லையா? இப்பொழுதுபார்ப்போம்.

வெப் தளம் தோறும் தமிழ் இருக்கிறது சரிதான். அங்கு என்ன நடக்கிறது.

இலக்கிய பக்கங்கள் நண்பார் பக்கங்கள் அறிவியல் பக்கங்கள். ஏராளமான பக்கங்கள் இருக்கின்றன.

அங்கும் சினிமாவின் ஆதிக்கம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அசிங்கங்களும் இருக்கின்றன.

ஆனாலும் - அதனை மீறியும் நல்ல தமிழ் உலகமெல்லாம் ஒலிக்கிறது என்பதில் சந்தோஷமிதான்.

இனி எதிர்காலம் தான் இதன் சிறப்புக்களை எமக்கு அடையாளம்

காட்டும். அதுவரை காத்திருப்போம்.

இந்த குறிப்புகள் எழுத உட்கார்ந்த பொழுது தீர்மானமாக எழுத நினைந்த விடயங்கள் உடனடியாக நினைவுக்கு வரவில்லை. நினைவுக்கு வரவில்லை என்பதை விட, நினைவுக்கு வரவிடவில்லை. ஒரு நிகழ்வு.

அதுதான்.

இந்த குறிப்புகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது ஞாயிற்றுக்கிழமையி (24.10.99) காலைக்கத்திரி சக்தி டி.வி நிகழ்ச்சியில் 'கலாபூஷணம்' புல்லுமலை பெருமாள் நல்லரத்தினம் அவர்களுடனான கலந்துரையாடல் மனதை மிகவும் கவர்ந்தது.

அவர் எந்தவித பந்தாவின்றி 'ஜானு எனும் அந்தப் பெண் அறிவிப்பாளருடன் பேசிய விதம். 68 வயக்கார கலைஞரினின் 'நிமிர்வும்', மங்காத ஆர்வமும் எந்தவித போலித்தனமும் இல்லாத வெளிப்பாடு என்னாம்.

அவர் சொன்ன கருத்துக்களில் சிறப்புக் கலைக்கென ஒரு கல்லூரி இங்கு இல்லாததை மிகுந்த கவலையடினும் கோபத் துடனும் பேசியது நியாயமாகவே பட்டது. கலாசார

தினைக்களத்துடன் சன்னடை பிடிக்க வேண்டும் என்று பகிரங்கமாக சொன்ன தில் சிறப்புக் கலை மீதான அவளின் ஆத்ம சுத்தமான பிடிப்பைக் காட்டியது. ஒருவர் சிலைகளுக்கு வண்ணம் தீட்டுவதைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது, தனது குரு தனக்கு சொன்னாராம் 'பொம்மைகளைச் செய்யாதே. சிலைகளைச் செய்' என்றார். நல்ல விடயம் இல்லையா?

இன்னொரு இடத்தில் உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் சொன்னார். என் கைகளை வெட்டிப் போட்டாலும் மூக்காலாவது சிலை செய்வேன் என்றார்.

அவரது சிறப்பங்களை கொழும்பில் பார்க்கக் கிடைத்து இருக்கின்றன. அவரை நேரில் சந்தித்தும் இருக்கி யேன். ஆனால் இந்த சக்தி டி.வி தந்த கலந்துரையாடல் அவரின் வீச்சையும் ஆத்ம சுத்தத்தையும் எனக்குப் புரிய வைத்தன. அவரை நல்ல முறையில் மதித்து உரையாடிய 'ஜானு'வும் பாராட்ட வேண்டியவர்.

புல்லுமலை பெருமாள் நல்லரத்தினம் ஜானு அவர்களின் பேட்டி இன்னொரு ஆழமான சிந்தனையை எனக்கு

பறவையின் குருதி
குறி தப்பாது கடும்
வேட்டைக்காரனின் சந்தோஷமா?
சிறகின் இழப்பு
பறவையின் சிறையா?
ஓவாரு இழப்பும்
யாரோ ஒருவருக்கான சந்தோஷமா?
இல்லை -
யாரோ ஒருவருக்கான சோகமா?

தந்தது. நல்லரத்தினம் ஜானு அவர்களின் கருத்துக்கள் நமக்கு உடன்பாடானவை. அதனால் அவரை மதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு உடன்பாடு இல்லாத சில விடயங்களை முன்வைக்கின்றவர்களை நாம் மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை போல் தெரிகிறது.

முதலில் நாம் ஒன்றை உணர வேண்டும். நமக்கு உடன்பாடு இருக்கிறதோ இல்லையோ அந்தக் கருத்துக் குரியவர் தாம் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்காக ஆத்ம சுத்தமான முறையில் தன்னை சுடுபடுத் துகிறாரா - வெளிப்படுத்துகிறாரா என பார்த்து அப்படி அவர் சுடுபடுகிறார் என்றால் நிச்சயமாக நாம் அவரை மதிக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு விதத்தில் பிறகாலத்தில் அக்கருத்துக்களிலிருந்து அவர் விடுபடலாம்.

அது - காலம் அவருக்கு எடுத்துக்கொடுக்கும் தெளிவு என்னாம்.

அதுவரை - அவரது ஆத்ம சுத்தமான அர்ப்பணிப்புக்கு நாம் மதிப்பணிக்க பின்தங்க வேண்டிய தில்லை என்பதே என் கருத்து.

சவப்பெட்டிக் காரனின்
காலைப் பிரஸ்த்தனை
ஒருவனின் மரணமென்றால்
அவன் -
கொலைகாரனா?
உலக விந்தையின் பின்னல்
மனசில்
அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும்
விதைத்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

- மேமன்கவி -

செங்கை ஆழியான் கட்டுரை தொடர்பாக...

- அருள் -

1999 ஜூலை மாத மல்லிகை இதழில் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் எழுதியுள்ள ஈழத்துச் சிறுகதை முன் னோடிகள் என்னும் கட்டுரையில் தமிழ் நாட்டில் சிறுகதைகள் தோன்றுவதற்கு முன்பு 1860 களிலேயே ஆன்லட் சதாசிவம்பிள்ளை சிறுகதைகள் எழுதி யிருந்தார்கள் என்றும் அவரே தமிழ்ச் சிறுகதையின் பிதாமகர் என்றும் அவருக்குப் பின்பு பண்டிதர் சந்தியாகோ சந்திரவர்ணம்பிள்ளை “கதாசிந்தாமணி” என்று ஒரு கதைத் தொகுதியை 1875 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டிருந்தார் என்றும் அதில் ஏழு சிறுகதைகள் அடங்கியிருந்தன என்றும் அதே நூற்றாண்டில் தமிழிழுத்துப்பிள்ளை என்பவர் “ஹர்க்கதைகள்” என்று 101 கதைகள் கொண்ட ஒரு தொகுதியை வெளியிட்டிருந்தார் என்றும் அதேபோல் ஜதுரூஸ் லெப்பை மரைக்கார் என்பவர் “வைறுதர் ஷா சரித் திரம்” என்றும் கதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டிருந்தார் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் சிறுகதைகள் எழுதப் பட்டு வெளியிடப்படுவதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே - கமார் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே - ஈழத்துவர்கள் சிறுகதைகள் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார்கள் என்பது ஈழத்துவர்களுக்கு

குப் பெருமை தரக்கூடிய ஒன்றேயாகும்.

இக்கதைகளை எழுதி வெளியிட்ட நால்வரிலும் ஆன்லட் சதாசிவம்பிள்ளையைப் பற்றிய தகவல்கள் பல ஏடுகளில் இருக்கின்றன. அதேபோல் தமிழிழுத்துப்பிள்ளை என்ன பற்றியும் தகவல் கள் இருக்கின்றன. இவர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் வளர்ப்புத் தந்தை ஆவார். ஏனைய இருவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. இவற்றையும் தேடிப்பிடித்து இம்முன்னோடிகள் நால்வரைப் பற்றியும் ஏட்டில் பதிந்து வைத்துக்கொள்வது அவசியமாகும்.

சந்தியாகோ சந்திரவர்ணம் என்ற பெயருடைய ஒருவரைப் பற்றி எனக்குச் சில தகவல்கள் தெரிந்திருக்கின்றன. இவர்தான் “கதாசிந்தாமணி” என்னும் கதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருந்த வர் என்றும் நான் ஊகிக்கின்றேன்.

இச் சந்தியாகோ சந்திரவர்ணம் என்பவர் சென்ற நூற்றாண்டில் பிறந்த வர். அரசாங்கத்தில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராக இருந்திருக்க வேண்டும். 1890 களில் முதலியார் பட்டம் வழங்கப் பெற்றுக் கொள்விக்கப்பட்டவர். இந்த நூற்றாண்டின் பின் பகுதியில் இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்டிருந்த Indian Year

Book என்னும் புத்தகத்தில் (1902 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன்) இவருடைய பெயரும் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் போன்றவர்களின் பெயர்களுடன் இலங்கைப் பிரமுகர்கள் என்ற வகையில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. விருந்தோம்பலில் சிறந்தவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

தற்பொழுது கொழும்பு கொட்டாஞ்சே னையிலுள்ள ஸ்ரீ குணாநந்த மாவத்தை என்று வழங்கப்பட்டு வரும் வீதி சில ஆண்டுகள் வரையில் இவருடைய நினைவாக சந்தியாகோ வீதி என்று வழங்கப்பட்டிருந்தது. கண்டியிலுள்ள திரித்துவக் கல்லூரி (Trinity College) அமைந்துள்ள காணி அவருடையதாக இருந்தது என்றும் அங்கு அவர் வாழ்ந்திருந்தார் என்றும் தெரிகின்றது.

இவருக்கு இரண்டு மகன்களும் சில பெண் பிள்ளைகளும் இருந்தனர். முத்த மகன் ஹென்றி ஜேம்ஸ் என்பவர் மாவட்ட நீதி மன்றச் செயலாளராக இருந்தவர். இவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தனர். இரண்டு ஆண்கள் ஒரு பெண். ஆண் பிள்ளைகளில் ஒருவர் சிறு வயதிலேயே இறந்துவிட்டார். மற்றவர் அந்தனி சந்தியாகோ விக்ரர் என்பவர் கொழும்பு மாநகர சபையில் பணியாற்றியவர். அவரும்

இறந்து விட்டார். அவருக்கு நாலு பிள்ளைகள். இரண்டு ஆண் கள். இரண்டு பெண்கள். இரு பெண் பிள்ளைகளுடன் திருமணம் செய்துள்ளனர். ஒருவருக்கு ஓர் அன் குழந்தை உள்ளது.

முதலியார் சந்திரவர் ணத்தின் இரண்டாவது மகனாகிய வினிவிடோட் என்பவர் பவர் அன்ட் கம்பனி (Baur & Co) யில் தொழில் புரிந்தவர். அவருக்கு மேறி என்று ஒரு மகள். எழுபது வயது இருக்கும். அவரும் திருமணம் ஆகாமலேயே இருந்து வருகிறார்.

“கதாசிந்தாமணி” என்னும் கதைத் தொகுதியை 1875 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டிருந்த சிறுகதை முன்னோடி களில் ஒருவரான சந்தியாகோ சந்திரவர்ணம்பிள்ளை என்பவரின் வழித்தோன் றல்கள் என்று இப்போது அவருடைய பேர்ப்பிள்ளையாகிய மேறி என்னும் எழுபது வயதான பெண்ணும் பூட்டப் பிள்ளைகளாகிய இரு ஆண்களும் இரு பெண்களும் அவர்களின் ஒரு பெண் பிள்ளையின் மகனுமாகிய ஆறு பேர்கள் மட்டுமே இருக்கின்றனர்.

முதலியார் சந்தியாகோ சந்திரவர் ணம்பிள்ளை அவர்களின் சுற்றுச் சிதைந்து போன நிறுந்தபடம் ஒன்று தெய்வாதீனாக என்னிடம் வந்துள்ளது.

தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்

மல்லிகை எழுத்தாளர்கள், சுவைஞர்கள், சந்தாதாரர்கள், விளம்பரதாரர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த தீபாவளி வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

- ஆசிரியர் -

அப்பாக்கள் சிலயேர்

மா பாலசிங்கம்

தனக்கு நாளைக்கு பேத்டே என்ற கலகலப்பை ருசிக்கா காட்டிக்கொள்ள வில்லை. வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு ஆச்சியமாக இருந்தது. அம்மா இருந்த பொழுது இப்படியில்லை. பிறந்ததினம் வருகின்றதென்றால் அவனுக்கு ஒரே குதித்தான். மனம் கொள்ளாப் புழுகம். பேத்டே சம்பந்தமான கதையோடுதான் சுற்றித் திரிவாள். ஆணால் இம்முறை... அந்தப் பேச்சே இல்லை.

புத்தாண்டுக் கலண்டர்கள் எப்பொழுது வருமென முன்பெல்லாம் துடியாய்த் துடிப்பாள். பதில் சொல்வதில் அம்மா வின் வாய் வலி கண்டுவிடும். கந்தோர் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பும் அம்மாவின் பாக்கிக்குள் கலண்டர்களைக் கண்டுவிட்டால் சிட்டாகப் பற்றித்துபோய் பறித்திடுவாள். கலண்டர்தாள்களை ஒவ்வொன்றாகக் கிளிப்பித் தனது பேத்டே என்ன கிழமையில் வருகின்றதென அறிந்துகொள்வாள்.

“ஓவ் வொரு மாதமும் எனக்கு பேத்டே வந்தாலென்ன?” களங்கமற்றவளாகத் தாயோடு செல்லங்கொஞ்சவாள்.

“ருசிக்கா நீ அதிஷ்டக்காரி குஞ்சு” “என்னதுக்கம்மா?”

“ஆனதாலதான் நீ பெய்ரவரி 29ல்

பிறக்கேல்ல. அப்படி உன்னை நான் பெத் திருந்தா உனக்கு நாலு வருஷத்துக்கு ஒருக்கா தான் பேத்டே வரும் குஞ்சு. இப்ப ஆண்டுக்கொரு பேத்டே வருகுதுதானே” மகளின் கண்ணத்தில் முத்தங்களைக் குவித்தபடி சட்டம்பியாராகி மகளின் அறிவை விசாலப்படுத்தும் முனைப்போடு அம்மா சொல்வாள்.

அப்பா இந்தாண்டுக் கலண்டர்களோடு வந்த பொழுது ருசிக்கா முற்றுத்தில்தான் நின்றாள். அவள் கண்டும் காணாததுபோல் பாவனை செய்தது அப்பாவுக்குப் பெருத்து ஏமாற்றம். “இந்தாவன் ருசிக்கா... புதுக் கலண்டருகளைப் பாருமன்” வலியக் கூப்பிட்ட அப்பாவின் குரலுக்குக்கூட அவள் உசம்பவில்லை. அசைவற்று நின்றாள்.

“பேத்டேயைப் பாரன் குஞ்சு...” மகளுக்கு அருகில் வந்து அவளின் தோளில் கையைப் போட்டு அணைத்து படி அப்பா மனந்திருப்ப எத்தனித்தார்

“கொழுவினாப் புறகு பாக்கலாந் தானே...” பிடிவாதப் பேச்சு அப்பாவைச் சீண்டுவதாக இருந்தது. கனிவான் பேச்சு இலாபத்தைக் காட்டவில்லை.

“புறகு அம்மம்மாவோட சேந்து பார்” கடுப்புக் கொண்ட அப்பா தோளில் போட்ட கையை வெடுக்கென எடுத்தபடி தன் நடையை விசைகொள்ளச் செய்தார். வீட்டுக்குள் சென்றுவிட்டார். புத்தாண்டு தொடங்கி பொங்கலும் வந்து போய்விட்டது. அப்பா கொண்டுவந்த கலண்டர்களுக்கு ரூசிக்கா தீண்டாமை காட்டிக் கொண் டே நாட்களைக் கடத்தினாள். தொடக்கூட இல்லை.

அம்மம்மாதான் தடவித் தடவித் தட்டிப் பார்த்து பேத்டே புதன்கிழமை எனக் சொன்னாள்.

மகளின் பேத்டேயில் அப்பாவின் கரிசனை கோபுரமாக உயர்ந்து நின்றது.

பிறந் சுகஞ்சுக் கு என்னத் தைக் கொண்டுபோய்க் குடுக்கப்போற்?” அப்பா ஆரவாரப்பட்டார். இரண்டு நாட்கள் வீவும் எடுத்துக்கொண்டார்.

“நீங்கள் தாற்றைக் கொண்டு போவன்” பற்றி இறங்கின நேடியோ போல் ருசிக்க முனுமுனுத்தாள்.

அம்மா இருந்தகாலத்து நடப்புகளை அசைபோட்டுக்கொண்டிருந்த அப்பா முகத்தைக் கோணினார்.

ருசிக்காவுக்கு பேத்டே என்றால் வீட்டில் ஒரு உள்ளாட்டுக் கலகம் வெடிக்கும். ஒரே சண்டை தான். பிரின் ஸ்பலுக்குக் கேக், கிளாஜ் ரீச்சருக்குக் கண்டோஸ், கூட்டாஸிமாருக்கு டோபியென நீண்ட பட்டியலை ருசிக்கா நீட்டுவாள். எதையும் அப்பாவோடு ஆலோசித்துச் செய்யும் அம்மா பட்டியலை அப்பாவுக்குச் சமர்ப்பித்துவிடுவாள்.

கண்டாவிலிருந்த அம்மா அனுப்பிய

பேத்டே காட்டுக்காவுக்குத் தபாலில் வந்தது. விரித்தால் இசை பொழியும் மியூசிக்கல் காட். அம்மா பாய் குட்டு அனுப்பியிருந்தாள். மேலதிகமாகக் காசும் வந்தது. மகளின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி கவுணே அல்லது பாய் குட்டோ வாங்கிக் கொடுக்கும்படி அப்பாவின் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தாள். அம்மா அனுப்பிய பாய் குட்டை அணிந்துகொண்டு ரூசிக்கா கண்ணாடி யில் பார்த்தாள். அளவெடுத்து வெட்டித் தைத்த மாதிரி தொள்தொள்காமல் இருந்தது. அம் மாவின் மூலை கொம் பியூட்டர் என் நினைத்துக் குதாகவித்தாள். அந்த உடையில் அவள் பாவை போல் இருப்பதாக அம்மம்மா உவமித்தாள்.

“கேக் வெட்டேக்க அம்மாவின்ர பாய் குட்டான்” இறுதி முடிவாக அழுத்திச் சொன்னாள். -அப்பாவுக்குக் கேட்கும்படி யாக. “நான் கொண்டுவாற் உடுப்பைப் போட்டுத்தான் கேக் வெட்ட வேணும். அவளின் உடுப்பையும் போட்டுப் படம் எடுப்பம்” அப்பாவின் முன்னெங்கிக்கை ருசிக்காவுக்கு இடியாக விழுந்தது. முகம் கரித்தது.

“டேய் நீதானே கண்முன்னால எல்லாத்தையும் பாக்கப்போற். கண்காணாத தேசத்தில நிக்கிற அதுகின்ர மனம் குளிரும். தாய் அனுப்பினதைப் போட்டுமொ” அம்மம்மா அப்புக் காத்தாகி வாதமிட்டார்.

“அவளை குளிரான நாட்டிலதான் நிக்கிறாள். மனம் மாத்திரமில்லை தேகம் முழுவதும் குளிர்ந்துகொண்டு தான் இருக்கும். உந்த அலம்பல் கதையை விட்டுட்டு நான் சொல்றதைத் தான் ருசிக்கா செய்ய வேணும்” அம் மம் மாவை அப்பா அதட்டி

மடக்கினது ரூசிக்காவின் இதயத்தைப் பிற்காண்டியது. கொப்பி வாங்கிக் கொண்டிருந்த ரூசிக்காவை முந்தநாள் பாங்க அன்றி கண்டு கொண்டாள். அவள் அம்மாவின் சிநேகிதி. ஒட்டெண்றால் ஒட்டும் உண்ணையான நட்பு. அடிக்கடி ரூசிக்கா வீட்டுக்கு வருவாள் போன பேத்தேக்கு இவளும் அம்மாவும் சேர்ந்ததான் ரூசிக்காவுக்குக் கவன் தைத்தவர்கள். துணி கசங்கும் அளவிற் குத் தேகம் முழுவதும் பிடித்துப் பிடித்துப் பார்த்து யோசித்து யோசித்து வெட்டி வெட்டித் தைத்தார்கள். அவைகளைவாம் நேற்று நடந்தது போல ரூசிக்காவுக்கு இன்னமும் பசுமையான நினைவைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன.

“பேத்தேக்கு அம்மா என்ன அனுப்பினவ” கையை இறுக்கிப் பிடித்தபடி பாங்க அன்றி விசாரித்தாள்.

“பாய் குட் அனுப்பினவ அன்றி. காட்டும் வந் திட்டுது” ரூசிக்கா புழுக்கேதோடு சொல்லியபடி கையைப் பறித்துக்கொண்டு ஓடினாள். பாடசாலைக்கு பிந்தக் கூடாதென்ற பயம் அவளில் சிலித்திருந்தது.

“மடம் இருக்கிறாவா?” எனக் கேட்டுக் கொண்டுதான் பாங்க அன்றி வீட்டுக்கு வருவதுண்டு. அப்படி அவள் வருவதும் அப்பாவுக்கு அலேஜிக்கா இருக்கும்.

“இவளென்ன பறங்கிக்கா பிறந்தவள் இவவின்ற வாயில் தமிழ் வராதாக்கும்” அப்பாவின் அனல் பேச்சை அம்மா சிரித்தபடி சமாளிப்பாள்.

“இதென் ன உங்கட கதை. பொண்ணாப் பிறந்தவள் மில்ரர் இருக்கிறாராவென்டு கேட்டுக்கொண்டு வந்தா ஆரும் என்ன நினைப்பீனம்”

“ஆ ஜென் ன பெண் னென் ன உன்னைக் கேட்டுக்கொண்டுதானே வருகுதலாடி” அப்பாவின் அடிமனது லிருந்து பீற்றும் சொற்கள் வயிற்றெரிச் சலாக அம்மாவை நினைக்கும். அம்மா செய்வதறியாமல் திகைப்பாள்.

அம்மாவோடு ரூசிக்காவுக்குக் கடும் கோபந்தான். இன்னமும் நீறு பூத்த நெருப்பாக இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. தான் கண்டாவுக்குப் போகும் சங்கதியை ரூசிக்காவுக்கு அம்மா ஒப்பீஸ் ரகசியமாக்கி போட்டாள். போவதற்கு முதல் நாள்தான் சொன்னாள்.

“இனி அம்மம் மா அல் லாட்டி அப்பாதான் குஞ்சுக்குச் சோறு தீத்துவீனம்” கோழிக் கறியோடு சோற்றுப் பருக்கைகளை சேர்த்துப் பிசைந்த உருண்டையாக்கி மகளின் வாய்க் குள் வைத் தபடி அம்மா சொன்னாள்.

“என்னத்துக்கு” வாய்க்குள் வைத்த சோறு நிலத்தில் சிதற ஏறிட்டுப் பார்த்தபடி ரூசிக்கா கேட்டாள்.

“நான் வெளிநாட்டுக்கு குஞ்சு போறன்” அம்மாவின் உல்லணமான கண்ணீர் ரூசிக்காவின் கையில் விழுந்து தெறித்தது ரூசிக்காவுக்கு திடுக்காட்டிய மாக இருந்தது. அவளுடைய சிநேகிதியின் அம்மா வெளிநாட்டுக்குப் போய்விட்டாள்.

“இப்ப நாங்கள் அம்மாவின் போட்டோவைத்தான் பாக்கிறும். அவ வெளிநாட்டில்” விழிகள் நீர்த்திரையால் மூடுண்ட சிநேகிதி சோகித்தது ரூசிக்காவின் நினைவில் மின்னலாகப் பாய்ந்தது.

“இனிமேல் நானும் அவளைப் போலத்தான்” இனந்தெரியாத பயம் ரூசிக்காவை வதைத்தது.

பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட எந்த விடுமுறையாக இருந்தாலும் கந்தோலில் ரூசிக்காவின் அம்மாவுக்கு வேலைதான்.

“எனக்கு லீவு. நீங்களும் வீட்டில் நில்லுங்களன் அம்மா”

“என்ற குஞ்சோட எனக்கிருந்து விளையாத்தான் ஆசை. உம்மோடநாள் இருந்துபோட்டா உம் மை மாதிரியான எத்தனையோ குஞ்சுகளுக்குத் தின்னக்கூடக் கிடைக்காமல் போயிடும். எனர் செல்லம் அதுக்காகத் தான் நான் கந்தோர் கந்தோரென்னுடீருன்”

அம்மாவின் உத்தியோகம் மரியாதைக் குரியதென ரூசிக்காவுக்கு விளங்கும். சுற்றுப்புறந்தவர்களின் செய்கைகள் இதை உணர்த்தியிருக்கின்றன. பாடசாலையிலும் அவருக்குப் பெருங்கணிப்பு. ஆசிரியர் மட்டுமன்றி அதிபர் கூட அவளைப் பணிப்பாளரின் மகளென்றுதான் அடையாளப்படுத்துவதுண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் “ஷர்க்டர் அம்மா” எனச் சிலர் தன்னைச் சுட்டுவதையும் இரண்டு காதுகளால் கேட்டிருக்கின்றன. அப்படி இருக்க... “ஏன் ரூசிக்கா பேசாமல் இருக்கிற...” மீண்டும் ஒர் உருண்டை சோற்றைக் கையில் ஏந்தியபடி அம்மா ரூசிக்காவின் மௌனத்தைக் கலைத்தாள்.

“இஞ்ச இருந்து வேலை செய்யலாமே. என்னத்துக்கு வெளிநாட்டுக்கு.” விரல்களைப் பொத்தி அம்மா வின் நாரியில் ‘டொக் டொக்’ கெனக் குத்தியபடி ரூசிக்கா சிறுங்கினாள்.

“அங்க போனா நல்லாச் சம்பாரிக்கலாம். பெரிய வீடு கட்டலாம். நகை செய்யலாம்.” அம்மாவின் குரல் கரகரத்துக் கம்மியது.

“எங்களிட்ட வீடு கட்ட நிலமாகிடக்கு” ஓடிப்போய் ரூசிக்கா கட்டிலில் ‘தொக்’கென் விழுந்தாள். பின்னே சென்ற அம்மா கட்டிலில் குந்தி மகளின் தலையை மடியில் தூக்கி வைத்தாள்.

“எங்கட நிலம் எங்க குஞ்ச போகும். எங்கட மண் எங்கடதான். ஊருக்குப் போனா வீடு கட்டலாம் தானே” விக்கலும் விசம்பலும் போக நெடு நேரம் பிடித்தது. ரூசிக்காவின் குறுட்டை ஒவிகேட்டது. உயிதொன்றைக் கொன்று விட்ட ஏக்கத்தில் அம்மாவின் ஆத்மா அந்தரித்தது. அம்மாவின் வெளிநாட்டுப் பயணத்தோடு ரூசிக்காவின் உற்சாகமும் பஞ்சாக்கக் காந்தோடு பறந்து விட்டது. கூட்டாளிகளோடு சேர்வது குறைந்துபோனது. படிப்பில்கூட மந்த நிலையைக் கண்டு விட்டாள்.

“அவ உன்னை விட்டிட்டு இருக்க மாட்டா. கெதியில் வந்திடுவா. நீ ஒண்டுக்கும் யோசிக்காது” அம்மம்மா கூடு பாய எத்தனித்தாள். தானும் ஒரு தாயாக இருந்து பெற்று வளர்த்தவ ளென்ற உசாரில் பேர்த்தியோடு நெருக்கமாகப் பார்த்தாள். ரூசிக்கா கொஞ்சம் ஒட்டாக இருந்தாலும் அம்மாவின் நினைவுகள் அகாலத்தில் மரணிக்காமல் அவளுள் இருந்தன.

“நான் இருக்கிறேன். கொம்மாவை என்னத்துக்கு. என்ன வேணும் கேளன் குஞ்ச வாங்கித் தாங்கன்” சோர்ந்துபோயினுக்கும் மகளை உசார்படுத்த அப்பா கொடுத்த மாத்திரை சித்திக்கவில்லை.

“எனக்கு அம்மா வேணும் அப்பா. ரூசிக்கா அதிரடி கொடுத்து அப்பாவை ஓரங்கட்டி விடுவாள்.

இப்போதெல்லாம் அப்பாவின் ஸ்கூட்டரில் ரூசிக்காவை அடிக்கடி காணலாம். தான் போகுமிட மெல்லாம் மக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு போவார். அவள் மனதைச் சலவையிட்டு அம்மாவின் நினைவைக் குறைப்பது தான் இந்தத் தந்திரோபாயத்தின் குட்சம். இரவுப் படுக்கை அம்மம்மா வோடுதான். நன்றாகத் தூங்கின பின் அப்பா தூக்கிக்கொண்டு போய் தனது படுக்கையில் வளர்த்துவார். ரூசிக்கா எப் பொழுது விழிக் கிறானோ அப்பொழுதே ஏழுந்து அம்மம்மாவின் அறைக்கு வந்துவிடுவாள். “நான் வளத்தின் இடத்தில் கிடக்காட்டி வெளுவைதான் தருவன்.” சாமம் ஏம் மென் றும் பாராது அப்பா கொந்தளிப்பார்.

“என்னத்துக்கடா அதட்டிற. இப்படி அதடி அதட்டித்தான்உன்ற பொஞ்சாதி யையும் வெளிநாட்டுக்குப் போக வைச்சு உன்ற ஆண்தனத்தைக் காட்டின் ந்” அப்பாவின் கர்ச்சனையால் கண்ணியிக்கும் அம்மம்மாவுக்கு காரம் உச்சிக்கு ஏறிவிடும். அப்பாவுக்கு நல்ல கிழியல் கிடைக்கும். அம்மா கண்டாவுக்குப் போன பிறகு வீட்டுக்கு வருவோர் எண்ணிக்கையும் குறைந்து விட்டது. அப்பாவிடம் முக்கால் பழக்கள்தான் முன்பும் வருவார்கள். இவர்களோடு அப்பா பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சடுதியாக அம்மா வந்துவிட்டால் கதையை விட்டுப்போட்டு இவர்கள் ஏழுந்து நிற்பார்கள். அம்மாவுக்கு மரியாதை கொடுப்பதற்காக.

“என் னத் துக்கு ஏழும் புவான் .

அவளின் ரேப்பீசா. வீட்டிலும் அவளென்ன பணிப்பாளரா. அவவுக்கும் தனர் முகத்தைக் காட்டாமல் இருக்க ஏலாது” உரத் துத் தான் அப்பா சொல்வார். அம்மாவுக்கு கேட்கட்டு மென்று. அம்மாவின் உருவம் கண்ணவிட்டு மறைந்த பின்தான் எழுந்தவர்கள் உட்காருவார்கள்.

“அவவிட்ட என்னத்துக்கு நிங்சை குடுத்துவிடுகிறனியன்.” கூட்டாளி ஒருவர் அம்மம்மாவிடம் சொல்ல அப்பா வாணமாகச் சீறிப் பட்டாசாக வெடித்தார்.

“என் னடா அவவென் ன தேவ கண்ணிகையா? கச் சேரியில் தான் டிரைக்டர். வீட்டில்? கிளாக்கன்.. என்ற மனிசியெடா” அப்பாவின் எரிசரங்கள் அம்மம்மாவைத் தீண்டிவிடும்.

“அதுகின்ற படிப்புக்குத் தக்கின் உத்தியோகமெடா. உன்னை மாதிரித் தானே அதுவும் கிளாக்காகச் சேந்திது. ஊக்கமெடுத்ததால் அதுக்கு இந்த நிலைமை. ஜோட்டுச் சுத்தின் உனக்கு ஆரு தரப் போகினம் பொயி உத்தியோகம்.

அப்பாவுக்குச் சுணை இல்லை. ஆட்களுக்கு முன்னால் வைத்து அம்மம்மா இப்படி ஆயிரம் தடவை சீலம் பாயாகக் கிழிச்சிருக்கிறாள். இன்னமும் அப்பா தட்டை மாற்ற வில்லை. கோழிமிதிச்சக் குஞ்சு முடமாகிவிடத்தென்ற தடிப்பாக்கும். வீட்டில் அடிக்கடி அரங்கேறிக்கொண்டிருக்கும் இந்த முக்கோண் ரகளை ரூசிக்காவுக்கு விசரைக் கிளப்பும். பாடசாலையில் இருந்து விடலாம் என்னை வைக்கும்.

அப்பாவின் முறைப்பெண் அம்மா.

சொந்த மச்சாள். அம்மம்மாவின் தம்பி மகள். இந்தப் பந்தமே இருவரையும் கூட்டணியாக்கியதென் அப்பா முனு முனுத்துக்கொள்வார். வீட்டில் தனக்கெனக் கூட்டணி இல் லாமல் தான் தனிமரமாகி விட்ட தையிட்டுச் சஞ்சலப்படுவார்.

“நே என் ர அம்மா இல்லை. அவனுக்குத்தான் அம்மா.” அம்மம்மாவுக்கு நெற்றியடி கொடுப்பார்.

“என்னத்தையும் சொல்லடா. நான் என்ற தம்பிமோளன்டதுக்காகக் கதைக்கேலல் இன்னொருத்தியெண்டா இத்தறிதிக்கு எழுத்தைத் தள்ளிப் போட்டு ஒடிப்போயிருப்பாள். அது பொறுமைசாலி உன்னோட கிடந்து உத்திரிக்குது.” அப்பாவும் ஓயமாட்டார். விட்டுவிட்டால் அம்மம்மா அம்மணமாகவும் கொட்டுவாள்.

“இஞ்ச வாங்க அம்மம்மா எனக்கு என்னவும் தின்னத்தாங்க.” ரூசிக்கா சமயோசிதமாகத் தலையிட்டு அம்மம்மாவைக் கொற இழுவையாக இழுத்துக்கொண்டு குசினிக்குள் செல்வாள்.

“மருமோளின்ட பெண்ணாதிக்கம் இந்தக் கிழட்டிட்டயும் இருக்குது” பொச் சந் தீர் எதையோவெல்லாம் சொல்லிப்போட்டு அப்பா சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுவார்.

“அம்மா இல்லாத வீட்டில் நான் என்னத்துக்கு” ரூசிக்காவுக்கு வீட்டில் இருப்பது இரும்பாலையில் இருப்பதைப் போன்றிருந்தது. அப்பா உச்சாடனம் செய்யும் பெண்ணாதிக்கம் என்ற சொல்லுக்குக் கருத்து விளங்காமல் குழம்பினாள்.

“புலமைப் பரிசில் சோதினையில்

கேட்கவும் கூடும்” சோதினைக்கு வந்து விடலாம் என்ற ஏக்கம் இருப்புக்கொள்ள விடவில்லை. அப்பாவிடம் கேட்பதா? ரீச்சரிடம் கேட்பதா? ஏதடையில் மனம் அலைக்கழிந்தது. அவனுக்கு ரியூசன் கொடுக்க அப்பாவுக்குத் தானே கொண்டீர் ஆசை. அப்பாதான் மாட்டிக் கொண்டார்.

“அப்பா பெண்ணாதிக்கமெண்டா எனக்கு விளங்கேல்ல. தற்சமயம் ரெஸ்ருக்கு வந்தா என்னால் எழுத ஏலாது.” சினுங்கி ரூசிக்கா முக்கைச் சிந்தினாள்.

“ஆழப்போற் போல குஞ்சு. இரம்மா நான் சொல்லித்தாறான்” அப்பாவின் முகத் தில் நிறைந்த சந்தோஷம். உரத்த சத்தத்தோடு செருமி, சளியை வெளியில் துப்பினார். மகனுக்கு ரியூசன் கொடுக்க அப்பா தயார்.

“பெண்ணாதிக்கம் பெரும்பாலும் உத்தியோகம் பார்க்கிற பொன்டுக் கிட்டதான் கிடக்கு. புருசன்மாரைப் பொருட்படுத்த மாட்டனம். அவைக்கு புருசன்மார் வோச்சர்தான்.” கேட்டுக் கொண்டிருந்த ரூசிக்காவின் மனதில் பல பொறிகள் கிளம்பின. அம்மம்மாவின் பேசிக்ககள் மனதில் விரிந்தன.

“என் ன குஞ்ச விளங்கி சீச்சா” மகனுக்கு நாள் முழுவதும் இருந்து ரியூசன் கொடுத்தாலும் அப்பாவுக்குப் பொச்சந்தீராது. அதிலொரு தனிப்பிரியம் அவருக்கு.

“உதுக்கா வேண்டியா அம்மாவைக் கன்டாவுக்குப் போக விட்டனியள்.” அச் சத்தால் சந்று மெதுவாகக் கேட்டாள்.

“அவளென் ன குறைஞ்ச வளா?

ஒரைக்ரானவுடன் அவள் என்னைத் தன்ற கிளாக்கனெண்டு நினைச் சுப் போட்டாள்.” அப்பா ஆத்திரம்கொண்டு விட்டார். ரூசிக்காவுக்குக் குண்டுசி குத்தியதுபோலக் கடுக்கியது.

“இனி நான் பள்ளிக்குப் போக மாட்டன்”

அப்பாவுக்கு மகள் தடைதான்டிப் பாய்வது போல் இருந்தது.

“என்னத்துக்கு” அப்பாவின் பற்கள் உராய்ந்து ஓலித்தன.

‘கனக் கப் படிச் சா எனக் கும் அம் மாவின் ர பெண் னாதி க் கம் வந்திடும்’ ரூசிக்கா சொல்லிக்கொண்டே ஒழிப்போய் அம்மம்மாவின் பின்னால் ஒளிந்த நின்றாள்.

“கேட்டியாடா உந்தப் பச்சைப் பாலன்ற கதையை. இப்ப என்னடா சொல்லப்போற்” அம்மம்மா மகனோடு

மோதினாள். அப்பா எவ்வித வாக்கு மூலமும் கொடுக்கவில்லை. ஆனை ஆள் முகம் பார்ப்பதில் நொடிகள் நியிடங்காளகின.

“சரி சரி வெளிக்கிடன் குஞ்ச மயிர் வெட்ட. நாளைக்கு பேத்தே தானே” சாரத்தை உரிந்து அப்பா உதற்கிக் கட்டிக் கொண்டார். அம் மம் மா சொன்னதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

“அம் மா வரட டும் அப்பா. அதுக்குப்பிற்கு பேத்தே கொண்டாடு வம்” அம்மம்மாவின் கொய்யத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ற ரூசிக்கா அப்பா முன் அஜாராகிச் சொன்னாள்.

தான் பின்னின வலையில் தானே மாட்டிக்கொண்ட சிலந்தியின் சங்கடம் அப்பாவுக்கு. தன் திட்டங்கள் மெல்லிய இழையொன்றில் ஊஞ்சலாடுவதாக உணர்ந்தார்.

நீங்கள் கிந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளை கிதயுர்வமாக நேசித்ததால் கிந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்குங்கள். நீங்கள் கிதற்காகச் செலவு செய்யும் ஒவ்வொரு சதமும் கிந்த மன்னைப் பசுளையிட்டுப் பண்படுத்தும்.

காபிரியல் கெய்லரும் அவரது அகவாய்மைக் கோட்பாடும் நெய்தல் நம்பி

அடிமன இயல்புகளை வெளிக் கொண்டும் கலைப்பாணி விபீத பண்பு களைக் கொண்டது. இதனை அகவாய்மைக் கோட்பாடு என ஆய்வாளர்கள் சொல்கிறார்கள். இத்தகைய இயல்புகளைத் தனது கலைகளில் காட்ட முயன்றவர் காபிரியெல் கெய்லர். (Gabrielle Keiller) இத்தகைய கலைப் பண்புகளை இந்த நூற்றாண்டில் கடைப் பிடித்த அதி உள்ளது கலைஞர்களில் இருதியானவர் என காபிரியெல் கெய்லரைக் குறிப்பிடலாம். இவர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் அடிமன இயல்புகளை கலைத்துவ பாணியில் காட்ட முயன்று அதன் பாரம்பரிய ஏச்சங்களைப் பாதுகாத்தவர் காபிரியெல் கெய்லர் என விமர்சகர்கள் வியந்து பாராட்டுகின்றனர். 1995ம் ஆண்டு கெய்லர் மரணித்த போது பின்வரும் சந்ததிக்கு மற்றீதியாக இவர் விட்டுச் சென்றவை ஒவியச் செல்வங்களும் (Wealth of Paintings) சிற்ப வேலைப் பாடுகளும் (Works of Sculpture) கையெழுத்துப் பிரதிகளுமே (Objects and Manuscript). இவைகள் எடின் பேர்க்கில் (Edinburgh) உள்ள நவீன கலைகளின் தேசிய நுழைமத்தில் (National Gallery of Modern Art).

வைக்கப்பட்டுள்ளன. அடிமன இயல்பி னைக் காட்டும் கலையினைப் பயில்வதற்கு ஏற்ற நிலையமாக இந்த நுழைவாயில் மாறியுள்ளது.

அடிமன இயல்புகளைக் கொண்ட இலக்கியப் பாணியும் அதற்குப் பின்பும் (Surrealism and After) காபிரியெல் கெய்லர் தொகுப்பு (The Gabrielle Collection) என்ற இரண்டு நூல்களும் இவரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்துகின்ற கலைப் படைப்புக்களாகும். இந்த நூல்களில் கெய்லர் குழிப்பந்தாட்டம் (Goldi) (குழிப்பந்தாட்டத்தை இங்கிலாந்து நாட்டிற்காக ஆயுவர் கெய்லர்) உடையலங்காரம், தோட்டக்கலை, கலை சம்பந்தமான விரிவுக்கள் அனைத்தையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இங்கிலாந்து நூதன சாலையின் பிரித்தானிய புராதன சின்னங்கள் இலாகாவில் விருப்புப் பார்வைத் தொண்டனாக (Part time volunteer) பணிபுரிந்ததன் மூலம் கலைத்துவ சேகரிப்புக்கு இவரின் அனுகுமுறை மிக நெருங்கின நடவடிக்கையின் பிரதிபலிப்பாகும்.

முறையான பட்டியல் தயாரிப்பிலும், அல்லது அறிவியல் சார்ந்த புதைக்குழி களிலும் நூதனசாலை அறைகளிலுமே புதைமறைவான செய்திகள், சிற்றின்ப

ரீதியாக அடிமன இயல்புகளைக் காட்டும் இலக்கியப்பணி உருவாவதும். வகைப்படுத்தப்படுவதும் அடங்கியிருப்பதாக எண்ணுவதில் நாம் இயல்பாகவே ஈடுபாடு கொண்டதில்லை.

முதன்முதலாக 1920ல் நடைமுறைக் குக் கொண்டுவரப்பட்ட, சிலருக்கு மட்டுமே கற்றுக்கொடுக்கக் கூடிய கலை இயக்கத்தின் உணர்ச்சி சியிமைகள் 1936ல் செழித்து வளர்ந்து பின்பு அது அரசியலிலும் சினிமாவிலும் இசையிலும் இலக்கியத்திலும் எவ்வாறு சென்றடைந்தது என்பதை கெய்லின் தொகுதி தெளிவாகக் குகின்றது. 1960 களின் ஆரம்பத்திலேயே கெய்லர் இவற்றைச் சேகரிக்கத் தொடங்கிய காரணத்தினாலேயே வரலாற்று ரீதியான ஒரு கண்ணோட்டத்தை அவர் ஈடுபாருள்களில் காணமுடிந்தது. உணர்ச்சி மிகக் காலகட்டத்தில் மற்றைய சேகரிப்பாளர்களின் செயற்பாட்டைவிட. கெய்லின் செயற்பாடு மேம்பட்டிருந்தது.

அடிமன இயல்புகளை வெளிக்காட்டும் சஞ்சிகைகள், திரைப்படக் கதை சம்பந்தமான கையெழுத்துப் பிரதிகள், புகைப்படங்கள், கலைக் குறிப்பேடுகள் அடங்கிய நூற்றுக் கணக்கான நூல்களைக் கொண்டது கெய்லின் நூல்நிலையம். இத்தகைய நூல்களின் மூலம் கடுமையான உழிப்பின் பின்னணியில் இருப்பவர் அகவாய்மைக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டவரும் கவிஞரும்,

பொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள்

50 சிறந்த சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூல்

முக்கியமாக பள்ளிக்கூட, கல்லூரி, பல்கலைக்கழக நூலகங்களில் அவசியம் கிருக்கவேண்டிய புத்தகம்.
இது ஒரு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு

புத்தக அமைப்பாளரும், பதிப்பாளருமான ஜேஜூஸ் ஹாங்நெட் (Georges Hugnet) ஆவார். கெய்லர் பொதுமாத்தி இல்லாத படைப்புக்களையும் தந்தார். ஒருசிலர் என்றுமே பார்க்க முடியாத தன் சொந்தப் படைப்பக்களிலே ஒரு உண்மையான கலைஞர்கள் சந்தோஷத்தை கெய்லர் எழுதிக்கொண்டார்.

கெய்லர் ஆழமான கலைத்தத்துவங்களைத் தனது காலகட்டத்திலேயே வழங்கியதன் விளைவே அவரது தொகுப்புகள் வரலாற்று ரீதியான உண்மைகளை உருத்துப் பேசியது. உலகை நாம் பார்க்கும் விதமாகவே அவர் அடிமன இயல்புகளை தனது கலைப்படைப்புகளில் கண்டார். இது அவரது ஆளுமையைப் பிரதிபலித்தது. கணத்தின் மரணத்தைப் போன்று அவரது கலையின் உயிர்த்தத்துவம் மரணித்ததில்லை. அவரது அடிமன இயல்பு கலைப்பாணி சமகால இலக்கியமாக உருவாகும் பொழுது அவரது தொகுப்பின் காலகட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கெய்லர் அதிச்சிடம் இல்லாதவராகவே கணிக்கப்பட்டார். 1960 களிலும் 70 களிலும் 80 களிலும் தோன்றிய கலைகள் சொற்புரட்டான தும், நுண்மைவாய்ந்ததும் புலன்களுக்கு இனிய விதத்தில் தொட்டிரியக் கூடியதுமாக கெய்லின் ருசியோடு உருவாக்கப்பட்ட ஆக்கங்களோடு எந்த விதத்திலும் முரண்படவில்லை.

கருமாந்தரம்

சி. கதந்திரராஜா

வெளிச்சுவர் பூச்சைக் கண்டதில்லை. மூனித்தலையைக் கெற்றுச் சீமெந்துக் கல்லுக்களின் அடுக்கை அப்பியதாகவே வெளித் தெரிந்தது. கீழ்ப் பகுதியிலே செம்மன் படர்ந்திருந்தது. மேல் பக்கத்திலே சிலந்தியின் கைவன்னைம் காட்டப்பட்டிருந்தது.

சாப்மணைக் கதிரையில் பிரம் பெல்லாம் அறுந்துபோய் இருந்தது. அநேகமாக தமிழ்முத்தரை அக்கதிரையில்தான் இருந்திடக் காணலாம். ஆனால் அதே கதிரையில் பாலசிங்க மும் சில சமயங்களில் சாய்ந்தபடி படுத்திருப்பான்.

அவனே வீட்டின் செல்லப்பிள்ளை என்பதன் அடையாளமாக அவன் கைப் பெருவிரலில் தடித்துப் பருத்த தங்க மோதிரம் காணப்படும். மோதிர முகப்பில் சிகிப்பு - மஞ்சள் - பச்சை வர்ணங்களின் ஓங்கிலக் குற்றெழுத்து அவனை எப்போதும் எடுப்பாக்கிக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

தமிழுத்தர்... தமிழுத்தர்... என்றே அயலார் உறவினர் குடிமக்களால் அழைக்கப்பட வாஞ்சையோடு செவி மடுப்பார் தமிழ்முத்தர். நரை குறைவான

போதிலும் முன்தலை வழுக்கையும் பின்தலைக் குடுமியும் அவரது வயதை மதிப்பிட வாய்த்தலையே. செல்லாச்சி அவரோடு ஒத்த முதுமைக் கான முகமன் அங்கம் கொண்டவள். பாக்கு வெட்டி கொண்டு பாக்கை உடைத்து உரலுக்குள்ளே குத்தியிடித்துத் தூளாக்கி மென்று தீர்ப்படுதே அவளுடைய அண்றாடக் காரியம்.

இருவரும் மாறிமாறிச் சுரணை ஏற்றிப் பாலசிங்கத்தின் கையாலாக நிலை குறித்துத் திட்டிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். வாய்ப்பாட்டுத் தோத்திரங்களையே மீள்மீள் ஒப்புவிப்பார்கள்.

உபதபாந்தந்தோரில் எப்போதும் முதன் முதலில் கசற் வாங்கி வேலை விண்ணப்பங்களை நூறுகி நூறுகி பார்க்கின்றவன் பாலசிங்கமே. அத்தனை ஆர்வம். ஏதோ ஒரு வேலையில் சேர்ந்து நச்சரிப்புகளையும் தாய் தந்தையான் திட்ட தேவையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தே விட வேண்டுமெனத் துடித்தான். முத்தவன் வீரசிங்கமே முழுநேர விவசாயி. தோட்டம் தூரவுகளைப் பார்க்கவே அவன்பாடு சரியாகி விடும். வேறு குடும்பமாகி வேற்றுக் குடித்தனமுமாகி

நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்றுவிட்டவன்.

இந்துக் கல்லூரிக்குப் போய் வந்த போதுதல்லாம் இந்த அர்ச்சனைகளை அவன் கேட்கவேண்டும் நேரிட்டதில்லை. சொகுசாகச் சைக்கிள் சவாரி. வீடு திரும்பியதும் வயிறு புடைக்கச் சாப்பாடு. மாலை நேரத்தில் வொலி போலடி. உடம்பு கட்டுப்பட்டுத் திரண்டது. பாஸ்கற்றுக்குள் எப்போதும் பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்கள். அதன் இடைநடுவில் பட்பாட்டுப் புத்தகங்கள்.

“வளவுக்கை விழுந்த தேங்காய் களைப் பொறுக்கிப் பொச்சரியன். சமைக்கலாம்.”

“என்னை உதுக்கே பெத்தனியன்”

இலோசனை கோபம் கண்ணில் கொட்டித்திட பாலசிங்கம் கேட்டான். செல்லாக்ஶி ஒன்றும் கப்சிப்பாகி அடங்கி விடவில்லை.

“உன்னைப் படிப்பிக்கச் செய்த செலவில் ஒரு குமரைக் கரைசேத்திடலாம்”

தமிழுத்தர் பிலாக்கணம் வைத்தார்.

பாலசிங்கம் விருட்டென சாய்மனைக் கதிரையை விட்டெழுந்தான். என்றென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற பல்லவி யேயானாலும் அன்றைய தினத்தில் அவனால் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் பொறுமை ஓருக்கவில்லை. தண்டச் சோற்றைத் தின் பதற்காக சகித்த அவன் மனது அன்றைய தினத்தில் பிரளயப்படுத்தியது. இப்புமிக்கே தன்னைக் கொண்டு வந்த பிரம்மாக்கள் இருவருக்குமே தன்னுயிரின்

அருமையை உணர்த்தவே தூட்டதான்.

“செல்லாக்காக”

அடைமொழிகொண்டு உவழித்தாள். செல்லாக்ஶி.

பட்படத்தபடி மலசல கூடத்தோடு ஒட்டிய தாழ்வாரத்துக்குள்ளே போய் ஒதுங்கிக்கொண்டான் பாலசிங்கம்.

அவன் மறைந்ததும் பேச்சரவம் குறைந்தது.

முத்தவன் வீரசிங்கம் தோட்ட வேலைக்கென மர அலுமாரிக்குள் வைத்திருந்த பொலிடோல் குப்பியே பாலசிங்கத் தின் கவனத்தைக் கட்டியிருத்தது.

“நீ உயிரோட இருந்தாலென்ன செத்தாலென்ன”

தமிழுத்தர் சொன்ன வாரத்தைகள் மீள் அவன் காதில் எதிரொலித்தது. ஓர்மத்தின் உச்சிக்கு உந்தப்பட்டான்.

குப்பிப் பொலிடோலைப் படக்கென்று திறந்தவன் மிடறு தெறிக்கக் குரல்வளையூடு குடித்துக்கொண்டான். எவருமே அவனை அவதானிக்கவில்லை.

அடுத்த காலையில் அங்கே அடித்த பறை மேளங்களின் குருர ஒசையைக் கேட்டிட முடியாதபடி பாலசிங்கத்தின் செவிப்பறை கல்லாய் உறைந்து விட்டிருந்தது. செல்லாக்ஶியின் ஒப்பாரி மாற்று ராகத் தில் ஒலிக் கத் தொடங்கியது.

“என்னைப் பெத்த ராசாவே... என்னை எடுக்கச் சொலிற்று எமனிட்டை இருந்து வாருமே...”

லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட் மெனீபெக்சர்ஸ்

நந்தரம்பொத்த, குண்டசாலை

தொலைபேசி இல. 08-224217, 232674

பெக்ஸ் 94-8-233740

■ பிஸ்கட் உற்பத்தித் துறையில் பண்ணெடுங்கால அனுபவம்.

■ லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட்

■ அன்றும் இன்றும் இல்லங்களிலுள்ள அனைவாது இனிமைச் சுவையும், தெரிவும் லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட்

■ இப்பொழுது நவீன இயந்திரங்களிலால் சுத்தம், சுகாதாரம் பேணி தயாரிக்கப்படும் லக்கிலேண்ட் உற்பத்திகள் நாடெங்கும் கிடைக்கின்றன.

■ லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட் சுவைகள் பல

அவற்றில் சில

■ லக்கிலேண்ட் மாரி

■ வளரும் குழந்தைகளுக்கு போதாக்கு தரும் லக்கிலேண்ட் பேபி மாரி

■ லக்கிலேண்ட் லெமன் பாப்

■ லக்கிலேண்ட் கிறீம் கிறக்காஸ், சோல்ட் கிறக்காஸ்

■ லக்கிலேண்ட் செராரிஸ் நட்ஸ்

■ நாவுக்கு சவை சேர்த்து, நானிலமெங்கும் புகழ் பரப்பும்

■ லக்கிலேண்ட் பிஸ்கட்டுகளை எல்லாக் கடைகளிலும் கேட்டு வாங்குங்கள்.

Luckyland Biscuits

ஸம்தாத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத் துறையின் தொடக்கம்

வ. திராசையா

ஸம்தாத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தினது தோற்றும், வளர்ச்சி, பண்புகள் என்பனபற்றிய ஆய்வுகள் இக்காலத்தே விரிவடைந்து வருகின்றன. இந்த இலக்கியத் துறையினது மூலவர் யார், தொடக்கம் எது என்னும் ஆய்வு இவற்றிலே ஒன்று. சம்பந்தன், வைத்தியலின் கம், இலங்கையான்கோன் ஆகிய மூலவரையும் இதன் தோற்றுத்திற்கும் வளர்ச்சிக் கும் காரணமான மூலவர்களாக, முன் னொடிகளாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம். இப்பொழுது இந்த ஆய்வு மேலும் ஆழமாகச் செல்லுகின்றது. இது சம்பந்தமான புதிய தரவுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

மல்லிகை சஞ்சிகையின் 34ஆம் ஆண்டு மல்லிலே செங்கை ஆழியான அவர்கள் எழுதியுள்ள “ஸம்தாத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஸமகேசரியின் பங்களிப்பு” என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை இந்த வகையில் மிகவும் முக்கியமானதாகும். அதிலே ஸமகேசரிப் பண்ணையில் பிறந்த சிறுகதைகளைக் குறிப்பிடும் போது அவற்றைப் பலவேறு விதத்தில் வகைப்படுத்தியும், ஓரளவு கால வரன்முறைப்படி வகுத்தும் அவர்காட்டியிருக்கிறார். அதன்படி, சயா, ஆணந்தன் ஆகிய இருவர் முன்னொடிகளாக இருந்தனர் என்று தெரிகிறது. சயா 1936 இலும் ஆணந்தன் 1938 இலும் சிறுகதை படைத்திருக்கின்றனர். சயா அப்போது எழுதிய சிறுகதைகளும் தரத்தில் உயர்ந்தவை என்பதை செங்கை ஆழியான் கொழும்பில் நடைபெற்ற சிறுகதை நால் வெளியீடு ஒன்றிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார். ஆகவே ஸம்தாத் சிறுகதைத் துறைக்கு வளம் சேர்த்தவர்களால் சம்பந்தன்,

வைத்தியலிங்கம், இலங்கையான் ஆகியவர்களின் படைப்பாற்றலைப் போற்றுகின்ற அதேவேளை, நமது சிறுகதைக் களத்தின் மூலவேறாத தேடும் முயற்சியில் நாம் இவர்களையும் கடந்து மேலும் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

நமது மலையகத் தமிழ் மக்களது எழுதிசிக்கு உழைத்த கோட்டேசய்யர் அவர்கள் ‘திரு. ராமசாமி சேர்வையின் ‘சரிதம்’ என்னும் ஒரு சிறுகதையைப் புனைந்துள்ளார். 1931ல் பிரசுரமான இக்கதை மலையகச் சிறுகதைகளுள் முதற்கதை எனக் கொள்ளப்படுகிறது. நடேசய்யர் எழுதிய இந்த ஒரேயொரு கதையையும் கணிப்பில் காள்ளும் போது, ஸம்த தமிழ்ச் சிறு கதையின் ஆரம்பம் 1931 க்குச் செல்கிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட செங்கைஅழியனது பேச்சிலே அவர் சூப்பிய மற்றும் சில அம்சங்களையும் நாய் உன்னிப்பாக நோக்குதல் வேண்டும். அவர் உதயதாரகை என்னும் சுந்து முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையிலே ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதியுள்ள சிறுகதைகளை நமது கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, 1875 ஆம் ஆண்டு பிரசுரமான அவரது கதை ஒன்றையும் உதாரணமாகக் காட்டினார். இந்தக் கதையின் மொழிபெயர்ப்பு இது:

யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவப் போதகர் ஒருவர் மதப்பிரசுரத்துக்காகக் கிராமியக் குடும்பம் ஒன்றிக்குச் செல்கிறார். அவர் படலவையும் ஆழைவதைக் கண்டதும் அந்த வீட்டுச் சிறுவன் ஒருவன் ஒடி வந்து, வீட்டு முறைத்திலிருந்த வாங்கைத் தூக்கிக் கொண்டு

போய் மறைத்து வைத்துவிடுகிறான். போதகர் உட்காருவதற்கு வீட்டு உரல் கொண்டுவந்து வைக்கப்படுகின்றது. கவிழ்த்து வைக்கப்பட்ட அந்த உரலே ஆசனமாக போதகர் அதில் அமர்ந்து விட்டாருடன் உரையாடவிட்டு புறப்பட்டுச் செல்கிறார். அவர் போன்றும் போகாதது மாக அந்த வீட்டுக்காரர் மஞ்சள் கரைத்த நீர் கொண்டு வந்து அந்த உரலைக் கழுவுகிறார். இதைக் கண்டு கொண்ட பாதிரியார் “புதிதாகக் கிறிஸ்த வத்துக்கு வந்தவர்களிலும் பார்க்க பிறப்பால் கிறிஸ்தவர்களாக உள்ளவர்கள் மேலானவர்கள்” என்று தமக்குள் சொல் லிக் கொண்டு அங்கிருந்து போய்விடுகிறார்.

கடந்த நூற்றாண்டில் யாழ் மக்களிடையே கிறிஸ்தவ மத போதனை நடைபெற்ற வகையையும், பாதிரியார் எதர்கொண்ட சிரமங்களையும், மத மாற்ற விடயத்தில் அக்கால மக்கள் கொண்டிருந்த மனப்பாங்கையும்; அன்றைய கிராமிய வாழ்வின் சில குறுக்களையும் இந்தக்கதை யதார்த்தமாகச் சித்தரிக்கின்றது. அத்துடன் இந்த நூற்றாண்டில் சிறுகதையின் பண்புகள் பற்றி நம்மிடையே தோன்றியுள்ள எண்ணக்கருக்களுக்கு இயைந்ததாகவும் இருக்கின்றது. இது 125 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட சிறுகதை என்பதை நாங்கள் நினைவில்கொள்ள தல் முக்கியமாகும்.

உதயதாரகையில் வெளி வந்திருக்கும் இத்தகைய சிறுகதைகளைத் தேடியெடுத்து மறு பிரசுரம் செய்ய வேண்டும். அன்றைய சிறு கதைகளின் பண்புகளையும் தரத்தையும் நாம் கண்டுகொள்வதற்கு இது பயன்படும்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களும், தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் பற்றி நூல் எழுதிய சிட்டி - சிவபாத சுந்தரம் ஆகியவர்களும் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட உதயதாரகைச் சிறுகதை

கள் சம்பந்தமான குறிப்புகளைத் தமது எழுத்துக்களில் சுருக்கமாகத் தந்துள்ளனர் என்பது இங்கு கவனத் திறக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

உதயதாரகைக் கதைகளை நமது சிறுகதைக் களத்தில் கொண்டிருந்து மதியீட்டுக்கு உள்ளாகும்போது, ஸம்தாத் சிறுகதைத் துறையினது ஆரம்பம் 1875ஆம் ஆண்டுக்குச் சென்று விடுவதை நாம் கண்டுமிடும் என்று நம்புகிறேன்.

ஸம்தாத் சிறுகதை என்று கொள்ளாமல் தமிழ்ச் சிறுகதை எனப் பொதுவாக ஞோக்கும்போது, சப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதிய கதைகளையே இத்துறையின் ஆரம்பப் படைப்புக்களாகப் பலர் கூறிக்கொள்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து ஏக மனதாக அங்கோரத்தைப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. பாரதியார் எழுதியவை சிறிய கதைகளேயன்றிச் சிறு கதைகளை ல்லை எனப் பேராசிரியர் சிவத்தமியி அவற்றை நிராகரித்து விடுகிறார். பாரதி யாரது சிறுகதைகளைத் தவிர்த்து விட்டு நோக்கினால், வ.வே.சு ஜயர் எழுதிய கதைகளே தமிழில் முதலில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளாக நிற்கின்றன. அவர் இந்தக் கதைகளை 1915-17ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் படைத்தார். இதன் பின்பு தான் மாதவையாவினது சிறுகதைகள் தோன்றுகின்றன.

இதன்படி, 1915ஆம் ஆண்டுதான் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் ஆரம்பகாலம் ஆகும்.

இந்நிலையில் உதயதாரகைக் கதைகள் இத்துறையின் வல்லோரால் மதிப்பீடு செய்யப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாயின், ஸம்தாத் சிறுகதைத் துறையினது ஆரம்பம் 1875 இல் என்றாகிவிடும். அத்துடன் இதுவே தமிழ்ச் சிறுகதைத் துறையினது தோட்டாக்கம் என்பதும் உறுதியாகிவிடும்.

கம்பியூட்டர் கல்வி

நிங்கள் A/L முடித்தவரா? அல்லது பட்டதாரியா? நவீன கணனிதொழில்நுட்பத்தை

Power User	6 மாதங்களில்
Visual Programmer	12 மாதங்களில்
System Analyst	24 மாதங்களில்
Computer Professional	36 மாதங்களில்

★ நவீன தொழில் நுட்பம் (Latest Technology)

பாடவிதான உள்ளடக்கம் தொழில் அமைப்புக்களின் தேவைக்கேற்ப ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பின் தாயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

★ இன்டர்நெட் இலக்காக்க கொண்ட பயிற்சி (Internet - Focussed Training)

உங்களை தொழில் அமைப்பின் தேவைக்கேற்ப பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

★ Aptech தொழில் வாய்ப்புக்கள்

50,000 திற்கும் அதிகமான மாணவர்களுக்கு இந்திய கம்பனிகளில் தொழில் வாய்ப்புப் பெறுவதற்கு உதவி வழங்கியுள்ளது.

★ Microsoft உறுதி சான்றிதழ் (Microsoft Certification)

முதலாம் இரண்டாம் ஆண்டுகளில் முறையே MCP அல்லது MCSD சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு

★ பல்தர கற்பிக்கும் முறைமை (Multi-Model Teaching Methodology)

உங்களை ஒரு சிறந்த உயர் தொழிலதிகாரியாக உருவாக்குவதற்குப் பல ஆய்வுகளின் பின் கற்பித்தல் வழிமுறை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

★ தரத்தில் முதலிடம் (First in Quality)

இந்தியாவின் முதல் கல்விச் சேவைக்கான ISO 9001 பத்திரம் பெற்றுக்கொண்ட அமைப்பு.

★ உலகின் பல நாடுகளிலும் 1100 கிளைகள் (1100 Centres in 20 Countries)

1100 ந்தும் மேற்பட்ட கிளைகள் உலகின் 20 ந்தும் மேற்பட்ட நாடுகளில் மேலதிக தொடர்புகளுக்கு, நேரில் / தபால்

பெயர் : வயது :

முகவரி :

தொலைபேசி :

320 1/1, Galle Road, Colombo - 03.

Tel : 075 519900/1 Tel/Fax : 577780

கொள்ளுப்பிட்டியில்

APTECH
COMPUTER EDUCATION

கழுதுங்கள்

1

ஜௌலை மாத இதழ் கிடைத்தது. அனுப்பியமைக்கு நன்றி. முகப்பில் எனது உருவப்படம். எனது பிறந்த மாதத்தில் (ஜௌலை - 13) முதலாவது கதை - இப்போது அதே மாதத்தில் முகப்பில் படம். திட்டமிட்டுத்தான் பிரசுரித்தீர்களோ என யோசித்தேன்.

என்னைப் பற்றிய குறிப்பு எழுதிய நண்பர் ஆயின் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைக் கூறவும்.

நீர்கொழும்பில் எமது குடும்பத்தினர் நடத்தி யிருக்கும் சென்று உரையாற்றியமைக்கு மனமார்ந்த நன்றி.

உங்கள் தினமணிக்கதீர் பேட்டி நன்றாக இருந்தது. உங்கள் மனதில் பட்டதைத் தெளிவாகக் கூறி இருக்கிறீர்கள்.

சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கு புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சிகள் குறித்து தீர்க்கத்தரிசன மாகவே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மலரவுள்ள புதிய நூற்றாண்டில் மல்லிகையின் 35 ஆவது ஆண்டு மலர் மலரும். இம் மலர் வெளியீட்டின் பொருத்து-இலங்கையிலும் அவுஸ்திரேவியாவிலும் 'மல்லிகை விழா' நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அத்தான் இலங்கையில் மல்லிகை பிரதேசமலர் வெளியிடுவது போன்று சர்வதேசமலரும் எதிர்காலத்தில் (2000 ஆண்டின் பின்பு) வெளியாக வேண்டும்.

மல்லிகையில் எழுதுபவர்கள் - வாசகர்கள் பூமிப் பந் தெங்கும் வாழ்கின்றனர்.

கனாடா, இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, கனவிச்சர்வாந்து, சவீடன், நோர்வே,

டென்மார்க், நியூசிலாந்து, இத்தாலி, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேவியா தீப்படி சமுத்தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் மல்லிகை சிறப்பிதழ்கள் வெளியாக வேண்டும்.

இது குறித்து எதிர்காலத் திட்டம் ஒன்று வகுத்துள்ளேன். பின்பு விரிவாக உங்களுக்கு எழுதுவேன்.

மல்லிகை விழா

இலங்கையில் கொழும்பில் ஒருநாள் முழுவிழாவாக (காலை முதல் மாலை வரையில்) மல்லிகை விழா நடைபெற வேண்டும்.

நான்கு அமர்வுகள்

காலையில் 2 அமர்வுகள்-மல்லிகையில் இதுவரையில் வெளியான சிறுகதைகள் - கவிதைகள் குறித்த கருத்தரங்கு

பிற்பகல் 2 அமர்வுகள்-மல்லிகை ஆசிரியத் தலையங்கங்கள், மல்லிகையில் வெளியான விமர்சனங்கள் குறித்த கருத்தரங்கு

மாலையில் ஒரு அமர்வு - மல்லிகை 35 ஆவது ஆண்டுமலர் வெளியீட்டும் சிறப்புரைகளும் - மல்லிகை ஆசிரியரின் பதிலுரையும். அத்துடன் ஒரு தரமான கலைநிகழ்ச்சி

இது ஒரு புறமிருக்க, மண்டபத்தின் ஒரு பகுதியில் மல்லிகை இதழ்கள் - மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளின் கண்காட்சி.

முழுநாளும் மல்லிகைக் கெனநடத்த தப் படும் விழாவாக இது அமையவேண்டும்.

மல்லிகை அபிமானிகளைக் கொண்டு ஒரு குழலை அமைத்து - பணிகளைப் பகிர்ந்தனித்து செய்ய வேண்டும்.

விழாவில் கலந்து கொள்வோருக்கு மதிய உணவும் - மாலை தேநர் விருந்தும் வழங்க வேண்டும்.

கட்சி அரசியல் கலப்பற்ற முழுமையான இலக்கிய விளாவாக இது அமைய வேண்டும். இது எனது நீண்ட கால ஆசை-கனவு. நிறைவேற்ற உங்கள் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் தேவை.

அடுத்த ஆண்டில் அவுஸ்திரேவியா சிறப்பிதழும் வெளியிட ஒழுங்கு செய்து தருகிறேன்.

அதே ஆண்டில் ஜோரோப்பிய சிறப்பிதழும் வெளியிட ஒழுங்கு செய்து தருகிறேன்.

அவுஸ்திரேவியா. முருகபுபதி.

2

நலம். நலம் மலர்க. எமது நட்பு 30 வருடங்களுக்கு மேற்பட்டது. ஆணாலும் நான் எழுதும் முதலாவது கடிதம் இதுவென எண்ணுகிறேன். காரணம், தாங்கள் எழுதிய “எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்” எனும் நாலை ஆறுதலாக வாசித்துப் பெற்ற உந்துதல்தான்.

“நான் கூறுவது உண்மை. உண்மையைத் தவிர வேற்றான்றுமில்லை” என்ற சத்திய வாக்குடன் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1. நாலை வாசிக்கத் தொடங்கிய தும் முடிவைக்க மனமில்லாமல் வாசித்து முடித்தேன். காரணம் அத்தகைய அருமையான ஒட்டம்.
2. இசை நாடகங்களைப் பற்றி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நால் களை வெளியிட்ட என்னை, விசுவநாததாஸின் வரலாறு, படின் செல்லையா பற்றிய குறிப்புகள் மிகவும் கவர்ந்தன. அவை

201 - 1/1 முதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. என்ற முகவரியைக் கொண்டவரும், ஆசிரியரும், அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

பயங்குடையவை.

3. யாழ்ப்பாணம் சமூகவியலை ஆராயும் ஒருவன் இந்நாலை விடுத்து எந்த ஆய்வும் செய்ய முடியாது.
4. இந்நால் டொயினிக் ஜீவாவின் வரலாற்றை மட்டும் கூறவில்லை. ஒரு சமூக வரலாற்றறையே படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.
5. இரண்டாவது உலக யகா யுத்த காலச் சூழல், இடம்பெயர்வு என்பன இன்றைய எம்மவர் நிலைமையிடன் ஒப்பு ஸ்ராக்கத்த க்கவை. என்றாலும் குள்கொண்டு மீன் பிடித்துக் கூழ் காய்ச்சிக் குடித்த அனுபவத்தை இன்றைய இடம்பெயர்வில் யாரும் அனுபவி த்திருக்க முடியாது. பரணியும் பாட முடியாது.
6. நீங்கள் நடந்து வந்த பாதையிற் பெற்ற அனுபவங்களிற் சில எனக்குமுண்டு. அதனாலும் நால் என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. நூலின் அமைப்பும் நன்றாக வள்ளது.
7. உண்மையில் அரசியற் சித்தாந்த வேறுபாடுகளை மறந்து எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் ஒரே குலம் எனும் உங்கள் பண்ணப் பெச்சுப் பார்வையான். இதேகருத்து எனக்கு மட்டுமல்ல செங்கையாழியான், சோ.ப போன்றவர்களுக்குமுண்டு.

நிறைவாக உங்கள் முயற் சி அருமையான முயற் சி. அடுத்த பாகத்தையும் விரைவிற் கொணர்க. இறையருள் பாலிப்பதாக. வணக்கம். காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை.

RANI GRINDING MILLS

Manufacturers of Quality Masala Products

- * Chillie Powder
- * Curry Powder
- * Turmeric Powder
- * Chicken Masala
- * Mutton Masala
- * Fish fry Masala

No. 219, Main Street,
Matale.
Tele : 066 - 22425.

The Flavour of Lanka

Vijaya General Stores

(Agro Service Centre)

Dealers in Agro chemicals, Sprayers & Vegetable Seeds etc.

No. 85, Sri Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street)
Colombo - 13.
Tele : 327011

Service to the farmers for more than two decades.

MALLIKAI

MATALE MALAR

OCTOBER: 1999

மல்லிகை மாத்தனைச் சிறப்பு மலருக்கு
எழுது வருத்துக்கள்!

PARA EXPO PRODUCTS (PVT) LTD.

*Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods*

30, Sea Avenue,
Colombo -3.
Tel :- 573717